

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BRIDE OF THE SEAKING

LOLA GLASS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

bride of the sea king

LOLA GLASS

contents

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Sonsöz](#)

[Sonradan](#)

[Düşünülenler](#)

[İletişimde Kalın](#)

[Lola Glass'ın Tüm Kitapları](#)

[Yazar Hakkında](#)

Telif Hakkı © 2025 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Kapak Francesca Michelin

<https://www.merrybookround.com/>

*İşinizle eğlenmeye
Söz konusu eğlence, kimsenin istemediği seksi deniz kızları hakkında kitaplar
yazmak anlamına gelse bile*

one

ARIA

Bir rüzgâr yüzüme gevşek kum taneleri savurdu ve kollarımı ortama daha sıkı sardım.

Önümdeki kadın sırasına ayak uydurarak ilerlerken gözlerimi ovuşturma isteğime karşı koydum. Bir kez daha. Tek yaptığı onları acıtmak oldu.

Öğleden sonra gökyüzü griydi ve etrafımdaki ruh haline uyuyordu. Hiçbirimiz tüm kış boyunca yaşadığımız en soğuk günde Güney Kaliforniya'daki Mug Sahili'nde olmak istemezdik, ancak alts emrettiğinde itaat etmekten başka seçeneğimiz yoktu.

Aptalca bir şekilde üzerimde sadece bir sweatshirt, ince bir tayt ve iç çamaşırı vardı. Diğerlerinin çoğu palto giyiyordu ve ileriye düşündükleri için onları kıskanıyordum. Her ne için çağrıldıysak, bunun nispeten çabuk biteceğini varsaymıştım.

Hepimiz on sekiz ile kırk yaşları arasında kadınlardık ve gün doğumundan çok önce gelmiştik. Tıpkı resmi mesajlarda belirtildiği gibi. Bu talimata uyulmaması, benim kesinlikle karşılayamayacağım büyük devlet cezalarına yol açıyordu.

Oraya varır varmaz, devasa bir ekip bizi dünyanın en büyük kuyruğuna soktu. Birisi kaç kişi toplandığımızı saymaya çalışmış ama beş bin civarında bir yerde vazgeçmişti.

Grubun yarısına bile gelmemişti.

Son dakikaya kadar montumu getirmediğim için pişmanlık duyarak arabamda kalmıştım. Yani, arkadan sadece altı kişiydim.

Bu da bütün gün orada olduğum anlamına geliyordu.

Ve hala ne yaklaşamıyordum.

Kulaklığım cebimdeydi ama pili bitmişti ve zaten müzik dinlemekten sıkılmıştım. Sadece eve gitmek istiyordum.

Bir kum rzgrı daha yüzüme çarptı ve bir iniltiyi bastırdım.

Bu gün hiç bitmeyecek miydi?

"Bu çok saçma," diye tersledi hemen arkamdaki kadın, sıranın dışına çıkararak.

Etraftaki herkesin dikkatini hemen üzerine çekti. Hiçbirimizin yapacak daha iyi bir işi yoktu.

Hepimiz onun yakındaki muhafızlardan birine doğru ilerleyişini izledik. İnsandı ama yine de oldukça iri bir adamdı. Ve bir silahı vardı ama hiçbirimiz kullanacağını düşünmemiştik.

Kadınlar alts için çok değerliydi.

Oradaydık çünkü onlardan biri ya da biraı bizi isteyip istemediğine ya da bize ihtiyacı olup olmadığına karar vermeye çalışıyordu.

Bunu hepimiz biliyorduk. Bira yıl önce varlıklarını duyurduklarından beri internetin her yerindeydi ve dünyadaki tüm hkmetleri ele geçirdiklerini fark ettik.

Artık onların merhametine

kalmıştık. *Onlar* her neyse.

İnternet bir bütün olarak onların paralel bir alemden gelen doğaüstü yaratıklar olduğundan oldukça emindi - ejderhalar, vampirler, iblisler ve benzeri yaratıklar. Ama fazla kanıt yoktu.

Tek bildiğimiz büyük ve güçlü oldukları ve kadınlara ihtiyaçları olduğuydu.

"Neler oluyor?" diye sordu arkamda duran kadın, insan muhafızla konuşarak. "Bütün gün buradayız, açız ve kığımız donuyor. Bu gidişle sıranın önüne geçmemiz yarın öğleden sonrayı bulacak. Açlıktan ölüyoruz. Susadık. Üşüyoruz. En azından bu gece eve gitmemize ve sabah geri gelmemize izin verebilir misiniz?"

Adam bir an için onu inceledi. Silahı tutuşu artık tehditkâr görünmüyordu ama başından beri öyle değildi.

"Bir telefon edeceğim," dedi sonunda.

"Bekleyeceğim."

Sessizce kadını alkışladım.

Bu cehennem deneyimini tamamlamak için hayatımı riske atacak değildim ama onun aynı endişelere sahip olmamasına sevindim.

Adam ona baktı. "Birkaç adım geri çekil."

Yapacakmış gibi görünmüyordu ama bir an sonra emri yerine getirdi.

Cebinden bir telefon çıkardı ve aradı. Birkaç kez çaldıktan sonra ifadesi sertleşti. Biri cevap vermiş olmalıydı.

Sessizce konuşarak hatta baktığı için ne dediğini duyamadım.

Konuşma çok uzun sürmeden telefonu kapattı ve kararlı kadına baktı.

Sesini yükselterek, "Alts'ları durumdan haberdar ettim. Bir karara varacaklar ve bize haber verecekler. Sıranızdaki yerinize geri dönün."

Kadın hışımla arkamdaki yerine dönerken hayal kırıklığıyla yumuşak bir iç çektim.

Taklitlerin bir şey yapmayacağı belliydi.

Onlar için birer nesneydik. Damızlıklar. Sadece bizim için yararlı-

Hat birdenbire daha önce hiç olmadığı kadar hızlı ilerlemeye başladı. Bu bir tesadüf olmalı. Değil mi?

Ama durmadı.

Güvenlik görevlisi başka bir telefon görüşmesine cevap verdi, sonra sıraya yaklaştı. Sahile baktığımda, bir başkasının da aynı şeyi grubun kendi kısmına yaptığını görebiliyordum.

Muhafızımız cihazından okuyarak yüksek sesle konuştu. "İyi dinleyin. Bugünkü süreci yürüten alts insanlar arasında çok daha hızlı hareket etmeye başladı. Saat sonuna kadar yiyecek ve su şişeleri dağıtılacak ve güvenliği sağlamak için ışıklar kurulacak. Konuştuğumuz sırada size tahmini bitiş saatini vermek için sırayı inceleyen birileri var. Yetkili kişi, insan ihtiyaçlarını anlayamadığı ve onlarla daha önce ilgilenemediği için özür diliyor."

Telefonunu cebine geri koyduktan ve eski yerine döndükten çok sonra bile güvenlik görevlisine ağzım açık bakıyordum.

Belki de bugünün alt tabakası bizi *sadece* nesne olarak görmüyordu.

Belki de damızlıklarını beslemeyi tercih ediyordu.

Her iki şekilde de fark etmezdi, çünkü kim ve ne olursa olsun, asla beni seçmeyecekti.

Kaçırılan kadınların fotoğraflarını görmüştüm. Her renk ve etnik kökenden geliyorlardı ama her zaman uzun ve güçlü yapıydılar. Çoğu zaman kıvrımlıydılar da. Hepsi sağlam görünüyordu ve ben hem kısa hem de sıskaydım. Uzun, kalın siyah saçlarım dalgalıydı ve bu nedenle solgun yüzümü daha küçük gösterecek kadar büyüktü. Yine de gözlerimden uzak tutmak için topuz yapardım. Ve gözlerim mavinin o kadar soluk bir tonuydu ki neredeyse gri görünüyorlardı.

Seçilen kadınlar genellikle etkileyici geçmişlerden ya da mesleklerden geliyorlardı. Bense yirmi beş yaşında derslerde yavaş yavaş ilerlerken kendimi ayakta tutmak için yemek dağıtan zor durumdaki bir üniversite öğrencisiydim.

Bunun da ötesinde dövmelemlerim vardı. Sağ kolumda bir kol, karşı tarafta göğüs kafesimin altında küçük bir tane ve kalçamda büyük bir tane. Daha önce kaçırılan hiç kimsede dövme görmemiştım.

Yani sıranın önüne geçer geçmez eve gitmekte özgür olmalıydım.

Hepimiz bizim için temin edilen devasa paket yemek kutularıyla ziyafet çekerken GÜNEŞ BATTI. Sıra, gardiyanın telefon konuşmasından sonra başladığı gibi hızla ilerlemeye devam ediyordu.

İki saat sonra kahve ve soda ile birlikte büyük bir atıştırmalık dağıtıldı.

Bundan iki saat sonra da aynı şeyler verildi.

Tatlı iki saat sonra geldi ve devasa bir dilim pastayı bitirdikten sonra hala salyalarım akıyordu.

Son grup olan benim grubum ön tarafa ulaştığında saat neredeyse sabahın üçüydü. Yaklaşık elli kişiydik.

Hızla on kadından oluşan beş sıra oluşturduk, aramızda insan boyu boşluklar vardı.

Bir grup insan muhafızın arasına dağılmış birkaç devasa adam ve doğaüstü güzellikte bir kadın fark ettim. Belli ki altsıydılar ve insanlar kadar bitkin görünmüyorlardı.

"Birlikte suya girin," diye talimat verdi kumsaldaki tek alt dişi. Koyu renk saçlı ve bronz tenliydi; kaçırılan insan kadınlar gibi hem uzun boylu hem de güçlüydü.

Son üç gruba da aynı şeyi söylemişti ve biz de tüm süreci görmüştük.

İnsan kadınlardan oluşan grup her zaman okyanusa a d ı m atıyor ve birkaç saniye sonra onlara söylediğinde dışarı çıkıyorlardı.

Sorumlu alt'ın daha önce kaç insan aldığını bilmiyordum, eğer varsa, ama önümüzdeki gruplardan kimseyi aldığını görmemiştım. Hepsi evlerine gitmekte özgürdü. Umarım bizim gruptaki herkes için de aynı şey geçerli olur.

Yine de arkamdaki inatçı kadının seçileceğine dair bir his vardı içimde. Alınan kadınlarla aynı yapıya sahipti ve kişiliğine dayanarak iyi bir şekilde hayatta kalacak gibi görünüyordu.

Grubum okyanusa doğru adım attı. Çıplak ayak parmaklarım tuzlu suyla buluştu ve omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı.

Buz gibiydi.

Geriye doğru bir adım atmaya başladım ama kadın tekrar konuştu. Hızlıca.

"Olduğun yerde kal."

Kahretsin.

Kalp atışlarım hızlandı.

Etrafımdaki kadınların da biraz daha hızlı nefes almaya başladığını duydum.

Kadın, "Hepiniz öne doğru üç büyük adım atın," diye emretti. Boğazım şişti.

Bu kötüydü.

Çok kötü.

Lütfen alttaki adam daha önceki şımarık kadını istesin.

İleri doğru adım attım ve ıslak kum ayak parmaklarımın arasında ezildi.

Bir ürperti daha tenimde gezindi ve bacaklarımın tüylerini diken diken etti.

Bir adım daha attım.

Soğuk gerçek dışıydı. Tüm içgüdülerim sudan çıkmam için çılglık atıyordu.

Onun yerine son adımımı attım. Bir dalga baldırlarımın üzerinde yuvarlandı ve titrek bir nefes verdim.

Hareket beni diğer kadınlardan ayırmıştı. Bacaklarımız farklı uzunlukta ve büyük adım tanımlarımız bize aitti. Bu

Her birimizin arasındaki boşluk artık kesinlikle bir kişinin boyutundan daha fazlaydı.

"Olduğun yerde kal," diye tekrarladı kadın. "Suyun içinden bir adam çıkacak. Sizinle konuşmadığı sürece onu tanımayın."

Ne oluyor be?

Gözlerim bize doğru yuvarlanan küçük dalganın yüzeyini taradı, sonra daha da dışarı çıktı. Adamın figürü yavaşça önümüzde okyanustan yükseldiğinde gözlerim genişledi.

Yaklaştıkça daha da yükseldi. Ve daha da yükseğe.

Çok büyüktü. Kesinlikle şimdiye kadar gördüğüm en büyük alt. Yine de, daha önce hiç bir alt'ı yakından görmemiştim.

Yavaşça yaklaştı ve kadın sıralarının arasından onlara bir bakış bile atmadan geçerken gözlerim daha da açıldı. Bakışları yakınımdaki bir şeye odaklanmıştı.

Yanımda olduğu için az önceki kararlı kadının üzerinde olduğunu düşündüm.

Hem boyu hem de delicesine kalın kaslarıyla hepimizin üzerinde yükseliyordu. Bunun da ötesinde, adam çok çekiciydi.

Bronz teninde rastgele yerlerde parmak büyüklüğünde benekler vardı. Ay ışığında koyu mavi renkte parlıyorlardı. Gözleri de aynı tonda parlıyor gibiydi ve dağınık, siyah saçları onları tamamen gizlemeyecek kadar kısa kesilmişti.

Kulaklarından birinde gümüşü beyaz renkte birden fazla piercing vardı ve saçlarının yanlardan ve arkadan tıraş edilmiş olması sayesinde bu piercingler sergileniyordu. Karşı omzunda da aynı renkte bir dövme vardı. Bu işaret kesinlikle bir şekilde sihirle yapılmıştı ama neye benzediğini anlayamadım.

Bir çift koyu renk mayo kalçalarına ve uyluklarına yapışmıştı ama bakışlarımın orada oyalanmasına izin vermedim.

Ona hiç bakmamalıydım.

Alt kadın onu tanımamasını söylemişti. Bakmak kesinlikle sayılırdı.

Adam yanımdaki kadına ulaştığında başımı nötr pozisyonuna geri çektim ve dümdüz karşıya baktım.

Bir kalp atışı sonra, karanlık okyanus görüşüm devasa bir göğüs tarafından gizlendi.

Derisindeki lekeler *pullardı*. Bunu söyleyebilirdim, çünkü bir tanesi yüzümden 15 santimden daha yakındı.

Yanaklarımdaki kan çekildi.

Durduğu yerde durması iyiye işaret değildi. Azıcık bile değil. Soğuk bir parmak eklemi enemin altına dokundu ve neredeyse sıçırıyordum.

Adam, gözlerim onunkilerle buluşana kadar başımı geriye yatırdı. Maviydiler.

Yani, çok mavi.

Dipsiz çukurlar gibi-

Başını eğdi ve dudakları benimkilerle buluştu.

Öpücük beklediğimden daha yumuşaktı. Beni o kadar şaşırttı ki, geri ekilmedim.

Dili dudaklarıma değdi ve çılgınca bir nedenle dudaklarımı onun için ayırdım.

Dili benimkiyle buluştuğunda ellerinden biri belime dolandı, tadı ılık ve baharatlıydı, biraz da tuzluydu. Ellerim kendi istekleriyle boynuna gitti. Onları kontrol edemiyordum.

Hızını artırdı, beni daha derinden öptü. Daha hızlı. Daha sıcak.

Daha fazlası için çaresizce onu kendime çekerken ağzım da onunkiyle birlikte hareket etti.

Kumsalda utanmadan öpüşürken omzumdan omurgama karıncalanmalar yayılıyordu ama ben onları fark etmiyordum bile.

Hiçbir şey fark etmedim.

Sonunda yakınlarda bir boğaz temizlenene kadar. Ve aniden adamın dili yavaşladı.

Ağzını geri çekip alnını benimkine bastırduğında kendime gelmeye başladım. İkimiz de nefesimizi tutmuş, birbirimizin gözlerinin içine bakıyorduk. Utanmam gerekirdi ama sadece afallamıştım.

Ve kafam
karıştı.

Kafam çok
karıştı.

Kendilerini çalan alt ile öpüşen kadınlar kesinlikle hiç haber olmamıştı.

Adam o kadar sessiz bir şeyler mırıldandı ki kelimeleri zar zor seçebildim.

"Evve tah."

Onları tercüme etmek biraz zamanımı aldı ama Dünya'daki herkes gibi ben de yıllar önce alts'ların dilini öğrenmek zorunda kalmıştım.

"Sen mükemmelsin."

Alnım kırıştı ama adam çoktan başını kaldırmıştı. Sahildeki kadına bakıyordu. Boğazını temizleyen o olmalıydı.

"Bitti mi?" sözcüğünü kendi dilinde söyledi, sesindeki alaycılık açtı.

"Asla," diye gürledi adam, yine onların dilinde. Kelimeleri, dil öğretmenlerimizin beceriksizce söylediği şekilde değil de anadillerini konuşanlardan yüksek sesle duymak farklıydı. Beynim onları yeterince hızlı tercüme edemiyordu.

Adamın devasa elleri bir an sonra belime indi ve beni omzunun üzerinden fırlattı. Bir şaşkınlık sesi çıkardım ama başka bir tepki vermedim.

Hareket bana acı vermeyecek kadar yumuşaktı, ancak burnum sırtındaki devasa bir kasın tehlikeli bir şekilde yakınına geldi.

Beni de yanında taşıyarak sudan çıkarken emirleri veren kadınla tekrar konuştu. "İblislere geçidi hazırlamalarını söyle."

Şeytanlar mı?

Yani internetteki komplo teorileri bu konuda haklıydı.

"Hazır olacaklar Majesteleri," diye karşılık verdi kadın.

Majesteleri mi?

Kimdi bu adam? O da mı iblis?

Derisindeki pullar bunun pek olası görünmediğini söylüyordu ama belki de hepsi iblislerdi.

Yine de onlardan bahsediş şekli, onlardan biri olduğu izlenimini vermiyordu.

Beni hızlıca kumsaldan aşağı taşıdı, muhafızlardan, diğer karakterlerden ve insan kadınlardan uzaklaştırdı. Birkaç dakika boyunca koştu ve ben sırtına hafifçe yaslandım.

Ona neler olduğunu ve neden beni seçtiğini sormak istedim ama sonunda ağzımı açmaya karar verdiğimde başka birine seslendi.

"Hazır mı?"

"Evet, ama insanınızın kendi ayakları üzerinde yürümesi gerekecek. Taşıdıklarında günlerce baygın kalıyorlar," diye cevap verdi biri.

Bir ya da iki kelimeyi karıştırmış olabilirim ama özü buydu. Ve iblislerin bana insanım demesini kesinlikle kaçırmadım.

Alttaki adam beni yüzüm ona dönük bir şekilde ayaklarımın üzerine yatırdı, ben sallanırken elleri belimde kaldı.

Gözleri tekrar benimkilerle buluştu ve alçak bir sesle, "Geçitten kendin geçmelisin, tatlım," dedi.

Göz kırptım.

O kadar aptalca muhteşemdi ki düşüncelerimi tekrar toparlamam tam otuz saniye sürdü. Hemen kendimi toparlamam gerekiyordu.

"Neden geçitten geçmem gerekiyor ki? Evim burada. Arabam hâlâ otoparkta. Sizin seçtiğiniz kadınların çoğuna benzemiyorum. I-"

"Eşyalarını alması için birini göndereceğim." Tekrar göz kırptım.

Sırtım göğsüne gelecek şekilde beni çevirdi ve yürümeye başladı. Onunla birlikte yürümekten başka seçeneğim yoktu, ancak bir alt ile öpüştükten ve sahile taşındıktan sonra adımlarım biraz titriyordu.

Geçidi yöneten iblisler kamp sandalyelerinde oturuyor olmalıydı, çünkü onları birkaç adım ötede terk edilmiş olarak gördüm. İblislerin kendileri gizlenmişti, bu da bir tür rahatlamaydı.

"Sanırım kaçırılıyorum," dedim.

Beni kaçıran adam kıkırdadı. "Denizler kralı tarafından kaçırılmaktan daha kötü kaderler de vardır herhalde."

Yani o bir kraldı.

...denizin.

Her ne demekse.

Evimden çalınmanın benim için bir ayrıcalık olduğunu düşündüğü düşünülürse, alçakgönüllülük onun güçlü yanlarından biri değildi.

"Beni neden istiyorsun ki?" Geçidin önüne yaklaştığımızda sordum. Girdap gibi dönen büyük, düz bir daire gibi görünüyordu ve içinden geçmeyi gerçekten istemiyordum.

"Öpücüğümü kabul ettin. Artık benim gelinimsin."

"Ne?" diye sordum. Sırtımı sıkıca ona yaslayarak, beni yutmak üzere olan girdaplı sisten kaçınmaya çalışarak talep ettim.

"Kendini hazırla. Portallar tatsızdır," dedi ve bir adım öne çıkıp beni de yanına alarak yürüdü.

Sis bizi içine çekti ve üzerime bir sıcaklık dalgası çöktü. Hemen yerini buz gibi bir soğuğa bıraktı ve kollarımda acı veren karıncalanmalar oluştu.

Kral hareket etmeye devam etti ve bunu başka bir sıcaklık nöbeti izledi.

Acı dolu bir ses çıkardım ve hızını artırırken kalçalarımıdaki tutuşu sıkılaştı. "Neredeyse geldik, tatlım."

Geçitten dışarı adım attık ve iğnelenme hissi nihayet kaybolduğunda derin bir nefes aldım.

Ama serbest kaldığımız anda dünya tersine döndü ve ben aşağı düşerken çığlık attım.

Kralın belimdeki tutuşu sıkılaştı ve suya daldığımızda çığlığım kesildi.

Yüzeye geri çıkmak için deli gibi mücadele ettim ama kralın elleri beni suyun yüzeyinin çok altında tutarak sabit bir şekilde yerinde kaldı. Etrafımda bir elektrik çarpması oldu ve aşağı baktığımda altımda devasa, pullu bir masal gördüm. Çığlık attım ve kral beni daha derine çekti.

Umutsuzluğa kapıldım ve görüşüm odaklanamaz hale gelirken ellerini güçsüzce ittim.

Yabancı bir şey zihnime dokundu. Yanlış ama aynı zamanda doğru hissettirdi.

"Sadece nefes al, tatlım." Kral kafamın içinde konuştu.

Delirmişti.

Tamamen delice.

Ve eğer kafamın içinde onun sesini duyuyorsam, ben de duyuyordum.

Mücadelem zayıfladı ve etrafımdaki her şey bulanıklaştı.

Parlak turkuaz suyun içinden ışık huzmeleri parlıyordu ve puslu zihnim bunun ne kadar güzel olduğunu fark etti.

Kral "*NEFES AL*" diye emretti ve sonunda nefes aldım. Suda boğulmak yerine, bir nevi... içimde hareket etti. Hava gibi hissetmedim. Kesinlikle bundan daha fazlası vardı.

Ama bunun beni olması gerektiği gibi etkilemediğini inkar etmek mümkün değildi.

Nefesle birlikte g ö r ü ş ü m açıldı ve karnımdan su çıktığını hissettim. Ellerim karnıma doğru uçtu.

Kral bir eliyle kazağımı başımın üzerinden çekerek suya düşürdü. Altında sadece bir sütyen vardı.

Aşağıya baktığımda, karnımın alt kısmındaki çizgileri görünce neredeyse tekrar çılgılık atacaktım.

Solungaç gibi çizgiler.

Her şey yeniden dönmeye başladı ve büyük bir su dalgası hissettim. Aşağıya baktığımda, altımdaki gece yarısı rengindeki kuyruğu görünce yeniden paniğe kapıldım. Bana bağlı değildi, sadece altımda hareket ediyordu.

"Bir şeyin yok. Sadece kuyruğum."

Kuyruğu.

Sanki dev bir balıkmış gibi. Ya da yılan. Ya da... denizkızı?

Ellerini kesinlikle belimde ve göğsünü çoğunlukla çıplak olan sırtımda hissedebiliyordum, bu yüzden denizkızı doğru etiket gibi görünüyordu.

Yine de, bir denizkızını benden çok daha kalın ve uzun bir kuyruğu olan muhteşem bir adam olarak hayal edemezdim.

Deniz canavarı olabilir

mi? Bilmiyordum.

Bana yaptıkları hakkında cevaplar talep etmek istedim. Ona bunu geri almasını söylemek istedim. Onun tam olarak kim ve ne olduğunu da bilmek istiyordum.

Ama onun yaptığı zihinle konuşma şeyini nasıl yapacağımı bilmiyordum, bu yüzden beni göğsüne bastırıp kollarını ortama doladığında kolunu sıkıca kavradım.

Kuyruğunun güçlü bir hareketiyle -siktiğimin *kuyruğu*- suda pürüzsüzce ilerledik.

two

ARIA

Parlak renkli balık sürülerinin içinden ve etrafından hızla yüzdük. Olmaları gerekenden çok daha büyüklerdi. Aval aval bakmamaya çalıştım ama başaramadım.

Dünyanın en büyük balinası olması gereken şeyi gördüğümde -ya da portal beni nereye götürdüyse- tırnaklarım onun koluna saplandı.

"Onlar dost canlısı," dedi kral zihnime.

"Senin gibi mi?" Karşılık vermek istedim ama nasıl yapacağımı bilemedim. Kıkırdadı. "Onlar benden çok daha arkadaş canlısı."

Görünüşe göre iletişim kurmak için tek gereken kelimeleri ona söylemekmiş. Harika. Eğer gitmeme izin vermezse bu beni kesinlikle zor bir duruma sokacaktı.

Beni kaçırdığı için şanslı olduğumu söyledikten sonra bana gelinim demişti, bu yüzden serbest bırakılmam pek olası görünmüyordu.

"Dişleri var mı?" Kontrol ettim.

"Elbette dişleri var. Alterrae'deki her şeyin var. Burası Dünya'nın daha büyüğü bir versiyonu, bu da her şeyin daha güçlü ve daha vahşi olduğu anlamına geliyor. Sizin dünyanız buna kıyasla daha uysal."

"Bunu bir hakaretmiş gibi söylüyorsun ama o piçle yüzleşmektense dişleri olmayan küçük bir balinayla yüzleşmeyi tercih ederim." Yaratığın olduğu yönü işaret ettim ama artık onu göremeyecek kadar hızlı hareket ediyorduk.

"Ben dişleri olan bir balinadan çok daha

korkutucuyum." *"Bunun beni daha iyi*

hissettirmesi mi gerekiyor?" "Benimle evlendin,

yani evet."

"Ben seninle evlenmedim. Adını bile bilmiyorum. Ve sen de benimkini bilmiyorsun, yani-ne halt ediyorsun?" Ani bir dönüş yapıp kayalık bir yamaca doğru hızla ilerlerken iyice yavaşlayınca bir küfür savurdum. Kuyruğu kayboldu ve beni dik tutarken yanına yaklaştırdı.

Sert kayalar yumuşak görünümlü kumlara dönüşürken ayakları yamaçla buluştu ve birkaç büyük adım attıktan sonra beni ayaklarımın üzerine yatırdı. Kafalarımız sudan çıktı ve bana hava almadan önce nefes vermemi söyledi.

Talimatları uyguladım ve neyse ki boğulmadım ya da öksürmedim.

İleriye doğru yürüdük, elleri yine kalçalarımıdaydı. Kum yumuşaktı. Gülünç derecede.

Üzerimde sadece çürük sütyenim ve tozluğum vardı, bu yüzden kralın önü sırtımla karşılaştığında gözlerim açıldı.

Bu kesinlikle omurgama karşı bir ereksiyondur.

Kesinlikle.

Sanırım kuyruğunu dışarı çıkarırken üzerindeki yüzme şortu falan yırtılmış olmalı, çünkü çıplaktı.

Çok çıplak.

Yine de bu konuyu açmayacaktım. Endişelenmem gereken çok daha önemli şeyler vardı.

Belki daha büyük şeyler değil.

Ahh. Dikkatimi dağıtmayı bırakmalıydım.

Üzerinde stres yapacak başka şeyler vardı.

Kral beni ileriye doğru götürürken bakışlarım önümüzde uzanan muhteşem adaya sabitlenmişti.

Daha doğrusu, önümüzde uzanan muhteşem adanın tepesine inşa edilmiş *kaleye* sabitlenmişti.

Masal kitaplarındaki şatolara hiç benzemiyordu. Sahildeki krem rengi kumla aynı tonda taştan yapılmıştı ve yükselmek yerine yayılıyordu. Tarzı bana İspanyol mimarisini anımsatıyordu; düzinelerce kemer ve binanın tepesinde çok sayıda büyük kubbe vardı.

"Sen gerçekten kral mısın?" Hâlâ beni sudan çıkarmakta olan adama sordum.

"Kral."

"Çok mütevazı," diye mırıldandım, hâlâ kaleyi seyrediyordum. Üzerinde yer aldığı kumsal da en az yapı kadar büyüleyiciydi; krem rengi kumlar asırlar boyunca uzanıyordu. Muhteşem hindistan cevizi ağaçları üzerimizde yükseliyordu, yeryüzündeki tüm ağaçlardan daha uzun ve kalındı. Üzerlerinde görebildiğim hindistancevizleri yerden bile kocaman görünüyordu.

"Krallığınızın mütevazı olmama ihtiyacı yok. Kendime güvenmeme ihtiyaçları var," dedi kolayca.

"Kendinden emin olmadan da kendinden emin olabilirsiniz."

Dudakları kulağıma değdi ve beni ürpertti.

Sahildeki öpüşmemizi kesinlikle unutmamıştım.

"Eğer biri benimle dolu olacaksa, tatlım, o sensin."

Benden bir homurtu kaçtı, ama iyi bir cevap düşünmeme gerek kalmadan sözümüz kesildi.

"Triton!" Bir kadın sesi duyuldu ve kral durdu. Omzunun üzerinden baktı ve ben de onunla birlikte baktım.

Dünya'daki plajdan gelen alt kadındı. Kumsalda koşuyordu, sıırıslıklamdı ve göğüslerini örten ve rastgele sarkan fazladan kumaş parçaları olan kıpkırmızı bir üst şey giymişti. Aynı kumaştan kısa bir etek giymişti ve bu etek göğüslerini zar zor örtüyordu, hatta rastgele sarkan şeritlerden daha fazlası vardı.

Kıyafetler kötü görünmüyordu. Kesinlikle kasıtlı görünüyordu. Sadece daha önce böyle bir şey giyen birini görmemiştim.

"Selkiler geçidinizi gözlüyorlardı. Hemen içeri girip gelininizi almanız gerekiyor." Bana baktı. "Senin adın ne?"

En azından bir tanesi umursuyordu.

"Aria," dedim. "Ve onun gelini olmayı asla kabul etmedim."

"Bizim dünyamızda bir öpücüğü kabul etmek çiftleşme bağını mühürler. Evliliğin insan versiyonundan çok daha güçlüdür. Koluna bak." Bana doğru işaret etti ve ben de dövmeleime baktım.

Normal görünüyorlardı.

"İşte." Kral bir elini omzuma doğru kaldırdı ve hafifçe tenime dokundu.

Baktığımda neredeyse sıçrayacaktım. Derimin üzerinde büyük, inci beyazı bir iz vardı ve içerdiği enerji her neyse içinde dönüyor gibiydi. "Bu da ne böyle?"

"Deniz tahtının işareti. Triton'da da var." Kadın krala doğru işaret etti. Döndüğümde onun dövmesinin benimkinin tam tersi omuzda olduğunu fark ettim.

"Daha sonra daha fazla açıklama yapabiliriz. Şu anda seni içeri, güvenli bir yere götürmemiz gerekiyor." Kadın beni kaleye doğru eliyle işaret etti ama Triton tekrar hareket etmeye başlamadı.

"Nefes al, Rayna. Deniz kızları bile kendi sahilimde bana karşı bir hamle yapamaz." Sesi eğleniyor gibiydi.

Rayna bıkkın bir ses çıkardı. "Bu teoriyi gerçekten test etmek istiyor musun?"

"Selkie nedir?" Kontrol ettim.

"Eğer kardeşim seni bu sahilden çıkarmazsa, yakında bunu öğreneceksin." Rayna krala ters ters baktı. Triton, eğer bir takma ad yerine onun adını kullansaydı.

Bunun bir takma ad olmasını umuyordum, çünkü yanlışlıkla Triton adında bir deniz canavarıyla evlendiğimi bilmeyi kaldırabileceğimden emin değildim. *Küçük Denizkızı*'nda Ariel'in babasının adı değil miydi o?

Vay be.

"Onlar da bizim gibiler ama diğer formları mühür," diye açıkladı kral, sonunda tekrar ilerlemeye başladı.

"Göründüklerinden daha tehlikeliler," diye araya girdi Rayna, yanımızda tempo tutarak.

"Bir fokla yüz yüze gelmek istemiyorum, dişleri olan bir balinayla yakından tanışmak istediğimden daha fazla," dedim açıkça.

"Ben onlardan daha tehlikeliyim," diye tekrar hatırlattı kral.

"Bunu söyleyip duruyorsun ama bu doğru değil. Seninle ilgili en korkutucu şey omurgama yaslanan devasa ereksiyon," diye karşılık verdim.

Rayna'nın boğazına bir şey kaçtı. Muhtemelen tükürük.

Kral kıkırdadı ama sesinde mizah yoktu. "Ben bir sebepten dolayı kralım, tatlım. Okyanusu yönetiyor ve kontrol ediyorum. Dalgaların altında benim kadar ölümcül bir şey yok."

"Tamam," dedim.

Ona gerçekten inanmadım.

Kocaman bir kuyruğu vardı ama kızgın bir balinayı ya da öfkeli bir foku bile alt edebilecek gibi görünmüyordu.

Daha hızlı yürümeye başladım. Fark etmemiş olmalı, çünkü hızıma ayak uydurdu.

"Triton seni koruyabilir," dedi Rayna. Tehlikede olduğum konusundaki ısrarı ve gecikmeli açıklaması ikna edici olmaktan uzaktı. "Ama selkiler bir risk. Biz-"

"Gelinimi rahat ettirme fırsatı bulduktan sonra her şeyi çözeceğim." Sözünü yumuşak bir şekilde kesti.

Rayna hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. "Diğerlerine haber veririm." "Teşekkürler."

Rayna'nın eli kolumu yakaladı ve Triton'la ikimiz de durduk. Ona baktığımda yüzünde okuyamadığım bir ifade gördüm.

"Triton'un eşi olmak pek çok değişikliği de beraberinde getirecek, Aria. Fiziksel ve zihinsel. Muhtemelen duygusal olarak da. Alterrae'deki insanlar insan olarak kalmazlar. Sen değişirsin. Triton seni sahiplenerek bu değişimin seni bizden biri yapmasını sağladı."

Göz kırptım.

Ne söylediğini anlamaya çalışmak, kelimeleri söylemesinden çok daha fazla zaman alacaktı.

Sahilde bir sıçrama oldu.

"Kral Triton," diye seslendi güzel bir erkek sesi.

İçimden bir ses arkamı dönmemi istedi.

"Siktir," diye mırıldandı Triton.

Krala bakmak için başımı geriye doğru salladım.

"Bir kelpie göndermişler," dedi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. "Ne-"

"Triton'un ellerinin belinde olduğu hissine odaklan," dedi Rayna hızla, sesi Triton'un dalgaların altında olduğu gibi zihnime girmişti. "Kelpie'nin büyüü seni baştan çıkarıp kraldan uzaklaştırmaya çalışacak. Tam bir bağ olmadan, büyüü yoğun bir şekilde hissedeceksin. Buna tepki vermemeye çalış."

Bu bilgi aklımı başımdan aldı.

Triton arkasını döndü ve beni de kendisiyle birlikte kaldırdı. Sadece birkaç metre ötemde duran yaratığa aval aval bakmamak için kendimi zor tuttum.

Bizden kumun üzerinde.

Muhtemelen Triton'dan yarım ayak daha kısaydı ama boyunun eksikliğine rağmen kas gücüne sahipti.

Bunun da ötesinde, altın ile açık yeşil arasında bir renkte parılıyordu. Yeşilimsi altın.

Onunla ilgili bir şey bana yaklaşma isteği verdi. Kollarına girmek için. Ona dokunmak için.

Triton'un devasa elleri kalçalarımın demir gibi duruyordu ve beni sıkıca yerimde tutuyordu. "Owin," dedi düz bir sesle. "Seni görmek çok güzel. Gelinim Aria ile tanıştın mı?" En azından kız kardeşine ismimi verdiğimde beni dinlemişti.

"O zevki tatmadım." Kelpie konuştuğunda kollarımda tüylerim diken diken oldu.

Sesi bile çekiciydi.

Owin'in bakışları kabarık tümseklere kaydı ve dudakları neredeyse yırtıcı görünen bir gülümsemeyle kıvrıldı. Çok *güzeldi* -çok güzeldi- ve ona gitme dürtüsü giderek güçlendi.

Omurgamdan aşağıya doğru bir elektrik akımı yayıldı ve kelpie'nin üzerimdeki etkisini dağıttı. Etkisi altın yaratığın büyüünden çok daha güçlüydü, kalbimin daha hızlı atmasına ve kalçalarımın birbirine kenetlenmesine neden oldu.

Vay canına, bu çok güçlüydü.

"Dişimin teninde hissettiğim senin büyüün müydü, Owin?" Triton'un sesi tehlikeli derecede alçaktı.

"Denizde kraliçesine sihriyle dokunma riskini göze alacak bir kelp yoktur herhalde," diye söylendi Rayna. "Özellikle de kraliyet bağı açıkça tamamlanmamışken."

"Tabii ki hayır," diye gülümseyerek kabul etti Owin.

Adam beni gerçekten ürkütmeye başlamıştı.

"Tahttan selkilere selamlarımızı iletin," dedi Triton, ikimizi de bir kez daha döndürüp kaleye doğru adım atmadan önce, daha hızlı hareket edebilmek için beni yerden kaldırarak.

Rayna bizi yakaladığında durmadı.

Ya da bizi kalenin kapısında terk ettiğinde.

Triton hızını artırıp hızla yol alırken her şeyi anlamaya çalıştım.

Kalenin içi şaşırtıcı derecede insani görünüyordu. Mobilyalar binanın dış cephesiyle aynı tarzdaydı ve her şey beyaz, krem ve altının aynı tonlarındaydı. Halılar da bu renklerin daha koyu, daha karamsar maviler, yeşiller ve kızılılarla karışımından oluşuyordu.

Kanepeli oturma odalarının, soyut okyanus resimlerinin ve konsol masalarının bulunduğu koridorların yanından geçtik.

Aslında bir insan kalesinin içinin nasıl olacağını tahmin ettiğim gibi görünüyordu.

Yanından geçtiğimiz insanları saymazsak. Hepsi daha önce gördüğüm tüm insanlardan daha uzun, daha güçlü ve daha güzeldi. Yanlarında gördüğüm çocuklar ve bebekler bile insanlardan daha büyük ve daha güzeldi.

Herkes Rayna'ninkine benzer kıyafetler giymişti. Erkekler bile ipeksi kumaştan dar etekler giymişlerdi ve üzerlerinde rastgele sarkan ekstra şeritler vardı.

Diğerlerinin çoğu ya ağzını açıp baktı ya da bize doğru saygıyla başını salladı. Triton beni labirenti andıran koridorlardan geçirmeye ve iki basamaklı merdivenlerden aşağı indirmeye devam ederken cevap verip vermediğini göremiyordum.

Sonunda büyük bir kapıya ulaştığımızda, tek eliyle kapıyı açtı ve önce benim geçebilmem için destekledi.

"Sanırım burası sizin odanız," dedim.

"*Bizim odamız.*"

"Sanki birlikte yatacakmışız gibi konuşuyorsun."

"Çünkü öyleyiz." Kalçamı hafifçe sıktı ve nihayet kapı arkamızdan kapandığında beni tutmayı bıraktı. Kapıyı kolayca kilitledi ve

Yontulmuş, çıplak kış, şüpheli bir şekilde dolaba benzeyen küçük bir odada kayboldu.

Onu takip ettim.

Kesinlikle bir dolaptı. En alt rafta şatoda erkeklerin giydiğini gördüğüm ipek eteklerden vardı. Hepsi koyu maviydi. Üst raf boştu, sanki kral daha fazla giysi için yer açmış gibiydi.

Ya da başkasının kıyafetleri için.

Dalgın dalgın kralın giyinmesini izledim, yanaklarım ısınıyordu. Başka tarafa bakmalıydım.

Kesinlikle başka tarafa bakmalıydım.

Ama hangi kadın bu kadar kendini kontrol edebilir ki?

Kış saf kaslıydı, kalın kabarcıklar uzanıp gerçek olup olmadığını kontrol etmek istememe yetti. Ereksiyonu, omurgamda hissettiği kadar büyüktü - devasa.

İçime sığmayacak kadar büyük.

İnsanlar ve mermonsterlar kesinlikle cinsel olarak uyumlu değillerdi, çünkü bu horoz başka bir dünyaydı.

Koyu mavi, ipeksi bir eteğin içine girdi ve kumaş arka tarafına yapıştı. Bir şekilde ereksiyonunu tamamen gizlemeyi başarmış, hiç çadır kurmamıştı.

"Neden etek giyiyorsunuz?" Ben sordum.

"Bizim kuyruklarımız var."

"Doğru."

Bunu kesinlikle bir araya getirmeliydim.

"Neden ipeksi?"

"Bu deniz ipeği." Bana yaklaştı ve elini uzattı. İsteksizce benimkini onunkine koydum.

Parmaklarımı eteğin kenarına indirdi ve ben de onları kumaşın üzerinde gezdirdim. Hafifçe ekiştirdiğimde kaşlarım kalktı.

Deli gibi yumuşak ve esnekti, peki ereksiyonunu nasıl gizlemişti?

"Duyarlı su altı bitkilerinden geliyor. Yaşam dngleri sona erdiğinde, sihirlerinin bir kısmı kumaşta kalır. Bilincimizle hafifçe bağlantı kurar ve bilinçaltı arzularımıza tepki verir. Yani esnemesini istediğimizde esner. İstemediğimizde ise esnemez."

"Vay be." Etkileyici olmadığını söyleyemezdim.

Triton bana küçük bir sırıtış attı. "İpeğimiz okyanus dışında çok para eder. Sadece su altında nefes alabilen biri onu bulabilir. Diğer krallıkların çoğuna satıyoruz."

"Demek zenginsin."

"Evet. Gerçi dünyamızdaki çoğu varlık yle. Savaştan bu yana Alterrae'de çok fazla para var ama bunu harcayacak çok fazla insan yok."

Alnım kırıştı. "Neden olmasın?"

"İşte." Beni dolaptan çıkarıp odaya geri götürürken elimi tutmaya devam ederek yanımdan geçti.

Mobilya ve dekor kaledeki diğer her şeyin tarzına uyuyordu ve güzel olduğunu kabul etmek zorundaydım. Mekânın ortasında lüks görünümlü çarşafları olan devasa bir yatak vardı. Bir köşede büyük bir havuz vardı. Dolabın yanındaki duvarda, insan görünümlü bir banyoya açıldığını görebildiğim bir kapı vardı.

Triton beni yatağa götürdü ve yatağın kenarına oturttu. Ayakta kaldı ve ben de eteğine baktım.

Onun içinde çirkin olmalıydı, ama ipek kıyafet bile seksapelini gizleyemedi.

Rengi dikkatimi vücuduna dağılmış tek tük pullara çekti ama bu da ona olan ilgimi azaltmadı.

"Tatlım," dedi kral ve bakışlarım yukarı doğru kaydı. Beni yine

onu keserken yakalamıştı.

Harika.

"Hmm? Sadece yorgunum," dedim. "Neredeyse 24 saatimi kumsalda titreyerek ve yemek yemeden geçirdim."

Alnı kırııştı. "Bu kasıtlı değildi. Kimse bana insanların bu kadar sık yemek yediğini söylemedi. Benim halkımın sadece iki ya da üç günde bir öğüne ihtiyacı var."

Kaşlarım yukarı doğru kalktı.

"Ne olursa olsun, hissettiğiniz çekim normal. Aramızdaki bağ tamamlanmadı ve sihir bizi bunu tamamlamaya itecek" dedi.

"Bunu nasıl mühürleyeceğiz?"

Ben sordum. "Seks."

Oh.

Vay
canına

.

"Ya yapmazsak?" Ben de karşı çıktım.

"Büyü daha da güçleniyor." Bir süre beni inceledi. "En iyisi uzun süre yarım bırakmamak, ama sanırım biraz uyumak değişiklikleri daha hızlı kabullenmene yardımcı olabilir."

Başımı salladım.

Adamdan deli gibi etkilenmişim ama bu onunla yatağa atlamaya ve aramızdaki bağı tamamlamaya hazır olduğum anlamına gelmiyordu.

"Eğer bağ mühürlü değilse, yine de kırılabilir mi?" diye sordum.

"Sadece ölümle. Tamamlanmamış bir bağ bükülebilir ama kırılmaz. Ve bükülmüş bağlar asla deneyimleyeceğimiz bir şey değildir."

"Bu nasıl olur?"

"Bağlı bir eş, aralarındaki bağı mühürlemeden başka birini becerir," dedi basitçe.

Tanrım.

Tamam o
zaman.

"Yani sizin savaşınızda çok insan öldü mü?" Ona sordum.

Yüz ifadesi karardı. "Biz buna Ejderhalar Savaşı diyoruz ama ejderhalardan birinin yarattığı bir canavara karşı tüm dünyamız savaştı. Aramızdaki güçlüler savaşırken, nazik olanlar evde kaldı. Canavar, savaşanların çaresiz aileleri arasında hızla yayılan bir veba yarattı. Savaşçı olmayan herkesi kaybettik, ki bu savaşan her toplumda büyük bir çoğunluktu."

Gözlerim büyüdü. "Ama canavar gitti mi?"

"Evet. Sayımızın toparlanabileceğini umuyorduk ama savaştan önce o kadar uzun süre barış içindeydik ki kadın savaşçıların çoğu bile evde kaldı ve kayboldu. O kadar az kadın kaldı ki, iblisler sizin uyumluluğunuzu keşfettikten sonra, sonunda insanlara ihtiyacımız olduğunu kabul ettik."

"Ve sen de şimdi bir gelin alıyorsun, çünkü..."

"Denizin kralı ya da kraliçesi tahttayken her zaman seksten uzak durur."

Ne?

"Bu her zaman bir kural ve gelenek olmuştur," dedi Triton. "Kral olduğumdan beri kimseye yakın bir şekilde dokunmadım. Artık o kadar az merrae kaldı ki, hepsi bir eş almamı sağlayarak geleneği bozmak için oy kullandı."

Onun ne olduğunu anlatan kelimenin *merrae* olduğunu düşünmüştüm. En azından denizkızından daha iyi uyuyordu. Gerçi mermonster'dan daha iyi değil.

"Yani gerçekten evlenmek istemiyorsun," dedim.

"Bunu istemek hiçbir zaman benim rolüm olmadı." Triton konuşurken beni izledi ve kelimelerini dikkatle seçtiğini hissettim.

"Ama senin gelinin olmayı kabul edersem, halkın benden tam olarak ne yapmamı bekliyor?"

"Beni öptüğünde zaten gelinim olmayı kabul etmiştin." "Bana sormadın," diye karşı çıktım.

"Eş bağı böyle işlemez, tatlım. Sözlü bir anlaşma değildir. İki ruhu birbirine bağlayan büyülmü bir bağıdır."

"Bu benim soruma cevap değil."

Hafifçe başını salladı. "Halkımız benden seninle çiftleşmemi bekliyor. Tekrar tekrar." Tam da tahmin ettiğim gibi.

Sikeyim.

Başım döndü.

Birden ayağa kalktım, o tüm gücü elinde tutuyormuş gibi üzerimde yükselirken oturmaya devam edemedim. Ama ben ayağa kalktığımda bile o hâlâ yükseliyordu.

Ve her ne kadar aksini düşünmek istesem de, tüm güç ondaydı.

"Yalnız kalmak istiyorum," dedim sesim titreyerek.

Yorgun ve bunalmıştım ve o gece daha fazla çılgınlığı kaldırabileceğimden emin değildim.

Ya da o gece başka bir çılgınlık.

Alterrae'de teknik olarak gündüzdü ama umursamayacak kadar uzun süredir ayaktaydım.

"Selkie'ler yüzünden hayatın tehlikeyken yalnız kalmak sana sağlayamayacağım bir ayrıcalık." Triton kapıya yakın bir kanepeyi işaret etti. "Sen dinlenirken sana biraz zaman tanımak için orada oturabilirim ama en fazla bu kadarını yapabilirim."

"Tamam." Saçlarımı at kuyruğundan çekiştirdim ve taytımı çıkardım. Hâlâ üzerimde olan ıslak boyshort tarzı külotla kıcıımı iyice görecekti ama umursayacak enerjim yoktu.

Ve görünüşe göre o benim kocamdı, yani ne önemi vardı ki?

Kendimi ince çarşafların altına soktuğumda Triton ışıkları kapattı. Tenime karşı harika bir his veriyordu ve eteğindeki şeyle aynı deniz ipeğinden yapılmış olması gerektiğini fark ettim.

Kralı görmemek için yan döndüm ve gözlerimi kapattım.

Zihnimi sakinleştirmem birkaç dakika aldı ama sonunda, neredeyse yirmi dört saatimi sahilde titreyerek geçirmenin etkileri beni yakaladı ve yere yığıldım.

three

TRITON

Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, bakışlarımı yatağımdaki kadından ayıramıyordum.

Sonra tekrar, gerçekten denemedim. Yapmam gereken şeyler vardı, ama Aria'dan uzaklaşmak içimden gelmiyordu.

Hayatımda gördüğüm en çekici yaratıktı. Ve *benim kızımdı*.

Yabancı bir kavramdı ama her geçen an daha da tatmin oluyordum.

Yüzyıllar boyunca tek başıma hüküm sürdükten sonra, hayatımı paylaşabileceğim bir eşim olacaktı. Bir eş.

Tabii onu benim olmamın düşündüğü gibi bir ölüm cezası olmadığına ikna edebilirim.

Ve onu *sadece* doğurmak için çalmadığımı. Evet, ürememiz bekleniyordu ama aramızdaki bağ, çocuk sahibi olabileceğimizin garantisinden çok daha fazlasıydı.

Ne demek istediğimi kanıtlamak için onunla aşk yaşamam gerekecekti. Ne yazık ki romantizm konusunda hiç tecrübem yoktu.

Ve baştan ıkarma.

Ve ilişkiler.

Listedeki birinci ya da üçüncü maddeyi daha önce hiç denemediğimi düşünürsek, hiçbirini nasıl yapacağım hakkında en ufak bir fikrim yoktu.

Ama bir yolunu bulacaktım. Çünkü Aria benimdi ve kaderimde sevmek olan kadınla mühürlü, eksiksiz bir eş bağından daha azına razı olmayacaktım.

Baharat ve tuzlu su kokusuyla uyandım.

Hiçbir parçam hâlâ Dünya'da olduğumu düşünmüyordu. Triton'un beni bir portaldan geçirdiğini, gelini ilan ettiğini, alt yarısını bir canavara dönüştürdüğünü ve o aptalca çekici eteği giydiğini hatırlamamak imkansız olurdu.

Geri kalanını da unutmak mümkün değildi.

Tüm mermonster türünün iyiliği için bebekler doğurmamı bekliyordu.

Aramızdaki bağı mühürlemek için sevişmemiz gerekecekti.

Bilinmeyen nedenlerden dolayı selkiler ve kelpiler yüzünden tehlikedeydim. Büyülerinin tuhaf bir şekilde baştan çıkarıcı olduğu gerçeği dışında kelpie'nin tam olarak ne olduğu hakkında hâlâ hiçbir fikrim yoktu.

Oh, ve unutmam mümkün değil, ben de mermonster'lardan birine dönüşüyordum. Fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak, eğer kocamın kız kardeşine inanılacaksa.

Evet, tam bir karmaşaydı.

Saçlarım yüzümün etrafına dolanmıştı. Uykumda hep dönüp dururdum, yani bu normaldi. Saç tellerini burnumdan uzaklaştırmaya çalıştım.

Daha rahat nefes alabiliyordum ama çoğu tenime yapışmıştı.

Saçlarımın dokusu farklıydı, bu yüzden sonunda saç tellerine bakmak için gözlerimi açtım. Onları gördüğümde keskin bir nefes aldım ve hızla doğruldum.

"Tatlım?" Triton'un sesi uykudan boğuk çıkıyordu ve bu ses omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

Hayır, günahkâr kadar seksi kocamdan etkilenmeyecektim. Azıcık bile.

Bana taktığı ismi duymazdan geldim ve yataktan fırlayarak hızla kral dairesine geçtim. Ana banyonun kapısı yoktu, sadece küçük tuvalet odasının kapısı vardı, bu yüzden onu dışarıda bırakamazdım.

Aynanın karşısına geçip uzun bir süre yansımama baktım.

Kahretsin, bir alt gibi görünüyordum.

Cildim pürüzsüzleşmişti, gözeneklerim neredeyse yok olmuştu. Gözlerim biraz daha büyük ve çok daha parlak görünüyordu, daha önce hiç olmadıkları kadar uzun kirpiklerle çerçevelenmişlerdi. Daha uzun görünmüyordum ama yine de bir şeyler beni daha güçlü gösteriyordu.

Ya saçım?

Maviydi.

Birden fazla tonu var.

Saç dipleri neredeyse doğal siyahıma benzeyecek kadar koyuydu, ancak uçlarda soluk bir maviye doğru açılırdı. Daha parlak çizgiler ve daha koyu çizgiler vardı, neredeyse bir kuaför saç telleriyle bir şaheser yaratmış gibi görünüyordu.

Alterrae kuafördü.

Ya da Triton'un büyülü eş bağıydı.

Dürüst olmak gerekirse, mavi yeni ve gelişmiş soluk tenime karşı çarpıcı görünüyordu, ama yine de beni **k o r k u t u y o r d u** . Omzumdaki beyaz dövme

Ben de harikaydım ama saçım la olduğumdan daha rahat değildim.

Triton kapı aralığında içeri girdi, beni arkadan kavrarken kapıya yaslandı. Uyandığımda üzerime fazladan bir şey giymemiştım, bu yüzden görülecek çok şey vardı. Üzerimde sadece bir sütyen ve külot vardı.

"Büyü sana yakışıyor," dedi.

"Daha önceki halimi seviyordum." Bakışlarına karşılık vermedim.

İhtiyacım olan son şey ona karşı daha fazla çekim hissetmekti.

Boşluğa ihtiyacım vardı. Çok fazla boşluğa.

Giyinirken gördüğüm çıplak vücudunun zihnindeki görüntüsü hâlâ ağzımın suyunu akıtıyordu.

Ona bakmamalıydım bile. "Ben de öyle," dedi.

Kaşlarımı çattım.

"Bana inanmıyor musun?" sesi şaşırmış gibiydi. "Ben kralım." "Sen *benim kralım* değilsin. Ve herkes politikacıların yalan söylediğini bilir."

"Alterrae'de bir kral politikacı değildir." Aramızdaki mesafeyi iki büyük adımda kat etti ve ellerini kalçalarım a koydu.

Bakışlarım hemen bana dokunduğu yere gitti.

Ellerinin vücudumdaki görüntüsüyle ilgili bir şey beni ısıttı. Tepki vermemek için dudağımı ısırdım.

"O kelp adam sahilde garip davranırken bir politikacı gibi görünüyordun."

Kavrayışı sıkılaştı. "Bunun alternatifi, büyüünü senin üzerinde kullandığı için onu öldürmek ve son birkaç aydır Merrae ile Selkie'ler arasında patlak veren savaşı ateşlemektir."

"Başka bir savaş mı?" Sanırım bir grup canavarın savaşın eşiğinde olmasına şaşırmamalıyım.

"Denizkızlarının sayısı bizden kilometrelerce fazla. Ejderhaların canavarına karşı savaşmayı reddettiler, o da onları vebasından korudu. Birkaç ay önce tahtın yarısını hak ettiklerine karar verdiler. Hâlâ nedenini anlamaya çalışıyoruz ama o zamandan beri bizi ikna etmeye çalışıyorlar. İşler giderek daha da gerginleşti."

"Pislikler."

"Gerçekten de öyle." Kral saçlarımı kulağımdan uzaklaştırdı ve ben de tenimde beliren küpelere baktım. Kulağımın uzunluğunu ölçüyorlardı.

Gençken loblarımdan biri çılgınca enfeksiyon kaptığından beri piercinglerden korkuyordum, bu yüzden o zamandan beri hiç küpe takmamıştım.

Yeni olanlar büyülü dövmemin karşı tarafındaydı. Triton'unkiler küçük halkalarken, benimkiler minik çivilere benziyordu.

"Bağımız mühürlenene kadar taç tamamen senin olmayacak," dedi. "Bu kesinlikle bir taç değil."

Parmağını kulağımın kenarındaki çıtçıtlarda gezdirdi ve elektrik büyüsünün en küçük titreşimi içimden geçip bedenimi ısıtırken ürperdim.

Başımda beyaz bir taç belirdi. Kısa ve küçüktü, birkaç halkası vardı ve kemikten, deniz kabuğundan ya da benzer bir şeyden yapılmış gibi görünüyordu. Yine de küpelerle aynı malzemedendi.

Triton saçlarımın yerine düşmesine izin verip elini kendi kulağına götürdüğünde taç oyalandı. Onunki de benimki gibi görünüyordu ama daha büyük, daha zarif bir versiyonu olduğu belliydi.

"Küpeler tacı gizliyor mu?" Ben sordum.

"Tacı *tutuyorlar*. Deniz canlıları böyle bir şeyin yerinde durması için çok fazla yüzerler." Tacını işaret etti, sonra bir elini tekrar kulağına götürdü. Taç kayboldu ama bakışlarım tacın olduğu yerde kaldı.

"Biz evli olamayız," dedim sonunda.

"Zaten evliyiz, tatlım."

"Bana öyle demeyi bırakmalısın. Beni tanımıyorsun."

"Yeterince tanıyorum."

"Ben bilmiyorum."

Parmağını kulağımın üzerinde gezdirdi ve sihrinin bir başka küçük zap'ı beni kızarttı.

"Sen de bunu yapmayı bırakmalısın."

"Ne?"

"Şu zaplama olayı. Elektriğin beni garip hissettiriyor."

"Bu senin vücudunun benim büyüme verdiği tepki. Bağlı mühürlediğimizde etkileri çok daha güçlü olacak."

Alnım kırıştı. "Neden?"

"Eşler birbirlerini memnun etmek içindir. Bizim sihrimiz bunu kolaylaştırıyor."

Elini kulağımdan omzuma indirdi ve başparmağı ensemden hafifçe gezindi. Titremek için kendimi zor tuttum.

"Benim sihrim yok," dedim.

"Var. Sadece ona nasıl erişeceğini öğrenmedin." "Peki bu seni, seninkinin beni etkilediği gibi mi etkileyecek?"

"Muhtemelen daha fazla."

Aynada ona baktım, bana yalan söylediğine dair bir kanıt arıyordum. Görmedim ama bu orada olmadığı anlamına gelmiyordu. "Sihrime nasıl erişebilirim?"

"Hissediyorsun. İşte." Göğsümün ortasına hafifçe dokundu. "Rayna kıyafet ölçülerinizi almak için odamızın dışında bekliyor. O iş bittikten sonra"

değişmene yardım edeceğim. Sana büyüünü nasıl kontrol edeceğini öğretmeden önce bunun olması gerekiyor."

"Ben almayayım."

Kıkırdadı. "Eğer nasıl yer değiştireceğini öğrenmezsen, vücudun eninde sonunda buna zorlayacak ve birkaç saat boyunca kuyruğunla fayansın üzerinde sıkışıp kalacaksın. Eğer bu kıyafetlere geri dönersen, kendini çırılçıplak ve sadece benim için yaratılmış bir ziyafet gibi yerde yayılmış bulacaksın."

Kızarıklığı geri döndü. "Peki, ölçmelerine izin vereceğim."

"Muhtemelen iyi bir karar."

"Ve sen de bana öğretebilirsin," dedim

isteksizce. "Düşündüğünden daha çok keyif

alacaksın." "Bu pek olası değil."

Triton dudaklarını omzuma indirdi ve beni oradan hafifçe öptü. Oyalandı ve karnımın alt kısmına sıcaklık doldu.

Ondan bu kadar etkilenmemeliydim.

Gerçekten etkilenmemeliydim.

Adam *beni çiftleştirmek* istedi, Tanrı aşkına.

Triton'dan uzaklaştım ve o da beni yalnız bırakmak için banyodan çıktı. Tuvaleti kullandım, sonra dışarı çıkmadan önce birkaç dakika nefes aldım.

Yatağın üzerinde bekliyordu, ağırlığını avuçlarına vermiş, rahatça arkasına yaslanmıştı.

Sanki devasa, muhteşem bir mermonster kralı değilmiş gibi.

Sanki normal bir adammış gibi.

Gözlerimi hızla kaçırdım ve kapıya gidip çekerek açtım. Rayna yanında başka bir kadınla kapının eşiğinde duruyordu. Beni gördüklerinde ikisi de kaşlarını kaldırdı.

"Saçların zaten çok mavi," dedi yabancı. Triton'un kız kardeşi kadar uzun ve güçlüydü ama teni koyu, saçları platin sarısıydı. Yüz şekilleri o kadar farklıydı ki akraba olmadıkları belliydi.

"Bunu bana senin dünyan yaptı sanıyordum." Saçımı işaret ettim. "Merrae'lerin saçları mavi olmaz mı?" Bir gün önce kalede yürürken birkaç kişinin saçlarının vahşi renkte olduğunu görmüştüm, bu yüzden bunun bir alt şey olduğunu varsaydım.

"Oh, hayır." Rayna yanımdan geçip odanın içine girdi. Diğer kadın da onu takip etti ve içeri girdiğinde kapıyı kapattı. "İnsanlar Alterrae'nin büyüsunü burada doğanlardan çok daha fazla emerler. Renkli saçları olan bir tek siz varsınız. Bizimkiler çoğu insanla hemen hemen aynı."

"Vay canına." Başka ne diyeceğimi bilemedim.

"Sizi ölçmek sadece bir dakikamı alacak," dedi beyaz saçlı kadın. Triton'a doğru saygıyla başını salladıktan sonra belli belirsiz bir mezuraya benzeyen bir şey çıkardı. "Rakamların tam olması gerekmiyor. Deniz ipeği kullanıcısına uyum sağlar. Ama sen yetişkin bir dişi merradan çok daha küçüksün, bu yüzden sana uyacak pek bir şeyimiz yok. Ve elimizde kesinlikle mavi renk yok."

"Şu noktada hayatımda daha fazla maviye ihtiyacım olduğunu sanmıyorum." Onun talimatıyla kollarımı kaldırdım.

"Merrae'ler her zaman pullarının rengine kıyafetler giyerler. Bu bir gelenek," diye açıkladı Rayna. "Seninkini yaptırana kadar bu işe yarar." Beni ölçmeye başlamadan önce elime küçük bir açık yeşil ipek demeti tutuşturdu.

"Terazim yok."

"Tabii ki var." Beni ölçen kadın sırtımın alt kısmında bir noktaya dokundu. Her ne kadar bana dokunduğunu hissetsem de, bu normalden biraz daha farklı bir histi. "İlki zaten tam burada ortaya çıktı. Eşininkiyle aynı renkte."

Triton'un eşim olmadığı cevabını verirken dilimi ısırdım. Bunu tekrarlayanın henüz bana bir faydası olmamıştı. Sadece durumumu daha az kontrol edilebilir ve olmasını istediğimden daha kesin hale getirdi.

"Mavi pullu merrae gök tanrıçasının bir lütfu olarak kabul edilir," diye ekledi beni ölçen kadın. "Onlar gücün işaretidir. Mavi pullu bir kral ve kraliçe isteyebileceğimiz en iyi alamettir."

"Mavi olmaları Triton'un suçu değil mi?" Kontrol ettim.

"Muhtemelen," diye kabul etti Rayna. "Ama tahtta onunla birlikte oturduğun için sen de en az onun kadar güçlü olacaksın."

Güçlü olma fikrine karşı değildim, sadece sevgili yeni kocamın beni kontrol edememesi için bile olsa.

Ama yine de bir mermonster olmaktan yana değildim.

"Tamamdır." Adını bilmediğim kadın geri çekildi ve bana gülümsedi. "Deniz krallığına hoş geldin, Aria. *Ovah ven raren*."

Son cümlemin ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama yine de küçük bir gülümsemeyi başardım. "Teşekkürler."

O ve Rayna odadan çıktılar. Kapıyı arkalarından kapattım ve kilitledim de.

Odamıza girmeye çalışabilecek biri olup olmadığını bilmiyordum ama şu anda Triton'un yanında kendimi dışarıdaki yabancılardan biraz daha güvende hissediyordum.

"*Ovah ven raren* ne demek?" Hiçbir endişesi yokmuş gibi yatağında dinlenmeye devam eden krala sordum.

"Sizin dilinizde doğrudan bir çevirisi yok. Bu eski bir saygı yemini. Temel fikir, sizinle birlikte durmaya, yanınızda savaşmaya ve sizi vücutlarıyla korumaya söz vermektir."

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Beni tanımıyor bile."

"Ruhun benimkiyle uyumlu ve sen benim eşim oldun. Bilmesi gereken tek şey bu."

"Ruhlarımız uyumluydu derken ne demek istiyorsun?"

"Bir eş bağı herhangi biri tarafından oluşturulamaz. Tüm Alterrae'nin cevap verdiği varlık olan gök tanrıçası bu eşleşmeyi onaylamalıdır. Bu bir şey değil

zorlanabilecek bir şey değil. Bu yüzden seni aramak için bu kadar uzun zaman harcadım - ruhum ve büyüm Dünya'da gördüğüm diğer kadınların hiçbiriyle uyumlu değildi."

"Ya kimseyi bulamasaydınız?"

"İblisler benim için bir grup insan daha bulacaklardı. Seninki onuncusuydu."

"*Onuncu* mu?"

"Evet. Seni bulmak için yüz binden fazla kadının arasından geçtim."

"Vay anasını." Bir elimi saçlarımın arasına soktum. Çok mavi, çok tuhaf saçlarımı. "Neden uyumluyuz?"

"Bilmiyorum. Ben tanrıça değilim."

Alay ettim. "Belli ki."

Kralın dudakları kıpırdadı, sanki gülümsemeye karşı koyuyormuş gibiydi. "Buraya gel. Terazini görmek istiyorum."

"Siktir git."

Güldü. Sesi alçak, zengin ve melodikti. Olması gerekenden çok daha fazla hoşuma gitti.

Triton birkaç adımda odayı geçti ve sırtımda diz çöktü. Kendi elini tekrar kalçama koymadan önce elimdeki yeşil ipeği aldı. Dokunuşu o kadar sıcaktı ki neredeyse titriyordum.

"Bana dokunmakla ilgili bir şeyiniz var gibi görünüyor, Majesteleri," diye takıldım.

"Daha çok her şeyi tüketen bir saplantı gibi." İnkâr etme zahmetine girmedi. Başparmağı diğer kadının bastığı yere sürtündü ve omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı.

Bana dokunduğunda neden bu kadar iyi hissettirdi?"

"Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, değişmeye başlamadan önceki halini beğeniyordum. Seni ilk gördüğüm anda etkilendim. Hiç

Basit bir öpücüğün de aramızdaki bağı sağlamlaştırmaya yeteceği bir zamanda sahilde öpüştüğümüz kısmı unuttum."

Yüzüm yanıyordu ama verdiği tepkiyi net bir şekilde hatırlayabiliyordum.

"Evve tah." Sen mükemmelsin.

"Bu senin hatandı," dedim.

"Öpücüğümüzün içinde kaybolmanı her zaman kabul ederim."

Elini terazimden uzaklaştırdım ve sonunda tekrar ayağa kalktı. Eli hala kalçamdaydı, sırtımda oyalanırken vücudu benimkinden sadece bir nefes uzaktaydı.

"Eğer bir eş bağıını mühürlemek için gereken tek şey bir öpücükse, sizin dünyanızdaki insanlar bunu gelişigüzel yapmıyor mu?" diye sordum.

"Hayır, burada öpüşmek sıradan bir şey değil. Sadece zevk için öpüşmek mümkün değildir. Olsa bile bizim için kutsal sayılır. Bir erkeğin ya da kadının ağzı, eşi olmayan birinin bedenine değmez."

Kaşlarım tekrar havaya kalktı. "Oral seks yapmıyor musun?"

"Bir bağ olmadan olmaz. Bu her iki tarafın da gelecekteki eşlerine saygısızlık olarak değerlendirilir."

"Vay canına. Başka insanları öptüğümü biliyorsun, değil mi?"

"Dünya'da bu konudaki kültürün farkındayım, evet. Kral olmadan önce de başka kadınlarla birlikteydim, dolayısıyla sizden aksini beklemek gerçekçi olmaz."

"Ama hiçbiri seni öpmemi mi?"

"Hayır."

"Vay canına."

Dudakları daha önce aynada olduğu gibi omzumla buluştu. Birdenbire bu jest daha önce olduğundan daha anlamlı gelmeye başladı. "Bunu zaten söyledin, tatlım."

"Ben hâlâ senin sevgilin değilim." Kelimeler biraz daha zayıf geliyordu. Biraz daha az kesin.

"Sana dostum dememi mi tercih edersin? Yoksa eşim mi?" Boğazım düğümlendi. "Tatlım harika olur." Tekrar kıkırdadı. "Anlamıştım."

"Seninle çiftleşmeyeceğim Triton," dedim. "Ben sadece senin bebeklerini doğurmak için var değilim. I-"

Sözümü kesti. "Seninle çocuklarım olsun diye evlenmedim ve seni hamile kalmaya zorlamadım. Sen her şeyden önce benim kraliçemsin. İstersen doğurganlığı engelleyen bitkilerin nerede olduğunu bile gösteririm. Seni zorlayacak olanlar benim halkım, çünkü nüfusumuzu yeniden inşa etmek için hâlâ mücadele ediyoruz. Savaştan önceki nüfusumuzun yüzde birinden daha azız."

"Ve ne olursa olsun, merrae dişilerinin her yıl yalnızca bir doğurganlık dönemi vardır, bu nedenle hamile kalabilmeniz için muhtemelen en az birkaç ay geçmesi gerekecektir. Doğum kontrol bitkisine sadece yılın o döneminde ihtiyaç duyulur."

"Bu beni daha iyi hissettiriyor aslında. O bitkilere ulaşmak ne kadar zor?"

"Zor değil. Nasıl yer değiştireceğini öğrendikten ve bağımızı mühürledikten sonra seni onlara götürebilirim."

Gözlerim kısıldı. "Bağı mühürlemek için seks yapmak zorundayız." "Doğru."

"Korunmadan seks yapmayacağım. Dünya'dayken doğum kontrol hapı kullanıyordum ama son dozu alalı o kadar uzun zaman oldu ki şimdiye kadar etkisi geçmiştir."

"Tatlım," dedi, beni yüzüne çevirdi ve yanaklarımı ellerinin arasına aldı. Başımı arkaya yatırıp kendi başını aşağı doğru eğerek göz göze gelmemizi sağladığında ona ters ters baktım. Adam aptalca uzun boyluydu. "Deniz kızları zeki yaratıklar. Benimle birlikte denizi kontrol edebilmek için senin ölmeni istiyorlar. Sadece birkaç kelpi var ama onlar da selkilerle birlikte çalışıyor."

baştan çıkarma ve ölüm varlıklarıdır. Senden faydalanmak ve aramızdaki bağı bozmak için bizi yeterince uzun süre ayırabilirlerse, ayıracaklardır. Bağımız mühürlenene kadar seni bir daha okyanusa götürmeyeceğim. Seni benim yapmak için yüzyıllarca bekledim ve eş bağımızı riske atmayacağım."

"Korunmasız seks bir risktir," dedim, ancak öfkem önemli ölçüde azalmıştı.

Bir kelp tarafından saldırıya uğramak, gerçekten istediğim bir adamla rızaya dayalı seks yapmaktan daha kötü geliyordu.

"Bu şu an için bir risk değil. Dişi bir merrae'nin pulları hamile kalabildiğinde dökülür. Senin pulların o noktaya yakın bile değil."

Başım geriye doğru savruldu ve tek ölçeğimi görmeye çalıştım. Açıkçası göremiyordum ama az önceki kadın mavi olduğunu söylemişti. Yani düşmüş olamazdı.

"Sana neden inanayım ki?"

"Çünkü ben ölümsüzlüğü seninle geçirecek olan adamım. Şimdi sana yalan söylemek, kendimi huzurlu ve mutlu bir hayata hazırlamak için iyi bir yol gibi görünmüyor, değil mi?"

Hoşuma gitmese de haklı olduğu bir nokta vardı.

"Doğruyu söylediğimi teyit etmek istersen Rayna'ya ya da başka birine sorabilirsin ama seni uyarayım, hepsi hamile kalmanı istiyor. Ve hepimiz zihinsel olarak iletişim kurabiliyoruz, bu yüzden teknik olarak onlara benim için yalan söylemelerini söyleyebilirim."

Başımı sallayarak bir kahkaha attım. "Bu durum tam bir saçmalık."

"Şimdilik." Triton'un eli kalçamdan kaburgalarımın doğru kaydı ve ben bir ürpertiyle savaştım. "Bu dövmede ne yazıyor?" diye göğüs kafesimdekine dokundu. "Dilinizi az çok biliyorum ama bu bana anlamsız geliyor."

El yazısıydı, bu yüzden beni şaşırtmadı. Dünyada o kadar çok dil vardı ki, benimkini bilmesini beklemiyordum. Hep onunkini kullanırdık.

"Eğer sen beni hamile bırakmadan eş bağımızı mühürlemeyi başarırırsak, sana söyleyeceğim."

Homurdandı. "Anlaştık."

"Pekala, bana nasıl yer değiştireceğimi öğret."

Elimi tutacak kadar beni serbest bıraktı ve beni odanın diğer ucuna götürdü. Köşedeki havuza ulaştığımızda, beni havuzun yanına oturtmasını bekledim.

Bunun yerine vücudumu kendine doğru çekti ve suya balıklama daldı.

Çılgılık atamayacak kadar şok olmuşum. Tepki vermeye hazır olduğumda, Triton beni kollarında tutuyordu ve ben derin nefesler çekerken tamamen yeni bir su kütlesinin yüzeyindeydim.

Bakışlarım boşlukta gezindi.

Artık kesinlikle onun yatak odasında değildik.

Girdiğimiz alan çok büyüktü. Triton, her ne kadar şu anda hava soluyor olsak da, yeraltında olduğu belli olan derin bir gölette ikimiz için de suya bastı. Etrafımızda yüzen büyük balıklar vardı.

Devasa mağara karanlık değildi ama aydınlık da değildi. İçinde bulunduğumuz göletin etrafını çalılar ve ağaçlar çevreliyordu ve mağaranın çatısına yayılan deniz mavisi, parlayan yosunlar mağarayı karanlık tropik bir vaha gibi hissettiriyordu.

Kalın bir su sütunu, göletten çatıya kadar uzanarak üzerimizde tembelce yüzüyor gibiydi. Her yer tuzlu su ve doğa kokuyordu, yani bir şekilde su denizden geliyordu.

Yakınlarda bir şelale sesi duyabiliyordum ve o yöne baktığımda gözlerim büyüdü.

Göletin diğer tarafı büyük ama sık bir düşüşe açılıyordu. Kral ikimiz için de bunun çekimine karşı yüzüyor olmalıydı, çünkü ben

hiç hissedemedim.

"Aslında burada uyuyorum," diye açıkladı Triton. "Kaledeki odam nadiren kullanılıyor. Suyu ben kontrol ediyorum, bu yüzden ben izin vermedikçe kimse mağaraya giremez. Ben de izin vermiyorum. Rayna ve Wesson bile buraya hiç gelmedi."

"Wesson kim?"

"Rayna'nın arkadaşı."

Kralın kollarını hafifçe ittim, ancak çabam boşuna görünüyordu. Kımıldamadılar. "Beni bırakabilirsin. Kendi başıma yüzebilirim."

"Yana doğru yüzmeyeceğiz." Beni omzuna attı, böylece sırtına binmiş oldum. Kollarımı boynuna, bacaklarımı da karnına doladım ve o da bizi göletin karşısına geçirdi.

Şelaleye doğru.

"Bana gitmeyeceğini söyle-" Başladım ama bitirecek zamanım olmadı.

Çünkü o çoktan şelalenin taş kenarından atlamıştı ve biz daha büyük bir göle doğru hızla düşüyorduk.

Çarpışmaya karşı kendimi hazırladım ama iniş sorunsuz oldu. Bir gün önce su altında nefes alabiliyor olmama rağmen, su altındayken nefesimi tutmak hala doğal geliyordu.

Triton bir süre sonra bizi tekrar yüzeye çıkardı ve ben nefesimi tutarken nefes nefese kaldım. "Bunu yapmayı bırakmalısın."

"Suyun altına mı giriyorsun?" Sesi eğlenmiş gibiydi.

"Bir şeylerden atladıktan veya bir şeylerin içine girdikten sonra beni suyun altına sürüklemek."

"Not edildi." Sesine sinen eğlence, emrimi yerine getirmeye hiç niyeti olmadığını gösteriyordu.

O beni taşırken ben de gittiğimiz binaya baktım. Ayrıca şatodaki odasından çok daha büyüktü ve *bina* tam olarak doğru değildi.

Yapı temelde, su üzerinde yüzüyormuş gibi görünen devasa bir ahşap platformun üzerine inşa edilmiş büyük, ahşap bir gölgelikti.

Şezlonglar ve kanepeler platformun üzerine yayılmıştı ve uzak köşede sonradan düşünülmüş gibi duran bir yatak fark ettim.

Odanın etrafındaki saksılarda daha fazla bitki yetiştii, güneş ışığı olmadığı gerçeğinden rahatsız olmamış gibi görünüyorlardı.

Ama mekanın en güzel yanı ne?

Kitaplar her bir duvarda sıralanmıştı ve gerçek şaheserlerin dikkatini dağıtacak süslemeler olmadan raflara yerleştirilmişti. Hatta bazı yerlerde yerde kitap yığınları bile vardı, çünkü Triton'un anlaşılan rafları tükenmişti.

"Okuyor musun?" Beni platformun çıkıntısına oturturken sesime şaşkınlık karışarak sordum. Su, tahtanın tepesine delicesine yaklaşmıştı ama nedense ayaklarımı hafifçe tekmelediğimde bile yukarı sıçramıyordu.

Triton ellerini çıkıntıya koydu ve kendini kolayca sudan çıkardı. Karın kaslarına ya da esneme şekillerine bakıp ağzımın suyunu akıtmamaya çalıştım ama tamamen başarısız oldum.

Kaslarına lanet olsun.

Ve aptal eteğine.

Ve onu bir kez daha süzdüğümü yakaladıktan sonra şimdi bana sırtan iğrenç derecede muhteşem yüzü.

Ayağa kalktım ve kitapları incelerken dikkatimi kraldan uzaklaştırdım.

"Evet, okudum. Bir kralın çok fazla boş zamanı ve bu zamanı birlikte geçirebileceği çok az arkadaşı vardır." Arkama döndüğümde bakışlarını raflarda buldum, her şeyin hâlâ orada olduğundan emin olmak istercesine rafları tarıyordu.

"Tuzlu su kitaplara zarar vermiyor mu?" diye sordum.

"Benim dünyamda değil. Buradaki büyü onun etkisini yumuşatıyor." Büyü.

Yemin ederim, bu her şeyi açıklayabilir.

"Ne tür kitaplar bunlar?" Rafa doğru yönelerek sordum.

Elini yine kalçama koyarak beni birkaç santim ötede durdurdu. "Kay, sana söyleyeceğim."

Kitapları işaret ettim. "Sonunda ortak bir noktamızı buldum ve sen benden yer değiştirmemi mi istiyorsun? Hadi Triton."

Dudakları seğirdi. "Aynı renk pullarımız var. Bu da bir başka ortak noktamız. Önce yer değiştir, sonra okuyabilirsin."

Dramatik bir şekilde iç çektim. "Peki."

İsteksizce platformun çıkıntısında ona katıldım ve o da küçük yeşil ipek demetini bana doğru uzattı.

"Bunu sen mi getirdin?"

"Evet. Henüz onsuz k a r ş ı m d a rahatça yer değiştiremeyeceğini düşündüm."

Aklıma beni sahilde çırılçıplak dolaştırması geldi ve hemen kumaşı aldım. "Doğru tahmin etmişsin."

Dudakları kıvrıldı. "Sana bir dakika vereceğim."

Ciddiymiş gibi davranarak, "Bakarsan seni öldürmek zorunda kalırım," diye uyardım.

Eğer o benim kocamsa ve aramızdaki bağı yakında mühürlemek zorundaysak -ki söyleyebileceğim kadarıyla ikisi de doğruydu- gizliliğin pek bir anlamı yoktu.

"Tabii ki." Arkamdan yürüdü ve omzumun üzerinden baktığımda onu kitaplığını yakından incelerken buldum.

Tuhaf giysilerin Rayna'ya nasıl uyduğunu görmüştüm, bu yüzden mevcut iç çamaşırlarımla değiştirmek zor olmadı. Deniz ipeği vücuduma uyum sağladı ve tenime karşı pürüzsüzdü. Triton'un nasıl çalıştığına dair açıklamasını güçlendiren, kumaşın içinden geçen küçük bir enerji akımı hissedebiliyordum.

"Bir projeden sonra arta kalan deniz ipeği parçalarını ne yapıyorsunuz?" diye sordum.

"Kullanılmayan bir kısımla yeniden birleştirmek oldukça kolay. Artık ocuklara uymayan giysiler gibi, basitçe yeniden kullanılabilir."

"Sonsuza dek sürer mi?"

"Sonsuza kadar."

"O zaman neden bu kadar değerli olduğunu anlayabiliyorum."

Özellikle de herkesin, anlayabildiğim kadarıyla, ölümsüz olduğu bir dünyada.

Ellerimi eteğin üzerinde gezdirdim.

Gömlek gibi o da bedenime uyum sağlamıştı. Yumuşak ve rahattı, bol ya da büyük değildi. Açık yeşil ipek muhtemelen mavi saçlarım ve soluk tenimle korkunç görünüyordu ama dediğim gibi, daha büyük sorunlar vardı.

"Pekâlâ, nasıl yer değiştireceğim?" Önümdeki göle bakarak kontrol ettim.

Çok fazla sayıda, çok farklı renklerde balık vardı ve hiçbirisi yüzeye yakın yüzmekten çekinmiyordu. Görmek delilikti.

Triton tekrar yanıma geldi ve çıkıntıya oturdu. Benim de ona katılmamı işaret edince ben de oturdum.

"Eğer sihrimi kullanarak zorlarsam ilk sefer çok daha kolay olacak. Temel olarak büyüyü buradan hareket ettirmeni gerektiriyor." Göğsünün ortasını işaret etti. "Buraya." Uyluklarını işaret etti.

"Ve büyüye nasıl erişeceğimi bilmediğim için, bunu benim için yapman daha kolay."

"Aynen öyle."

"Ama büyüünü üzerimde kullandığında, bu..." Sözümü kestim.

"Şehvetli," diye ekledi kral.

"Doğru." Cevabım isteksizdi. "Şehvetli."

"Benim gücüm olmadan istediğin kadar deneyebilirsin."

Gözlerimi kapatarak göğsümdeki büyüü aramaya çalıştım. Ne aradığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Elektrik, belki? Isı mı? Enerji?

Hâlâ insan gibi hissettiğimi itiraf etmek zorunda kalmadan önce onu bulmaya çalışarak iki dakika geçirdim.

Eğer sihrim varsa bile, onu nasıl bulacağımı bilmiyordum.

"Pekala. Duygusallığı görmezden geleceğim." Krala doğru bir el uzattım ama o elimi tutmadı.

Triton onun yerine elini çıplak bacağıma

koydu. Boğazım şişti.

"Kendini hazırla. Sihrimi senin üzerinde hiç bu kadar kullanmamıştım," diye uyardı.

Başımı salladım ve uyluğumda bir elektrik nabızı attı.

Nefesimi içime çekerek, bir nabız daha atmaya başladığında bedenimi sertleşmeye zorladım.

Sanki elektrik derimin altında yuvarlanıyor, beni içten içe ısıtıyordu.

Elektrik yavaşça bacağımın geri kalanına ve merkezime doğru yayıldı.

İhtiyaç bedenimi titretirken gözlerimi sıkıca kapattım ve platformun ahşap çıkıntısını can havliyle kavradım.

Triton'un büyüü vücudumda yukarı doğru tırmanmaya devam ederken diğer bacağımı da ısıttı ve meme uçlarımın gerilmesine ve karıncalanmasına neden oldu.

Sonunda göğsümün ortasında sıcak bir şeyle karşılaştı ve yayılması durdu.

"Oraya bilerek başladın," diye boğuldum, gözlerim hâlâ kapalıydı.

"İçindeki duyguya odaklan, tatlım."

"Daha açık olmanızı istiyorum."

"Göğsünde. Ne hissediyorsun?" "Isı."

Onaylayarak gürlledi. "Güzel. Seni bir vardiyaya zorladığımda nasıl hissettiğine dikkat et. Hazır mısın?"

"Yap şunu."

Göğsümdeki elektrik sert bir şekilde titreşti.

Tenimdeki karıncalanma acı verici bir hal alırken, meme uçlarım gerilirken ve göbeğim şiddetle zonklarken nefesim kesildi.

Göğsümdeki sıcaklık karnıma ve bacaklarıma doğru yayıldı.

Bacaklarımdaki hisler değişmeden önce hafifçe değiştiğini hissettim. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve kuyruğuma bakakaldım.

Triton'unkinden daha küçüktü ama yine de büyüktü. Ve mavi pullarla kaplıydı, evet, ama onunkinden farklı olarak mavinin çeşitli tonları vardı. Saçım gibi.

Alt yarımın kaybolmasına ve hızlı, panik nefeslerime rağmen, hala eskisi kadar azmıştım.

Karnım ağrıyordu.

Tüm vücudum.

Bağın büyüünün bizi onu mühürlemeye iteceğini söylemişti... Sanırım bununla resmen tanışıyordum.

"Bana ne yaptın böyle?" Nefes aldım. "Seni

değiştirdim, bizim gibi-"

"O değil." Artık büyüüyü hissedebildiğime göre, içgüdüsel olarak geri kaymak için onu nasıl kullanacağımı biliyordum. Tam olarak bunu yaptım ve yanıma yuvarlandım, ortamı tuttum.

"Ne?" Kral üzerime eğilip ellerini iki yanıma koyarken bakışları karanlıktı.

Onlara başka bir yerde ihtiyacım vardı.

Daha alçak bir yerde.

Dürtüyle umutsuzca savaştım, ama azalmıyordu. "Ne hissediyorsun?" diye sordu.

"Bağ, sanırım."

Gözlerinde anlayış belirdi ve oradaki karanlık sıcaklığa dönüştü. "Bana ihtiyacın var."

"Hayır," diye inledim.

"Kendin tatmin et o zaman."

Bu sözler kalçalarımın eğilmesine neden oldu. "Arkanı dön," diye homurdandım.

"Tatlım." Bu kelimeyi neredeyse hırlayarak söylüyordu. "Eğer evimizde kendine dokunuyorsan, birleşik sihrimizin hissine, bunu kaçırmayacağımdan eminim."

Bir inilti kaçtı içimden. "Canın cehenneme." "Keşke yapsan."

Bir başka acı ve gerilim dalgası orta yerimi sıktı.

Daha fazla bekleyemedim ve elimi eteğimin içine soktum. Kumaş benim için kolayca esnedi ve parmaklarımı kaygan, şişmiş klitorisimin üzerinde sürüklerken yüksek bir zevk sesini bastıramadım.

"Bu nasıl bir his?" Triton sordu.

"Çok iyi." Ben durduramadan nefesim kaçtı. Durdurmak *istemedim*.

Bana dokunmasına izin vermek istedim.

Parmaklarımı tekrar klitorisimin etrafında yuvarlarken kalçalarım kabaca yükseldi.

"Ne kadar ıslaksın?" Kelimeleri daha alçaktı. Daha sert.

"Çok ıslak."

"Bir bakayım."

Delinin tekiydi.

Lanet olası deli.

Ben de öyleydim, çünkü elimi göbeğimden çektim ve ona doğru uzattım.

Dudaklarını parmaklarıma doğru indirip tenimdeki kayganlığı emerken gözleri benimkilere kilitlenmişti.

"*Evve tah*, Aria," dedi tekrar, kelimelerden sıcaklık damlıyordu. "*Sen mükemmel sin*."

Kalçalarım sarsıldı.

Triton o eli bırakmıyordu, ben de diğer elimi eteğimin içine soktum ve kendime tekrar dokunduğumda bir küfür savurdum.

"Seni tatmama izin ver, tatlım."

"Hayır," diye fısıldadım.

Serbest kalmama çok ama çok yaklaşmıştım. Daha önce hiç bu kadar ateşli ya da bu kadar muhtaç hissetmemiştim.

Klitorisimi tekrar daire içine aldım

ve tekrar. Eğildim. Eğildim. Küfür

ettim.

Ama orgazm olamadım.

"Seni boşaltabilirim. İzin ver," diye homurdandı kral.

"Tamam." Elimi tuttuğu yerden çektim ve başını merkezime doğru çektim.

Triton bir kalp atışı içinde eteğimi belime kadar çekti ve bacaklarımı daha da araladı. Beni içine çekerken bakışları erimişti. "*Arre vah*."

"Bu ne m-ohh fuck." Dilini klitorisimin üzerinde gezdirirken nefes nefese kaldım. Sonra parmaklarımı saçlarına geçirdim.

Klitorisimin etrafında yavaşça bir kez döndü. Sonra tekrar, daha hızlı.

Bir çığlıkla paramparça oldum ama o duraksamadı. Adam vücudumla bir enstrüman gibi oynadı, beni tekrar ağzına almadan önce zevkimin doruğuna çıkardı.

İkinci kez boşaldıktan sonra nihayet kendimi kontrol ederek başını ittim. Onu durdurmana izin verdi, bakışları ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olacak şekilde karanlıktı.

O adamdan etkilenmemem gerekiyordu. Beni ağzına almasına izin vermek bundan çok daha etkileyiciydi.

Yine de bağı mühürlememiz gerektiği gerçeğinden kaçış yoktu.

"Bu..." Cümleyi nasıl bitireceğimi bilemediğimden sözümü yarıda kestim.

İnanılmazdı.

Yoğun.

Gerçeküstü.

İstemedim.

Çılgınca.

Daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde, lezzetli bir şekilde doyduğumu hissettim. İçimde hâlâ kralı becermem gerektiğini söyleyen bir büyü fısıltısı vardı ama şimdilik onu görmezden gelebileceğim kadar sessizdi.

"Teşekkürler," diye bitirdim sonunda.

Gözleri kısıldı. "Seni öptüğüm için bana teşekkür etme,

karıcığım." Başlık nefesimi kesmişti.

Aramızdaki şeylerin ne kadar karmaşık olduğunu nasıl unutmuşum?

Tekrar cinsel bir şey olmasına izin veremezdim. Olan biten her şeyi kafamda toparlayana ve tam olarak ne istediğimi bulana kadar olmazdı.

durum hakkında ne yapacağını bilmiyordu.

Kendimi onun saçlarını bırakmaya zorlayarak titrek bacaklarımın üzerinde ayağa kalktım ve eteğimi tekrar yerine ittim. "Şimdi kitapları kontrol edeceğim."

Triton olduğu yerde kaldı. Ben odanın içinde tökezlerken, kalçalarımın arasındaki kaygan, zonklayıcı karmaşayı görmezden gelmeye çalışarak, bir avcının avına yaptığı gibi beni izledi.

Bir şekilde *her şeyi* kafamda toparlamam gerekiyordu.

sia

ARIA

Sonraki birkaç saati okuyarak geçirdik. Ya da en azından okumaya çalıştık.

Triton bir ya da iki saat sonra pes etti ve bir sandalyenin kenarına oturup ellerini dizlerine kenetleyerek bana bakmaya başladı.

Bakışlarını görmezden gelmeye çalışırken bir yandan da Merrae tarihi kitabı okuyormuş gibi yaptım.

Kalçalarımdeki titreme azalmıyordu.

Onun büyüünü damarlarımda hissetmek içimde bir şeyleri ateşlemiş gibiydi. Bağ tamamlanmamıştı ve bedenim onu tamamlamam için beni zorluyordu.

Tarih kitabımı başka bir şeyle değiştirmek için ayağa kalktım, bir rafa yaslanırken başka bir kitabın arkasındaki özeti okudum. Hâlâ krala geri dönme ihtiyacıyla savaşıyordum.

Eteği yırtılmıştı, devasa ereksiyonunu neredeyse saklamıyordu bile. İstesem bile o şeyin içime sığacağını hâlâ düşünmüyordum.

Ki yapmadım.

Gerçekten
bilmiyordum.

Ama... belki de yaptım.

Birazcık.

Sadece bir
kere.

Sadece bağı mühürlemek için, böylece onun için acı
çekmeyi bırakabilirdim. "Sikinin içime sığacağını
sanmıyorum," diye ağzımdan kaçırdım. Triton gözünü
kırpmadı.

O da gözlerini benden kaçırmadı.

"Ben küçüğüm," dedim. "Ben hep küçüktüm. I-" "Sen
bana aitsin. Uyacak."

Sessiz kaldım.

Mantığın işe yaradığından emin değildim ama Triton'un mantığı önemseydiğinden
de emin değildim. Aslında, *umursamadığından* oldukça emindim.

Birkaç dakika elimdeki kitabın ilk sayfasını okuyormuş gibi yaptıktan sonra,
başımı kaldırıp ona bakmadan tekrar konuştum.

"Mühürleme dürtüsü hissediyor musun?"

"Seni öpmeden önce büyüüm Dünya'da senin enerjinle buluştuğundan beri bağı
mühürleme dürtüsü hissediyorum."

Oh.

Vay
canına

.

"Ama şu anda daha mı kötü?"

"Şu anda savaşmak son derece zor, eğer kastettiğiniz buysa." "Evet." Dudağımı
ısırdım. "Bunun azalacağını düşünüyor musun?"

"Hiçbir fikrim yok."

Bu çok hoştu.

Gerçekten çok hoştu.

"Bağı mühürledikten sonra tam olarak ne oluyor?"

"Aramızdaki bağlantı yerleşiyor."

Yerleşmek iyi olurdu, değil mi?

Dudağımı daha sert ısırdım.

"Güvenliğini biraz daha sağlamak dışında bağı mühürlememiz hiçbir şeyi değiştirmez, tatlım." Sesi biraz daha yumuşaktı. "Ama istediğin kadar bekleyeceğiz. Acelemiz yok."

"Kelpler ve selkilerin beni öldürmek istemesi dışında." "Sen bana aitsin. Hiçbirinin sana dokunmasına izin vermeyeceğim."

Ama kendimi koruyabilirdim... tam olarak istediğim şeye teslim olarak.

Onu ilk gördüğüm andan beri kraldan etkilenmiştim. Belki de bağı kalıcı hale getirdikten sonra çekimim azalırdı. Bu yardımcı olurdu, değil mi?

Sonunda kitabımı bulduğum yere geri koydum ve odayı geçtim. Triton'un gözleri her hareketimi takip ediyordu.

Ona yaklaştığımda dizlerini serbest bıraktı ve kalçalarının üzerine oturduğumda sıcak elleri kalçalarımın indi.

"Merhaba," dedim.

"Merhaba."

Bir an sessizlik oldu.

Doğurma ihtiyacı hissettim ama ne söyleyeceğimden emin değildim. O benim hakkımda ne biliyordu ki? Ben onun hakkında ne biliyordum ki?

Belki bir giriş iyi bir başlangıç olabilir.

"Tam adım Aria Christene Weathers. Babam tam bir pislik ve annem sekiz yıl önce öldüğünden beri onu sadece bir kez gördüm. Annemin hayat sigortasından para istedi. Okul için kullanmamı isteyeceğini bildiğim halde, onu hayatımdan tamamen çıkarmak için ona verdim. Annem

En iyisiydi ve onu hâlâ çok özlüyorum. Yirmi beş yaşındayım ve senin kaç yaşında olduğunu bilmek istemiyorum. Sen beni kaçırmadan önce, son birkaç dersimi salyangoz hızıyla geçmeye çalışan zavallı bir üniversite öğrencisiydim. Şimdi, sanırım ben-"

Triton'un ağzı benimkine sertçe çarptı.

Omuzlarını kavradım, beni derinden öperken kısa tırnaklarımı omuzlarına geçirdim. Dilinde hâlâ aldığım zevkin tuzunun tadını alabiliyordum ve bu onu daha çok istememe neden oluyordu.

Birkaç lezzetli dakikadan sonra, o da benim kadar sert nefes alarak çekildi.

"Tam adım Triton. Ailem son savaştan çok önce bir savaşta kayboldu. Kız kardeşim ve onun eşi sahip olduğum tek şey. İşgal ettiğim taht beni sürekli yalnızlıkla delirtiyor. Yüzlerce yıldır bir eş için yanıp tutuşuyorum ve artık sana sahip olduğuma göre, gitmene asla izin vermeyeceğim."

Ağzı tekrar benimkinin üzerinde, sıcak, muhtaç ve yoğun olmadan önce söylediği hiçbir şeyi algılayacak zamanım olmadı.

Öpüşleri sertti. Acımasız.

Her şeyi tüketen.

Elleri saçlarımdaydı. Benimkiler onun kollarındaydı.

Dudaklarını benimkilerden ayırdı ve hırladı, "Eğer çekip gitmezsen, seni burada ve şimdi benim yapacağım, Aria. İyi ya da kötü."

"Gitmiyorum."

Beni şezlonga sırt üstü yatırdı. Yeşil ipek eteğimi kalçalarımın altına yırtıp bir kenara atarken ve bacaklarımı açarken nefes nefese kaldım. Hemen ardından üstüm geldi. O da aynı hızla soyundu ve üzerime yerleşti.

Triton'un vücudu kalın ve güçlüydü. Aletinin tabanını eline alıp başını klitorisimin üzerinde gezdirirken ağırlığını benden uzak tuttu.

Bacaklarımı kıçına dolayarak onu kendime çektim.

Dudakları hınzırca kıvrıldı. "Artık cüssemden o kadar

korkmuyor musun?" "Sık beni artık, Triton."

Sırtıtışı, sikinin ucunu yumuşak bir şekilde içime sokarken vahşi bir sırtıtışa dönüştü.

Onun delice, yakıcı gerginliği karşısında nefesim kesildi.

Belki de daha önce haklıydım.

Belki de uymazdı.

Elektrik büyüü uyluklarımda titreşti ve acı tamamen yok oldu. Daha derine battı.

Topuklarımı kaslı kıçına biraz daha sert sokarken nefes nefese kalmıştım. Beni daha yukarı kaldırdı, açığı değiştirdi ve girişini kolaylaştırdı.

Ve sonunda, beni tamamen doldurdu.

Dünya dönüyordu.

Vücudum ağrıyor, yanıyor ve zonkluyordu.

Triton her yerdeydi.

O her şeydi. O *benim*

her şeyimdi.

Aramızda titreşen büyü şiddetliydi, oturduğumuz sandalyeyi ve altımızdaki ahşap platformu sallıyordu. Büyü Triton'dan yayılırken dalgalar güverteyi tokatlıyordu.
Bizden.

"Çok sıkısın, tatlım. Harika hissediyorsun. İyi misin?" Triton'un bakışları içimi yaktı. Gözleriyle buluştuğumda beni beklediğini fark ettim. Tekrar hareket edebilmek için iyi olduğumu duymayı bekliyordu.

"Ben mükemmelim. *Evve tah*, değil mi?"

Hınzır sırtıtışı geri döndü. "Evet, tatlım. *Evve tah.*"

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, sihrin olmadan sana uyacağını hâlâ düşünmüyorum."

Güldü, geri çekildi ve yavaş ve sığ bir şekilde tekrar soktu. İyi olduğumu anlayacak kadar uzun süre tepkilerimi izledikten sonra biraz daha hızlı ve sert hareket etti.

Elim klitorisime gitti ama Triton'un parmakları benden önce davrandı. Beni tekrar tekrar doldururken yavaşça daire çizdi, her itişte beni kenara daha da yaklaştırdı.

Sonunda o sınırı bulup yüksek sesli bir zevk çılgılığıyla paramparça olduğumda bakışlarımız hâlâ kilitliydi.

Hırladı, benimle geliyor.

Mobilya daha şiddetli bir şekilde sallandı.

Dalgaların gürültüsü daha da arttı ve sertleşti.

Aramızda biriken büyü kabardı ve sonra patladı.

Tekrar doruğa ulaştım, öncekinden daha yoğun bir şekilde. Zirveden inerken tırnaklarım Triton'un derisini kazıyor, ona sıkıca tutunuyordum.

Eş bağını daha yeni mühürlemiştik ama birbirimiz hakkında hâlâ neredeyse hiçbir şey bilmiyorduk.

Birkaç dakika sonra Rayna'nın sesi aynı anda zihinlerimize girdiğinde bakışlarımız hala kilitliydi.

"Selkiler kapımızın eşiğinde. Olabildiğince çabuk buraya gelin."

"Siktir," diye homurdandı Triton, beni sandalyeden yakalayıp kollarının arasına aldı. Devasa ereksiyonu serbest kalırken ben de kendi kendime bir küfür savurdum.

Yerden giysilerimizi aldı, eteğimi bacaklarımdan ve kıcımdan çekiştirmeden önce bir eliyle düzgünce giyindi.

"Kendim giyinebilirim," diye zayıfça itiraz ettim.

"Zamanımız yok." Triton gölün üzerinde bir adım attı. Göz açıp kapayınca kadar, şelalenin üstündeki göletten uzanan su sütunu

bize doğru uzanıyordu. Bizi yakaladı ve bir tünelden geçerek yüzeye çıktık.

Kral, su onu odamızda ayaklarının üzerine yatırırken üstümü başımın üzerine çekti ve yerine oturttu.

Beni koridorda taşıırken dirseklerimle tutuşundan kurtulmaya çalıştım ama başaramadım. Bırakmıyordu.

"Bu iş bittikten sonra beni doğum kontrol tesisini bulmaya götüreceksin," diye fısıldadım. "Bu bir sözdü."

"Bunu yüksek sesle söyleme. İhtiyacımız olan son şey bizi takip eden bir grup merrae," diye uyardı Triton.

"Peki, bu konuda daha sessiz olacağım."

Rayna'yı koridorda, huysuz görünümlü bir devin yanında bulduk. Bu onun arkadaşı olmalı. Weston ya da benzeri bir şey mi?

Rayna, "Aria'nın hemen değişmesi gerekiyor," dedi.

Triton sonunda beni ayağa kaldırdı. "Kıyafetler hazır mı?"

"Sadece bir etek. Üstsüz gitmesi gerekecek." Rayna mavi kumaştan küçük bir demeti bana doğru tuttu.

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Affedersiniz?"

"Selkie'lerin pulları yoktur. Size ait olmayan bir renkte giyinmeniz onlardan biri olduğunuzu ya da onlarla ilişki kurduğunuzu gösterir. Birlik içinde hareket etmeliyiz," diye açıkladı Rayna.

"Neyin işareti olduğu umurumda değil, memelerim dışarıda dolaşmayacağım," diye karşılık verdim.

"Sadece bunu giy." Bana uzattığı etek Triton'un kiyle aynı koyu mavi tonundaydı.

Mavi eteği yeşil etekle hızlıca değiştirirken beni duvara hapsederek gözlerden sakladı.

"O haklı. Birlik olmamız gerekiyor," dedi ve tekrar bakışlarımla buluştu.

"Dün beni evimden çalana kadar insandım, bu yüzden kimsenin şu anda sizinle aynı fikirde olmamı bekleyeceğini sanmıyorum."

"İşte tam da bu yüzden yapmalısınız. Bu, toplumumuza zaten saygı duyduğunuzu gösterecektir." Rayna Triton'un arkasından tekrar konuştu. "Saçın seni kapalı tutacaktır. Triton koluyla onu yerinde tutabilir."

"Göğüslerini benden başka kimse görmeyecek." Sesi sorgulamaya yer bırakmıyordu... ama benim hâlâ sorularım vardı.

Yani. Çok fazla. Soru.

"Bunu yaparsam senden ne alacağım?" diye sordum. "Çünkü şu anda hiçbir şeyim yok. Kendime ait bir odam yok. Burada senin yetiştiricinin olarak tutuluyorum. Dünya'dan getirdiğim hiçbir şeyim yok. Dünyamdan kaçırıldıktan sonra kültürünüzün her yönüne adapte olmaya zorlanıyorum."

Triton'un gözleri kısıldı ve zihni benimkiyle buluştu. *"Seni üremekten çok daha fazlası için istediğimi biliyorsun, tatlım."*

Yine de bebeğini doğurmamı istediğini inkar etmedi. Ve aramızdaki garip güç dinamiği göz önüne alındığında, adamın benden istediğini alması son derece kolay olacaktı.

Yüksek sesle konuşarak, "Toplantı biter bitmez Dünya'daki evinize birilerini göndereceğim. İstedğin her şeyi odamıza getirebiliriz ama kendi eşyalarını alamayacaksın. Artık bir çiftiz, başka ne olursa olsun."

Bu hiç yoktan iyiydi. En azından

benim kabul etmem için yeterli.

"Pekâlâ." Tişörtümü başımın üzerinden çekiştirdim ve Triton'ın kolunun altına girerek beni hapsettiği seksi küçük çadırdan çıktım. Saçlarımı omuzlarımın üzerinden çekip meme uçlarımın üzerine yerleştirirken Rayna'nın bakışları tavana odaklanmıştı.

Triton'un kolu göğüs kafesime dolandı ve ipleri göğüslerimin hemen altına hapsetti. "Hadi gidelim."

Kardeşler kısa bir koridorda hızla ilerlerken, "Ne yaptığımızı bile bilmiyorum," diye hatırlattım ona.

Triton yine otoriter, asil bir pislik gibi davranıyordu.

Beni bağı mühürlemeye ikna etmesine izin vermemeliydim.

Sonra tekrar, hayatım daha az risk altında olabilirdi çünkü yaptım. Yani... belki de bağ hala iyi bir karardı.

"Denizkızları çok öfkelenecek. Bırak onları Triton halletsin," dedi Rayna. "Sen yönetmek için burada değilsin."

Doğru. Triton'la çiftleşmek için oradaydım.

Güzel hatırlatma.

"Peki," diye ısırdım.

Üreme meselesi bir yana, hiçbir zaman oturması söylendiğinde oturup çenesini kapatmakta başarılı bir kadın olmadım. Elbette, Triton'la buluşmayı beklerken sahilde yaptığım gibi, hayatım söz konusu olduğunda bunu yapabilirdim. Ama başka türlü? Bu zor bir geçişti.

Sanırım bunu annemden almışım.

Triton her iki kapıyı da açtı ve odaya girerken kaburgalarımı tutarak saçlarımın üzerimi örtmesini sağladı. Mekânın ortasına kurulmuş tek ve büyük bir taht vardı ve kimin için olduğu oldukça açıktı.

Flaş haber: Ben değildim.

Taht, kum ve deniz kabuklarına benzeyen bir şeyden yapılmıştı, ancak ayrıntılar beni ortalama bir kumdan kaleden çok daha sağlam olduğuna ikna edecek kadar süslüydü.

Tahta doğru yürüdük ve Triton'un kolu etrafımda kilitli kaldı.

"Rayna iyi niyetli ama onun ve benim eş bağı konusunda farklı beklentilerimiz var. Onu görmezden gel. Kraliçe sensin, bu yüzden bunu selkie'lere açıklamaktan çekinme."

Heyecandan içim içime sığmıyordu.

Triton oturup çenemi kapatmamı istemedi. Onun ortağı olmamı istedi.

Triton tahta otururken deniz kızları odanın diğer ucunda duruyordu ve beni kucağı yerine sandalyenin koluna oturttu. Kolunu hafifçe çektim, güçlü görünmenin bu seferlik meme uçlarımı kapalı tutmaktan daha önemli olduğuna karar verdim.

Tereddüt etti ama sonunda beni bıraktı.

Beni üzerine oturmaya zorlamamasını çok takdir etmiştim. Kucağında sadece güzel bir süs olmadığımı ifade ediyordu ve ben bunu sevdim.

Deniz kızları tanıştığım diğer deniz kızları kadar uzun değildi. Erkekler bile o kadar büyük değildi. Hiçbiri anormal derecede güçlü de görünmüyordu. Bana benziyorlardı.

Merrae'den daha kısa.

Kesinlikle daha zayıf.

Hepsi benden çok daha güzeldi, görünüşlerinde benden çok daha büyüklü ve çekici bir şeyler vardı.

Daha önce tanıştığım mermiciler gibi onlar da kendilerine son derece güvenli görünüyorlardı.

Grubun yanında iki kelpi vardı. Selkie'lerden daha büyüklerdi ama merrae'ler kadar büyük değillerdi. Birini sahilden tanıdım. Owin olabilir mi?

Grubun en önünde ve ortasında duran kelp kadın bir adım öne çıktı. Kendinden emin görünüyordu, çenesi yüksekte ve gözleri kararlılıkla parlıyordu.

"Majesteleri," dedi başını hafifçe krala doğru eğerek. Ve sanırım bana doğru. "Dışinizi sahiplendiğinizde okyanustaki değişimi hissettik. Sanırım tebrikler sıraya girmiştir."

"Doğru tahmin ediyorsun, Eila." Kadının adının bu olduğunu varsaymışım. Selkie'lerin lideri ya da en azından temsilcisi olmalıydı.

Şaşırtıcı bir şekilde Triton'un sesinde alaycılık yoktu. Yine de minnettarlık da yoktu.

"Tebrikler o zaman." Kadının sesi hiç titremedi. Deniz kızları ne yaparlarsa yapsınlar, merrae'den korkmuyorlardı. Ya da korkuyor olsalar bile bunu bilmemizi istemiyorlardı. "Tahtınızın diğer yarısını bir selkie yerine başka bir merrae'ye verdiğinizde göre, halklarımız arasındaki ticaret anlaşmasını yeniden müzakere etmeyi umuyoruz."

"Dinliyorum." Triton'un *sesi* dinliyormuş gibi çıkmıyordu ama kimse ona bunu söylemedi.

"Şu anda, mürekkebi sizin için zehirli olan dev mürekkep balıklarının nüfusunu kontrol ediyoruz ve deniz krallığının güvenliği için orkları cebimizde tutuyoruz. Karşılığında, Alterrae'nin geri kalanıyla aramızdaki ticaret programının küçük bir bölümünün kontrolü bize veriliyor. Sadece orklarla çalışmamıza izin veriliyor."

"İsteğiniz nedir?" Kralın sorusu açıktı. Neredeyse sıkılmıştı da.

"Ticaretin tam kontrolünü istiyoruz. Sayıca sizden o kadar fazlayız ki, tüm ürünlerin tam ölçekli tedarikini sağlayabiliriz. Siz denizi kontrol ediyorsunuz, biz de onlarla aramızdaki ilişkiyi kontrol ediyoruz."

Triton'un kolu göğüs kafesimin etrafında hafifçe gerildi.

Endişeliydi. Ya da belki kızgındı. Bunu söylemek zordu.

"Kraliçem ne düşünüyor?" Triton bana bakıyormuş gibi yaptı, ben de gözlerine karşılık verdim.

"*Krallığınız hakkında hiçbir şey bilmiyorum,*" dedim zihnine.

Deniz kızlarının lideri de benzer bir şey mırıldandı. "Birkaç gün önce insan olan bir merrae-"

Gerisini duymadım çünkü Triton'un kafamın içindeki sesi kendinden çok emindi. Ve tüketiyordu.

"Herkesle savaşmayı reddettikten sonra dünyanın geri kalanıyla ilişkilerinin nasıl olduğunu düşünüyorsunuz tatlım?"

Ohh.

Doğru

.

Bu çok açık görünüyordu.

Eila konuşmasını bitirdi ve ben de onu inceledim.

Triton bana kraliçe olabileceğimi kanıtlamam gerektiğini söyledi. Onun özgüvenini ve hiçbir şeye aldırmayan tavrını kanalize etmek, benim için çoğunlukla palavra olsa bile, bunu yapmanın yolu gibi görünüyordu.

"Ejderhalar Savaşı'na katılmadığınızı duydum. Diğer gruplardan ka ı sadece sizin halkınızla ticaret yapmak ister?" diye sordum.

Kadının yüzü kıpkırmızı oldu ve bize doğru tehdit ar bir adım attı.

Triton'un gücü odayı aydınlattı, bir elektrik dalgası alanı yırttı.

Tepki olarak inlememi durdurmak için yanağımı ısırarak zorunda kaldım. Gücü bana her ne yaptıysa, gerçekten çok iyi yapmıştı.

"Eşimden uzak dur," dedi Triton sakince.

Odadaki diğer herkesin yüzünün kül rengi olması, hiçbirinin bir sonraki adımda ne yapacağını bilmek istemediğini gösteriyordu.

Eila hızlı ama  zg n olduğu her halinden belli olan bir adım attı.

Triton'un büyüsü nihayet hafifledi ama tamamen yok olmadı. Bu his karşısında titreyerek ya da kendimi ona sürterek tepki vermemek için her şeyimi verdim.

"Sayımız azken gücümüzün bir kısmını ele geçirmeye çalışıyorsunuz, çünkü insan eşler almaya başladığımızı biliyorsunuz," dedi Triton. "Bunu görüyoruz ve buna izin vermeyeceğiz. Eğer bir krallığı daha sizinle ticaret yapmaya ikna edebilirsiniz, buna izin veririz, ancak tahtı ve denizin büyüsünü zamanın başlangıcından beri olduğu gibi elimizde tutacağız. Bizden istediğiniz bir şey varsa

Güç dışında, halklarımız arasındaki ilişki tamamen bozulmadan önce sormanızı öneririm."

Bakışları bizi yaktı. "Kendine dikkat et, Kral Triton."

"Bize cevap vermeyecek. Ona gitmesini söyle," dedi Triton zihnime.

Hâlâ konuşmaya dahil olmamı istiyordu. Bu çok hoştu. Gerçekten hoştu.

"Bence şimdi gitmeniz en iyisi olur. Olaylar büyümeden önce," dedim.

Bir süre daha öylece baktıktan sonra Eila nihayet başını bize doğru salladı ve neredeyse başını sallamaya benzer bir hareket yaptı. Adamları onu kapıya kadar takip etti ve büyük bir mızrak tutan bir merrae tarafından odadan çıkarıldılar.

Onlar gider gitmez ayağa kalkarak, "Senden korkmuyordu," dedim.

"Yeterince korkmuyordu," diye katıldı Triton.

Yüzümü ona döndüm, kollarımı göğüslerimin üzerinde kavuşturarak saçlarımı yerinde tuttum ve kalçalarımın arasındaki ıslaklığı görmezden geldim. Büyüsü beni fena halde mahvetmişti.

"Neden değil?"

"Denizkızlarının çoğu savaşçı değil, ama çoğumuzun kılıç ve büyü kullandığı gibi onlar da zehir kullanıyorlar. Alterrae'deki çoğu varlıktan daha küçükler ve avlarını baştan çıkarmak ve zehirlemek söz konusu olduğunda bunu kendi avantajlarına kullanıyorlar."

"O zaman neden hâlâ size saldırmadılar? Belli ki denizi kontrol etmek istiyorlar. Peki neden şimdiye kadar güç istemediler?"

"Hâlâ emin değiliz. Casuslar gönderdik ama hiçbirisi gerçek bir açıklama bulamadı. Taht için bana saldırmaya gelince, bu savaşı kazanamayacaklarını biliyorlar. Bizi katledebilselerdi, Alterrae'nin geri kalanına hesap verirlerdi. Onlar savaş sırasında saklanırken, çoğumuz acı çektik ve

dünyamızı kurtarmak için birlikte katledildiler. Ben her krallığın lideriyle dostum ya da en azından müttefikim, hatta selkilerin birlikte çalıştığı krallıkla bile. Eğer selkiler beni öldürürse, kendileri de derhal katledileceklerdir."

"O zaman bu konuda ne yapmamız gerekiyor?" Selkie'lerin geçtiği kapıyı işaret ettim. "Geri çekilmeyi planlıyor gibi görünmüyorlar."

"Öyle değiller. Neden böyle davrandıklarını anlayamazsak, istediklerini elde etmek için eninde sonunda bize saldıracaklardır."

"Ya yaparlarsa?" Ben sordum.

"O zaman savaşırız."

Odayı küçük bir elektrik dalgası daha kapladı ve ben bir iniltiyi bastırdım.

Şu anda hiçbir anlam ifade etmeyen bir şey yapmadan önce ondan uzaklaşmam gerekiyordu. Onu tekrar becermek gibi.

"Biraz hava almam lazım," dedim ve Triton başını salladı.

Şaşırtıcı bir şekilde, kapıdan içeri süzülüp Rayna'nın yanından geçerek koridorda ilerlerken itiraz etmedi.

Nereye gittiğimi bilmiyordum... ama düşüncelerimi toparlamak için kraldan ve onun vahşi büyüünden uzaklaşmam gerekiyordu.

seven

TRITON

Balkonun korkuluklarına oturmuş, bacaklarımı pervazdan sarkıtarak arkadaşımı izliyordum. Aria kumsalda oturuyordu, avuç içleri kumun üzerindeydi ve saçları rüzgârda hafifçe dalgalanıyordu.

Her ne kadar ondan bu kadar uzak olmak istemesem de, belli ki biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı ve oturduğum yerden onu güvende tutabilirdim. Nihayetinde onu evinden almıştım. Ona en azından düşünebileceği bir alan verebilirdim.

"Çekingen bir insan gibi davranması gerekiyordu," diye homurdandı Rayna, yanımdaki balkona çıkarak.

"Bu onun kim ya da ne olduğu değil. Denizlerin kraliçesi de asla böyle olmamalı."

Rayna bir anlaşmazlık sesi çıkardı. "Nüfusun yeniden artmasına yardımcı olacak bir eş alman için sana oy verdik. Başka bir hükümdara ihtiyacımız yok."

"Siz ne oy verirsiniz verin, benim eşim kraliçe olacak. Ben de dahil olmak üzere hepimizden daha güçlü olacak. Onun rolü üremekten çok daha fazlasıdır."

Rayna alay etti. "Hiçbirimiz onu takip etmeyi kabul etmedik."

"Kimse aynı fikirde olmak zorunda değil. Aramızdaki bağ, başkalarının ne istediğinden bağımsız olarak bizi bir çift yapıyor ve ben eşime bir kuluçka makinesi gibi davranmayacağım."

"Oh, harika," diye mırıldandı Rayna.

"Ne?"

"Bakın *kraliçenize* doğru kim yürüyor." Rayna sahilde yürüyen bir kadını işaret etti.

Vücudum gerildi ama ben balkondan atlayıp konuşmayı engelleyemeden ablam kolunu önüme koydu.

"Onun lider olduğunu kendin söyledin. Bir konuşmayı tek başına halledebilir."

"Buna mecbur olmamalı. Ve herhangi birimizin ihtiyacı olan son şey Joa'nın onu korkutup kaçırmasıdır."

"Eşiniz o kadar kolay korkacak gibi görünmüyor."

"Onunla suya her atladığımda kadın çığlık atıyor."

"Onu suya sürüklemenin bir anka kuşunun sizi gökyüzüne sürüklemesine eşdeğer olduğunu hayal ediyorum."

"Sanırım."

Rayna gülümsedi. "Savaş sırasında o piç seni sahilden çekip çıkardığında attığın çığlıkları hâlâ hatırlıyorum."

Kaşlarımı çattım ama gözlerime ulaşmadı.

Ejderhalar Savaşı'ndan elde ettiğimiz tek iyi şey diğer krallıklarla olan bağımızdı. Bundan önce birlikte çalışmak için hiçbir nedenimiz olmamıştı ve bu dostluklar sayesinde savaş sonrasında her şey herkes için daha iyi oldu.

"Taht konusunda endişelenmek zorunda kalmadan onu sahiplenmenin nasıl bir şey olacağını merak ediyorum," dedim ve dikkatimi tekrar sahilde oturan kadına verdim.

Kadınım *benim*.

"Bu dünyada farklı bir yer dilemenin bir anlamı yok. Özellikle de senin konumunda. Sen, kardeşim, çok ama çok kapana kısılmışsın."

"Hayatımda bir kez bile unutmadığım bir şeyi bana söylediğin için teşekkür ederim," dedim.

"Birinin sana hatırlatması gerek."

Aria'nın başı Joa'nınkine doğru kayarken balkonun kenarından eğildim. Aramızdaki mesafeye rağmen vücudunun duruşundan şoku okuyabiliyordum.

Rayna, "Joa'nın sadece acı çektiğini anlayacaktır," diye beni temin etti.

"Muhtemelen." "*Muhtemelen* konusunda rahat olmamı mı bekliyorsun?"

"Hayır, ama diğer her şeyle ilgilendiğin gibi bununla da ilgilenmeni bekliyorum. Arkadaşına bakmayı bitirdiğinde içeri gel ve Greta ile Plett arasındaki başka bir tartışmayı çöz."

"Ben eşimi güvenli bir şekilde kaleye sokana kadar bekleyebilirler, tabii kaçmayacağını varsayarsak."

Rayna homurdandı. "Şimdiye kadar almadığı için şanslısın. Bu arada Hana, Aria'nın yeni giysilerinin geri kalanını senin dolabının içine bırakacak. Bir süre daha tatil kıyafeti üzerinde çalışacak ama işi bitince getirecek."

"Teşekkürler."

Rayna kaleye geri döndü ve ben de eşimin yerleşik merrae jokerimizle olan etkileşimini yakından izledim.

Ne konuşulduğunu anlayamıyordum ama en azından Aria üzülürse bunu anlayabilirdim.

BAZI MUCİZELERLE, kaleden çıkıp sahile giden yolu bulmayı başardım.

Yanından geçtiğim hiç kimse beni kovalamadı ya da durdurmaya çalışmadı, bu yüzden selkie'lere karşı yeterince güvenli olduğumu varsaydım. Kelpilerin büyüsü de yeni parlak eş bağma rağmen üzerimde işe yaramayacaktı, bu yüzden o konuda da endişelenmedim.

Sonunda oturmadan önce on dakika kadar kumda yürüdüm. Dalgaların bana ulaşmaması için sudan yeterince uzaktaydım ama kaleden uzaklaşmayı başaramamıştım. O şey korkunçtu.

Rüzgâr saçlarımı göğsümden uzaklaştırıyor, çıplak göğüslerimi ortaya çıkarıyordu ama diğer her şeyden o kadar bunalmıştım ki kiminle göz göze geliyor olabileceğimi umursamıyordum.

Şanslı günleri olacaktı.

Kumların üzerine otururken aklımın Triton'a ve onun lanet büyüsüne gitmesine izin vermemeye çalıştım ama başaramadım.

Tekrar tekrar.

"Buraya oturabilir miyim?" diye seslendi bir kadın rüzgârın üzerinden, birkaç dakika geçtikten sonra.

Başım ona doğru sallandı ve karşımda pastel pembe deniz ipeği giymiş bir Merrae dişisi buldum. Saçları da benzer bir renkteydi ama boyalı olduğu belliydi; bazı yerlerde soluk, bazı yerlerde ise ağartıcıdan dolayı tamamen turuncuydu.

Yanımda oturdu ve sanki güneşi yakalamaya çalışıyormuş gibi bacaklarını önüne doğru açtı. Zeytin rengi teni adeta parlıyordu ve gözleri yeşilin parlak bir tonundaydı.

"Ben Aria," dedim, en azından bir tanışma için yeterince kibar olmam gerektiğini düşünerek.

"Ben Joa," dedi. "Sen yeni kraliçesin."

"Sanırım."

Homurdandı. "Sen ve diğer herkes. Yeni gelenleri sevmiyoruz ama alışmaya çalışıyoruz. Bir nevi."

"Anlayabiliyorum. Ve sizi temin ederim ki bu durum beni diğer herkesten daha fazla heyecanlandırmıyor."

Joa kıkırdadı. "Triton'un bir eş almasıyla ilgili oylama yapıldığında halkımızın yarısının bayılacağını düşünmüştüm."

Sırtını yere indirdi ve kollarını açtı. Belki de gerçekten güneşleniyordu.

"Bazı insanlar üremeyi önemsemiyor mu?" Merakla sordum.

"Bazılarımız savaşta arkadaşlarını kaybetti. Acı çekiyoruz. Hâlâ hayatta olduğunuz için kızgınken bir başkasının sevgiye ve bebeklere sahip olmasını istemek zor."

"Anlıyorum. Aslında şu anda bir bebek istemiyorum."

"Sizi suçlamıyorum. Şu anda onlara sahip olan bazı kadınlar da benzer şekilde hissediyor ama bunun alternatifi merraların ölmesine izin vermek. Yeterince yeni kan bulabilir ve büyüdüklerinde onları insanlarla evlendirebilirsek, eşlerini kaybedenler sonunda yok olduğunda sayımızın azalmasını önleyebiliriz."

Alnım kırıştı. "Eşin öldüğünde *yok* mu oluyorsun? Öylece yok mu oluyorsun?"

"Evet. Ama çok uzun sürüyor. Bir ya da iki yüzyıl. Diğer yarınız olmadan yaşamak için çok uzun bir süre."

Lanet olsun.

"Bu kadar ciddi olduğunu fark etmemiştim. Triton saplantılıdır ama ben bunun hafiflediğini sanıyordum. Bağımız mühürlendiği için buraya yalnız gelmeme izin verdi."

Joa homurdandı. "Arkana bak."

Arkama baktım ve kaleye doğru uzanan güzel, boş bir sahilden başka bir şey görmedim.

"Daha yükseğe."

Bakışlarımı kaldırdım ve neden bahsettiğini hemen anladım. Ya da *kimden* bahsettiğini.

Triton bir balkonun korkuluğunda oturuyordu. Dikkati sadece bana odaklanmıştı.

Yumuşak bir nefes vererek okyanusa döndüm. Tanrım.

"Sen eşinin her şeyisin, bu konuda ne hissedersen hisset. Kiminle çiftleştiğini düşünürsek, biz selkilerle barış içinde değilken senin gerçekten yalnız olma ihtimalin sıfır. Seni kaybetme riskini almayacaktır."

Konuyu değiştirdim. Triton hakkında konuşmak bana bir şeyler hissettirecekti ve ben bunu yapmamaya çalışıyordum. "Sizce deniz kızları neye benziyor?"

"Akıllıca." Joa bir omzunu kaldırdı. "Belli ki bizden daha akıllılar. Ejderhalar Savaşı sırasında bencildiler ama bazen bencil olmak en akıllıca şeydir. Bazen de yapılacak en doğru şey akıllıca değildir. Savaşa katıldığımızda neler kaybedebileceğimizi biliyorduk. Sadece kendi hayatlarımızı feda edeceğimizi düşündük, evde kalan herkesin hayatını değil. Acı çektiğimiz için bizi gerçekten suçlayamazsınız."

"Hayır, yapamam."

Annemi kaybetmiştim. Kayıpla birlikte gelen derin, boğucu acıyı biliyordum.

"Aynı zamanda, farklı bir seçim yaptıkları için onları suçlamak da zor. Bizim onlarla sorunumuz o zamanki bencillikleri değıl. şimdi denizin kontrolünü ele geçirmeye çalışmaları." Jolie gözlerini gökyüzüne dikti. Umarım Alterrae'deki güneş Dünya'daki gibi gözlerini yakmıyordur, çünkü doğrudan ona bakıyordu.

Ona tekrar baktım.

Onunla ilgili bir şeyler biraz garip görünüyordu ama kötü anlamda

değıl. "Hepiniz oy verirken Triton bir eş istedi mi?" diye sordum. "Oh,

hayır. Şey, hayır değıl. Sadece evet de demedi. Tarafsızdı."

Bu mantıklıydı sanırım.

"Gerçekten ne hissediyorsa, bunu paylaşacağından şüpheliyim. Türümüzün devam etmesine yardım etmesi konusunda sesini yükselten merrae'ler, eğer bir eş istemezse bunu umursamazlar. Çiftleşmemiş bir kral geleneğini sürdürme konusunda yüksek sesle konuşanlar, eğer bir eş isterse bundan etkilenmeyecektir. Oy hakkı bile yoktu."

"Ciddi misin? Ya erkeklerden hoşlanıyorsa?"

"Çoğumuz onu kral olmadan önce tanıyorduk, bu yüzden bir kadın isteyip istemediğini merak etmemize gerek yoktu. Öldürülmedikçe sonsuza dek yaşamının artıları ve eksileri sanırım."

Yüzümü buruşturdum.

İlişkilerle ilgili geçmiş her neyse, gerçekten bilmek istemiyordum. Bir yanım öğrenmek için kaşınsa bile.

Joa, "Başka bir seçenek olsaydı bekâr kalmayı seçeceğini düşünemiyorum," dedi. "Yalnızlığı seçemeyecek kadar uzun süredir tahtta."

"Bekar ve biraz yalnız kalmak, Dünya'dan kaçırdıktan sonra yanlış kişiyle çiftleşmekten daha iyi görünüyor."

Kadın homurdandı. "Kulağa spesifik geliyor."

"Hayır."

Birkaç dakika sessizlik içinde oturduk. Beklediğimden daha rahattı.

"Ne oy verdin?" Sonunda sordum. "Bir eş almasına karşı."

Verdiği yanıt beni hazırlıksız yakaladı ve başım ona doğru sallandı.

Dudakları mizahsız bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Deniz kızlarına tahtın yarısını vermek onlarla olan sorunlarımızı tamamen çözerdi. Onu seninle çiftleştirmek sorunları daha da kötüleştirdi."

Uzun bir süre ona baktım.

Omuz silkti. "Zaten seni kaçırmıyaydı senin için daha iyi olurdu, değil mi?"

"Şey, evet. Sanırım."

"Tahtını selkilerle paylaşırsa kimse kaybetmez. Eğer seninle çiftleşirse, herkes kaybeder."

"Biraz geç oldu," dedim sonunda, yüzümü ondan çevirerek. "Bu konuda anlaşıyoruz." Gözlerini biraz daha gökyüzüne dikti.

Muhtemelen konuşmayı orada bitirmeliydim, ama krallığın geri kalanının durumum hakkında ne düşündüğünü öğrenmek daha iyi bir karar gibi görünüyordu. Biraz berbat olsa bile.

"Doğum kontrol hapı kullanırsam merrae ne yapar?" Ben sordum.

"Hiçbir şey, eğer öğrenmezlerse. Öğrenselerdi, eminim türümüzün devamı hakkında pek çok ders duyardınız. Gerçi muhtemelen o dersleri yine de duyacaksınız," dedi Joa.

"Çok güzel."

"Mhm. Neyse ki kalede bir sürü yeni evli çift var, bu yüzden odak noktası bölünecek."

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Ciddi misin? Buradaki tek dönüşmüş insan ben değil miyim?"

"Yaklaşamadık bile. Son duyduğumda dört yüz dönüşmüş insana yaklaştığımız." "

"Vay anasını." Bir süre düşündükten sonra, "Bir eşin var mı?" diye sordum.

"Ben biliyorum. Savaş sırasında vefat etti. Benim aksime, o bir şifacıydı. Gerçek bir kahramandı."

Demek Joa soluyordu. Muhtemelen bahsettiği acılı insanlardan biriydi. "Özür dilerim."

"Mükemmel bir eşle uzun bir hayatım oldu. Ölmek benim için bir zorluk değil. Keşke daha hızlı yok olabilseydim."

"O zaman... Sanırım senin yerine ben mutluyum."

Gülümsedi. "Doğurganlığı baskılayan bitkiler farklı renklerde büyük, tüylü toplardır. Köklerini kullanırsınız ama önce kurutmanız gerekir yoksa sizi fena halde hasta eder. Üreme zamanınızda işler karışmadan önce sadece bir ya da iki tıraşa ihtiyacınız var ve çoğu insan tadı hafifletmek için bir bardak suya ekliyor. Şu yöndeki kayalıklar boyunca yetişirler." Hâlâ sırt üstü yatarken tüm koluyla okyanusu işaret etti. Bitkiler açıkça suyun altındaydı.

"Teşekkürler ama tek başıma yüzebileceğimi sanmıyorum. Sadece bir kez yer değiştirdim ve bir selkie ya da kelpie tarafından saldırıya uğramayı tercih etmem."

"Triton sizi takip edecek, bu yüzden güvenliğiniz kaçınılmaz."

"Hâlâ orada mı?"

"Eminim öyledir."

"Tekrar kontrol edersem beni şüpheli gösterir."

"Eş olayını gerçekten anlamıyorsun. Bakmanı *istiyor*. O balkondan inip seninle buraya gelmesi için ona bir sebep vermeni *istiyor*."

"Eş bağımızın sadece sizin grubunuz oylamayı kazanamadığı için var olduğunu unutuyorsunuz," diye belirttim.

"En taş kalpli adam bile, ki Triton öyle değildir, eşiyile vakit geçirmek için kendini çekilmiş hissedecektir. Göreceksiniz."

"Elbette."

"Eğer bana inanmıyorsan, suya gir. Bahse girerim bir dakikadan kısa bir süre içinde yanınızda olacaktır."

"Kalenin suya uzaklığı bir dakikadan fazla," diye karşı çıktım. "Sen koştuğunda saymaya başlayacağım."

Güldüm.

Ama biraz daha düşündükten sonra, beni takip edip etmeyeceğini gerçekten bilmek istiyordum. Ve henüz kullanmanın bir anlamı olmasa bile o bitkilerden birine sahip olmayı gerçekten istiyordum. En azından zamanı geldiğinde hazır olurum.

Ben de biraz bekledim.

Ayağa kalktım ve olabildiğince hızlı bir şekilde suya atladım. İnanılmaz derecede hızlı değildim, çünkü koşucu değildim. Ama deniyordum.

Ben hızla ilerlemeye çalışırken etrafıma su sıçradı. Bir çift sıcak, devasa el belimi yakaladığında sadece çıplak göğüslerime ulaşmıştı.

"*Ne yapıyorsun, tatlım?*" Triton zihnime konuştu, sesi biraz temkinli geliyordu. "*Joa ne dedi?*"

"Elli iki saniye!" Joa bağırdı.

Tekrar güldüm.

Triton sırtımı göğsüne doğru çekti. "Ne için elli iki saniye?"

"Beni suya kadar takip edeceğini düşünmemiştim. Joa bir dakikadan kısa bir süre içinde burada olacağını söyledi." Geriye doğru baktım, Triton'un devasa kolunun arkasından bakmak için biraz eğilmek zorunda kaldım. Tekrar ayağa kalkmış, bizi izliyordu. "Sen kazandın!"

Sırtını tekrar kuma indirmeden önce sırtarak selam verir gibi yaptı.

"Neden seni takip edip etmeyeceğim konusunda bahse giriyorsun? Elbette takip ederim," dedi Triton.

"Benimle sadece halkının yarısı oy kaybettiği için çiftleştğini biliyorum."

"Nasıl olursa olsun, sen benim eşimsin."

Ellerini belimden çekmeye çalıştım ama Triton'un tutuşu daha da sıkılaştı.

Ondan kaçmaktan vazgeçip daha derinlere daldığımda, o da benimle yürüdü.

nine

ARIA

SU BAŞIMIN ÜZERİNDEN GEÇTİ ve kendimi nefes almaya zorlamadan önce yavaşça bir nefes verdim. Suyu solumak içgüdülerime ters düşüyordu ve hâlâ boğulacakmışım gibi hissediyordum ama bedenim tamamen doğalmış gibi uyum sağlarken kendimi hareketsiz kalmaya zorladım.

İçimdeki sihri bulmam birkaç dakikamı aldı. Onu bulduğumda, kendimi değiştirmek için nasıl kullanacağımı anlamam bir iki dakika daha sürdü.

Kuyruğum yerine iyice yerleştiğinde -ve kendimi aşağıya bakmaya ve alt tarafımın devasa bir balıkla yer değiştirdiğini kabul etmeye zorladıktan sonra- bir kez daha Triton'un ellerini itmeye çalıştım.

Ve bir kez daha beni bırakmayı reddetti.

Ona omzumun üzerinden pis bir bakış fırlattım ve zihnimden *"Bırak beni. Gömlek bile giymiyorum."*

"Konuşma şansımız olana kadar bekliyorum."

"Aradığım bitkiyi bulduktan sonra konuşabiliriz."

"Tamam." Triton beni döndürdü, böylece birbirimize bakıyorduk, sonra beni serbest bıraktı. *"Ama bir şeyi anlamanız gerekiyor. Ne olursa olsun"*

Seninle çiftleşmeyi seçmemin nedenleri, aramızdaki bağın gerçek ve kalıcı olmasıdır. Sen benimsin, ben de seninim."

Joa'nın beni işaret ettiğinden emin olduğum yöne doğru yüzmeye başlamadan önce başımı salladım.

Artık suyun altında olduğum için yön bulmak çok daha zor görünüyordu.

Ve saçlarım meme uçlarımı bile neredeyse saklamıyordu. Bunu görmezden gelmem gerekecekti.

"Nereye gidiyorsun?"

Kralın beni takip ettiğini anlamak için roket bilimci olmaya gerek yoktu. Zar zor hareket ettim. Kuyruk kullanmak kulağa sezgisel geliyordu ama bu iyi olduğum anlamına gelmiyordu.

"Doğum kontrol bitkilerinin olduğu kayalıklara. Joa oraya nasıl gidileceğini anlattı."

Sayılır.

"Pekâlâ." Triton'un sesi eğlenmiş gibiydi.

Bu muhtemelen yanlış yöne gittiğim anlamına geliyordu ama acelem yoktu. Ondan yardım istemeden önce bitkileri kendim bulabilir miyim diye bakacaktım.

Daha derine yüzdüm ama hareketlerim hâlâ korkunç derecede beceriksizdi.

Belki de kuyruk olayı görüldüğünden daha zordu.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra Triton, *"Yuvarlanman gerek tatlım,"* dedi. Kesinlikle hızlı hareket etmiyorduk ama hareket ediyorduk. *"Acı verici görünüyor."*

Bir kez yuvarlandım, ama belli ki bahsettiği şey bu değildi.

Homurdanarak arkamdan geldi. Tekrar belimi tutmasını bekliyordum ama onun yerine eli karnımı buldu. Avuç içi karnıma yayıldı ve ben de ardından gelen sıcaklığı görmezden gelmek için elimden geleni yaptım.

Her ne kadar kütüphanesinde yaptıklarımızı unutmak istesem de, bunlar olmuştu ve hafızama kazınmıştı.

Böyle bir seks asla unutabileceğim bir şey değildi.

"Hareketleriniz sarsıntılı. Kaslarınızı buradan sürekli olarak yuvarlanabileceğiniz bir noktaya getirmek zaman alacaktır, ancak yüzmenin tek etkili yolu budur."

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"İşte böyle." Hareketlerimi yönlendirmek için elini karnımın üzerinde kullandı. Ne dediğini bildiğimden oldukça emindim ama iyi hissettiriyordu, bu yüzden onu durdurmayacaktım. *"Zorlamak zordur. Al."* Elimi lezzetli bir şekilde yırtılmış karın kaslarına doğru çekti ve hareketi yaptı.

"Bende o tür kaslar yok." "Bu zaman alacak."

"Ne kadar zaman?"

"Ne kadar yüzdüğüne bağlı. Muhtemelen bir süre bana ayak uydurabilecek kadar güçlenene kadar sadece bir ya da iki hafta. Dayanıklılık daha uzun sürer. Birkaç ay."

"O kadar da kötü değil."

"Dene bakalım." Triton bileğimi bıraktı ve ben de onun anlattığı şekilde yüzmeye odaklandım.

Çok daha hızlı hareket ettim ve kendimi biraz daha az beceriksiz hissettim ama birkaç dakika sonra durup nefes almak zorunda kaldım.

Benimle birlikte sessizce bekledi.

"Eğer bu kadar zor olacaksa, yanlış yöne gidip gitmediğimi de söyleyebilirsin," diye nefes nefese kaldım.

"Kayalıklar çok daha doğuda." Sol tarafımızı işaret etti.

"Yolu gösterebilir misin?"

Triton başını salladı.

Nefesim biraz daha düzene girdiğinde, onu takip etmemi işaret etti ve ben de ettim.

Adam o kadar yavaş hareket ediyordu ki bu onun için fiziksel olarak acı verici gibi görünüyordu ama benim yapabildiğim tek şey buydu. Neyse ki benim hızımda gittiği için şikâyet etmedi.

Devam ettiğimizde herhangi bir kayalık görmedim, ancak etrafımızda yüzen devasa balıklar cehennem gibi ürperticiydi. Küçük bir köpekbalığı bile gördüm. Bu bende Triton'u yakalayıp devasa kaslarının arkasına saklanma isteği uyandırdı.

Ama ben yapmadım. Tabii ki.

Her beş ya da on dakikada bir durmak zorunda kaldık ama kral hiç şikayet etmedi.

Beşinci durağımda sonunda dedim ki, *"Gerçekten benimle kalmak zorunda değilsin. Artık kendi başıma bulabileceğime eminim."*

"Navigasyon konusunda ne kadar yetenekli olursanız olun, daha önce hiç gitmediğiniz bir yeri su altında bulmak zordur." Duygularımı incitmemeye çalışıyordu ki bu anlamsızdı. En iyi günümde bile berbat bir navigasyoncuydum.

"Yine de bir yolunu bulabilirim. Eminim yapacak işlerin vardır."

"Sen benimsin. Seni suyun altında yalnız bırakmayacağım." Sesi sertti ama bir sınırı vardı.

Hayal
kırıklığı mı?

Öfke mi?

Buna ne ad vereceğimi ya da arkasında hangi duygunun olduğunu bilmiyordum.

Yüzmeye devam ettik ve tekrar konuşmadan önce birkaç dakika bekledim. İlerideki kayalıkları görmeye başlamıştım, bu iyiydi.

Kısa bir süre sonra nihayet onlara ulaştık. Deniz tabanından bir milden daha uzun bir mesafe boyunca yükselen kayalardan oluşan bir labirent gibi görünüyordlardı ve hepsi canlı renklerde mercanlarla sarılmıştı. Kabarık, renkli bitkiler kayalıkların neredeyse her santiminde yoğun bir şekilde büyümüş, kayaları tüketmiş ve sadece mercanlara yer bırakmıştı.

Devasa bir köpekbalığı yanımdan yüzerek geçti ve dudaklarımdan bir çığlık koptu.

Yana doğru sarsıldım ve puf ve mercanlarla kaplı kayalıklardan birinin kenarına çarptım. Mercan kolumun üst kısmını kesti ve gözlerim yandı.

Bir an sonra Triton'un kolları etrafımdaydı. Aynı hızla sırtımı yumuşak bir baloncuk kümesine yapıştırdı. Karşıımızdaki uçurum üzerimizde yükseliyordu ama ikimizin de umurunda değildi.

Gözlerimiz kilitlendi, bakışlarındaki endişe beni ısıtacak kadar sıcaktı. Saçlarım etrafımızda uçuşuyordu ama ikimiz de fark etmedik.

Omurgamdan aşağı bir ürperti yuvarlandı ve beraberinde duyguları da taşıdı.

Güçlü duygular. Kontrol etmeyi hayal bile edemeyeceğim duygular.

Bu duygular, içimde sihrimin bulunduğu uğultulu yeri ateşliyor gibiydi.

Etrafımızdaki suyu bir his doldurdu - Triton'un gücünü yansıtan ama biraz farklı hissettiren bir his. İçgüdüsel olarak, bunun benim olduğunu biliyordum.

Triton alçak, karanlık bir gümbürtü çıkardı. *"Etrafımızdaki büyüğü hissediyor musun?" "Evet. Nasıl durduracağımı bilmiyorum."*

"Bunu sana birazdan öğreteceğim. İlk olarak, kontrolü ele almaya çalışmalısın. Nasıl bir his?"

"Elektrik. Seninki gibi ama farklı."

"Evet, en çok benzediği enerji biçimi bu. Elektrik hissi verse de suyu kontrol etmek için kullanabilirsin. Şimdilik sadece etrafımıza yaymaya çalış."

"Bu seni etkilemiyor mu?"

"Oh, evet." Gözleri parladı. *"Yumruğunu sikimin etrafına da koyabilirsin."*

Yüzüm ısındı ve büyü biraz daha güçlendi.

Triton'un eli yüzüme indi ve çenemi geriye doğru eğerek gözlerine odaklanmamı sağladı. *"Bana bak, başka bir şeye değil. Bunu yaparken büyüğü olabildiğince dışarı doğru it. Başlarda zor olacak ama siktir et."* Onun

Söylediklerini yapıp büyüü daha da zorladığımda lanet sığ bir nefesle dışarı çıktı.

Bakışları koyulaştı. Daha

sıcak.

"Güzel, Aria. Aynen böyle."

Kuyruğumun ucu altımızdaki bir puf topuna çarptı ve kontrol edemediğim kısa bir büyü patlamasının ardından tekrar bacaklara dönüştü.

Benim aksime, Triton yer değiştirmede. *"İtmeye devam et."*

Söylediği gibi yaptım, sihri olabildiğince gerdim. Bir dakika sonra, sınırına kadar gerdiğim bir lastik bant gibi hissetmeye başladım.

"Daha fazla dayanamayacağım," diye nefes nefese kaldım.

"Dayanabildiğiniz kadar dayanın. Bu şekilde kas yaparsın." "Ya koparsa?"

"Sonra kopar. Bu sihirdir; sonsuzdur. Ona ne olduğu önemli değildir. Eğer erişebildiğiniz her şeyi kullanırsanız, kendinizi tüketirsiniz ama o geri gelecektir."

Başımı salladım, kendimi tutmak için mücadele ettim. Büyünün kendisi görünür değildi, bu da tüm deneyimi çılgınca hissettiriyordu. Ama etrafımdaki gücü ya da onu tutmak için nasıl zorlandığımı inkâr etmek mümkün değildi.

Suyun altında olmasaydım, ter alnımdan ya da omurgamdan aşağı damlardı.

"Aynen böyle, tatlım." Triton'un sesi gergindi. *"Etkilendim." "Yalancı."*

Kabaca güldü. *"Sana yalan söylemem."*

Sihri biraz daha dışarı ittim, elimden geldiğince uzattığımda nefes nefese kaldım. *"Kopacak."*

"Kendimi destekleyeceğim."

Son bir kalp atışından sonra, aniden yırtıldı.

Güçlü bir büyü şoku suyun içinden yıldırım gibi geçti. Triton vahşice hırladı ve beni uçuruma daha sert bir şekilde sabitlerken ağzı benimkine çarptı.

Kendimi onu öpmekten alıkoyamadım, o yer değiştirdiğinde bacaklarımı beline doladım. Biz öpüşürken ereksiyonu merkezime çarptı ve mantığım yapmamam gerektiğini söylese de onu daha da yakınımaya çektim.

Elleri karnımın ve göğüslerimin üzerinde geziniyor, tutuyor, alay ediyor ve sahipleniyordu.

Sonunda bir nefesle öpüşmeyi kesmeyi başardım, kalbim hâlâ hızla atıyordu. Ben nefes nefese, *"Durmaliyız,"* derken o boğazımın kenarından aşağıya doğru öptü ve yaladı.

"Neden?" Boğazımın hassas kısmını hafifçe emdi.

"Hâlâ birbirimizi tanımıyoruz." Bu sözleri söylerken, elini göğsümden kalçalarımın arasına götürmesine engel olamadım.

"Bunun kolay bir çaresi var." Üst baldırımı hafifçe okşadı, elini eteğimin altına ittiğimde bile bana istediğimi vermedi.

"Ama biz-oh." Parmakları nihayet klitorisime dokunduğunda

inledim. Kalçalarım kemerli.

Gözlerim kapandı.

"Arre vah," diye homurdandı kral, daha önce kullandığı ifadenin aynısıydı bu. Hâlâ ne anlama geldiğini bilmiyordum ama eline karşı sallanırken yüzüm zevkten iki büklüm oldu.

"Beni becer de aramıza mesafe koymaya çalışmaya geri dönebileyim, Triton."

"Öyle bir şey olmayacak, tatlım." Başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirerek kalın bir parmağını içime soktu. Bacaklarım birbirine daha sıkı kenetlendi. *"Eğer beni içinde istiyorsan, aramızdaki bağı kabul etmek zorundasın."*

"Bu çok boktan."

"Alterrae'ye hoş geldiniz."

Başparmağını klitorisime doğru sallayıp içime sihrinden hafif bir kıvılcım gönderirken inledim.

Sertçe boşaldım, elinin üzerinde kıvranırken ani zevk darbesiyle nefes nefese kaldım.

Memnun olmuş gibi bir ses çıkardı ve ben de kolunu iterek ondan uzaklaştım.

Parmaklarının içimden kayarak çıkması hissi olması gerekenden çok daha yoğundu ama geri çekilip yüzerek uzaklaşırken bu hissi görmezden geldim.

Her ne kadar yön duygum hâlâ işe yaramasa da, istediğim kabarık doğum kontrol bitkisini seçebilirdim.

Köpekbalığının gittiğinden emin olmak için kontrol ettikten sonra, diğerlerinden daha büyük görünen bir tanesine doğru yüzdüm.

Zihinsel olarak Triton'a lanet ettim.

Karşılık olarak kıkırdaması bana bunu yüksek sesle ve net bir şekilde duyduğunu söyledi.

Pufun önünde durup onu incelerken sırtıma çarptı. Morun tuhaf bir tonuydu ve bir yanımda içinde bir yaratık yaşayıp yaşamadığını merak ediyordu.

Triton'un eli kalçamı buldu ve ben de onu ittim.

Hemen geri getirdi. *"Sakin ol, tatlım. Sadece seni dengeliyordum."* *"Sadece bana dokunmak istedin. Bana yalan söyleme."*

"Tabii ki sana dokunmak istiyorum. Sen benim kadınımsın. Ama gerçekten seni dengeliyordum. Sol tarafını tercih ediyorsun ve bu bitkileri çıkarmak zor oluyor."

Kral benim ölümüm olacaktı. Gerçekten öyleydi. Ya da belki ben onun ölümü olacaktım. Hangimizin diğerini önce öldüreceğini söylemek zor. Muhtemelen ben, çünkü o çok korumacıydı. Bende o içgüdü yoktu.

"Sadece geri çekil." Bitkinin dibine uzandım, gözüm baloncuğa takıldı. O her neyse, umarım beni ısırmazdı.

Keskin bir hareketle duvardan söktüm. Ya da en azından denedim.

Kıpırdamadı.

Ayaklarımı geriye kaydırđım, kayaya dayadım ve bir kez daha çekmeye çalıştım. Hâlâ hareket etmediğinde, tüm gücümü harcadım.

Aptal şey hâlâ ürkmedi.

Düz bir ifadeyle Triton'a baktım. Eğlenmiş görünmemeye bile çalışmıyordu.

Piç kurusu.

Hakarete sırtıttı, bunu bilerek yapmamış olsam da duymuş olmalıydı.

"Yardım ister misin, dostum?"

"Bana dostum deme."

Gözleri hınzırca parlıyordu. "*Karım.*"

Bu tartışmayı kazanamayacaktım ve ikimiz de bunu biliyorduk. Çünkü her ne kadar kabul etmek istemesem de, biz evliydik.

"Dünya'ya geri dönersem bağ yok olur mu?" diye sordum.

Yüzündeki tüm mizah izleri kayboldu. "*Hayır. Her şey senin gezegeninde başladı ve tahtın işareti orada omzunda belirdi. Nerede olursan ol, sen benim kraliçemsin.*" Hâlâ kayaya sıkıca bağlı olan bitkiyi işaret etti. "*Tekrar dene.*"

"Açıkçası nasıl çıkaracağımı bilmiyorum."

"Kökleri taşın içine giriyor. Bunlar istilacı bitkiler," diye açıkladı.

"Birisi birkaç yıl önce gezegeninizin en derin yerinden bir tane getirdi.

Yüzyıllar önce, yabani otlar gibi yayıldılar. Neyse ki buradaki kayalıkları geçemiyorlar."

"Peki onları nasıl ortadan

kaldıracağız?" "Sihirle."

"O zaman bu dünyadaki diğer her şey gibi."

"Oldukça fazla." Beni kendisine doğru salladı. "Yardım edeceğim. Buraya gel."

"Bunu benim için yapar mısın?" Ellerini tekrar vücudumda görmek istemiyordum. Adamın üzerimde çok fazla gücü vardı.

"Bunu yaparsam, onları nasıl çıkaracağını öğrenemezsin."

İçimi çektim, isteksizce ona doğru yüzdüm. Kuyruğum hâlâ yoktu ve aktif olarak yüzmediğim için kalçalarım biraz ağrımaya başlamıştı. Geri kaymaktan gerçekten korkuyordum.

Bir sohbetin beni ondan daha fazla etkilenmekten alıkoyacağını umarak sordum: *"Diğer merrae'ler sihirleriyle neler yapabiliyor? Peki ya selkiler?"*

"Hepsinin su üzerinde küçük dozlarda gücü var. Biz ise tam olarak sahibiz."

"Tahtı paylaştığınıza göre artık sadece yarısı kadar mı güçlüsünüz?"

"Hayır, sen de benim kadar kontrol sahibisin."

"Yani sen bana sihrimi nasıl kullanacağımı öğretmeyi bitirdikten sonra sen ve ben sihirli bir dövüşte karşı karşıya gelseydik..." Merakla sözümü kestim.

"Eşit şartlarda oluruz." Triton'un cevabı basitti ve arkasında şüphe ya da korku yoktu. "Yeterli zaman geçtiğinde, senin büyüün benimkinden daha güçlü olacak, ancak ben her zaman fiziksel olarak senden daha büyük olacağım."

Benimle dövüşmekten korkmuyordu.

Buna hiç şaşırmadım. Adam beni bir insanın bir böceği ezmesi kadar kolay öldürebilirdi.

Yine de ondan daha güçlü olabileceğimi hiç düşünmemiştim. Bu oyun alanını eşitlemeye yardımcı olurdu.

Triton beni kollarının arasına aldı ve göğsüne yasladı. Benim daha önce yaptığım gibi ayaklarını kayaya dayadığında ön tarafı sırtıma dönüktü. Duruşu o kadar rahattı ki, belli ki benim denediğim gibi tüm kaslarını ortaya koyması gerekeceğinden endişelenmiyordu.

Ayaklarımı onunkilerin yanına koydum ama benim dizlerim onunkiler kadar bükük değildi. Kısa bacak avantajı. Kıçım onun ereksiyonuna yaslandı ve kıkımın altında ağır bir şekilde zonkladı.

En azından o da benden etkilendi.

"Senden her zaman etkileniyorum. Senin anladığından çok daha fazla etkileniyorum, yine de bunu belirtmeye devam ediyorum."

"Düşüncelerimi okumayı bırak."

Dudakları özür diler gibi boğazımın kenarına dokundu. Söylediklerimi görmezden gelmesine rağmen başımı hafifçe yana eğmekten kendimi alamadım.

"Bitkiyi tekrar tut, tatlım."

İstemeye istemeye yaptım.

Triton'un ereksiyonu hâlâ altımda zonkluyordu ve onu elime almayı çok istiyordum. Yine de bu sadece eş bağının konuşmasıydı. Öyle değil miydi?

"Büyünü bitkinin etrafındaki suya yönlendir ve onu taşla bağlayan köklerin altına su ver. Kontrol tamamen sende; o sadece bir bitki."

Yavaş bir nefes aldım ve sihrimi bir kez daha ateşlemeye çalıştım.

Ve denedim.

Ve denedim.

Ama daha önce etrafıma yaydığım kıvılcımları bulamadım. Belki de daha önce çok fazla kullanmıştım? Ulaşamayacağım kadar uzakta hissediyordum.

erişemiyorum. Bacaklarımı tekrar kuyruğa çevirmek için ihtiyacım olan büyüü bile bulamadım.

"İşe yaramıyor."

"Muhtemelen mevcut büyü havuzunuzu tüketmişsinizdir. Önümüzdeki birkaç saat içinde yeniden oluşacaktır. Şimdilik sadece benimkinin nasıl hissettirdiğine odaklan."

"Bu berbat bir fikir."

Kıkırdadı. *"Senin için, belki."* Dudakları çıplak omzuma bir öpücük daha kondurduktan sonra bana doğru uzandı ve bitkiyi yakaladı. *"Ellerini kollarımın üzerine koy."*

İsteksizce kollarına yerleştirdim.

Oradaki kaslar (kimin orası kaslıydı ki?!) büyüünün bir darbesi ellerinden geçip bitkiye ulaştığında hafifçe esnedi.

Bir iniltiyi gizlemek için yanağımı ısırdım.

Yüzünü yine kalçalarımın arasına sokmuş olabilirdi.

Bitki bir kalp atışı sonra taştan kurtuldu, sanki birkaç saniye önce kesinlikle hareketsiz değilmiş gibi.

Kollarından hızla sıyrıldım ve bana bitkiyi uzattı.

Neyse ki, bacaklarımı tekrar kuyruğa dönüştürecek kadar güçlü bir büyü kıvılcımı bulmayı başardım. Bunun alternatifi Triton'dan yardım istemek olurdu ve bunun neye yol açacağını biliyordum.

Ben her şeyi kabullenirken aramızda bir boşluk olması gerekiyordu. Ve artık aramızdaki şeylerin nasıl yürüyeceğini çözdük.

Bu yüzden onun büyüünden mümkün olduğunca uzak durmam gerekiyordu. Seks sadece zihnimi bulandırırды.

Triton beni kaleye doğru götürürken bitkimi göğsümde tutuyordum. Kalçalarımındaki ağrı geçmiyordu ve daha yüzmemiz gereken çok şey vardı.

ten

TRITON

"LÜTFEN *bana neredeyse vardığımızı söyle,*" diye mırıldandı Aria.

Kadın beni deli ediyordu. Belli ki acı çekiyordu, yine de onu kaleye geri taşımayı her teklif ettiğimde beni geri çevirdi.

Bir acı sesi daha çıkarırsa, itirazlarına rağmen onu kollarıma alıp geri çekmekten başka çarem kalmayacaktı.

"Sadece birkaç dakika daha. Bir mağaradan geçerek yapının altında bulunan mağaramıza giriyoruz, böylece kimse bitkinizi görmeyecek."

Eğer o şeyle kapıdan içeri girseydi, halkım saçma sapan bir şey yapardı. Eşimin doğum kontrolü kullanıp kullanamayacağı konusunda bir oylama daha yapmak gibi. Sanki onun -ya da benim- içeri lanet bir bitki sokmamı engelleyebilirlermiş gibi.

Ürememiz gerektiğinin nedenlerini anlamama ve onlara katılmama rağmen, dişimi asla zorlayacağım bir dünya yoktu. Ya da bir başkasının bunu yapmasına izin vereceğim.

"Pekâlâ." Aria kalçalarını bir sonraki küçük yuvarlayışında yüzünü buruşturdu. Lanet olası inatçı kadın.

Sabırım tükendi ve onu ortasından yakaladım. Zayıf bir itirazda bulundu ama onu göğsüme çektim ve kaleyle aramızdaki mesafeyi hızla kat ederken etrafımızdaki suyu yönlendirdim. Onun on dakikasını alacak olan yolu ben sadece saniyeler içinde aldım ve mağaramın girişini bulmadan önce yeraltı dehlizlerinde kolaylıkla ilerledim.

Çoğu kişi için aşılması olan su duvarı duraksamadan geçmemize izin verdi ve bir an sonra yüzeye çıktım.

Aria'nın vücudundaki suyu temizlemesi bir an sürdü, sonra bir nefes aldı ve yüzünü bir rahatlama ifadesi kapladı.

Onu kütüphanenin zemininin sert kenarına kaldırdım ve elindeki bitkiyi yanına bıraktı. Avuçlarını tahtaya dayadı ve gözlerini kapattı.

Çıplak göğüslerinin sergilenmesinden ne kadar hoşlansam da, onun rahat etmesini istiyordum. Bu yüzden onu platformda bırakırken, kaledeki odama giden tüpün akışını değiştirdim. Beni mağaranın tavanına doğru çekmesi sadece bir kalp atışı sürdü.

Tüm suyu odamdaki küçük gölete bırakarak alanı sorunsuzca geçtim. Dolaba girdikten sonra Aria'nın yeni üstlerinden birini aldım ve mağaraya geri döndüm.

Şelalenin tepesindeki gölde yüzeye çıktığımda bana dikkatle baktı ama hiçbir şey söylemedi. Saçlarını göğsünün üzerine toplamış ve gerinmeye çalışır gibi arkasına yaslanmıştı.

"Nasıl hissediyorsun?" Kumaşı uzatırken sordum.

Minnettar bir bakışla aldı ve ben de kendimi onun yanındaki platforma kaldırdım. Bakışlarımı şelaleye odaklayarak, kumaşı başının üzerine çekmesi için ona bir anlık mahremiyet verdim.

"Ağrım var," diye itiraf etti. "Bıraktığın için teşekkürler."

"Elbette. Bedeniniz geçişi çoktan tamamlamış olsa bile, bir merrae olarak yaşamaya adapte olmanız zaman alacaktır."

"Öyle mi?"

"Evet. Terazilerinizin geri kalanı ortaya çıktı."

Gövdesine baktı ve "Sırtımda kaç tane var?" diye sormadan önce bakışları birkaç dakika oyalandı.

"Dört." Vücudunun geri kalanının görüntüleriyle birlikte yerleri de zihnime kazınmıştı.

Kadın muhteşemdi.

"Boğazında da bir tane var. Sol kulağının arkasında," diye ekledim.

Elini hızla boynuna götürdü ve sorunsuzca yerini bulacağını biliyordum.

"Peki ya küpeler?"

"Artık benimkilerle aynı boydalar."

Parmakları kulağındaki tacı okşadı. "Bunların hepsi çok çılgınca."

"Tahmin edebiliyorum."

"Ama sen yapabilir misin?"

Kıkırdadım. "Belki de değil."

Yumuşak bir iç çekiş onu terk etti. "Joa bitkiyi bir süre kurutmam gerektiğini söyledi. Asabileceğim bir yeriniz var mı?"

"Sazlardan birkaçını istediğin şeye bağlayabilirsin. Kitaplar hariç." "Onları asla kirletmem," dedi ciddiymiş gibi davranarak.

Dudaklarım kıvrıldı. "Yatağa gitmek için yardıma ihtiyacın var, değil mi?" "Hayır. Ben yapabilirim." Cevabı çok hızlıydı.

İnatçıydı. Bağımsızlığına saygı duyuyordum ama sadece büyümün ona yaşattığı değişimler yüzünden acı çekiyordu. Bununla tek başına mücadele etmesine izin veremezdim.

Ayağa kalktım ve onu benimle birlikte yavaşça ayağa kaldırdım. Şikâyet eder gibi bir ses çıkardı ama yatağa doğru yürümesine yardım ettiğimde bana sıkıca yaslandı. Büyümün en hafif fırçasıyla suyu teninden ve saçlarından çekip aldım ve gölde bıraktım. Titredi, bana daha fazla yaslandı.

"Sihrimiz birbirimizi bu kadar tahrik ediyorsa sürekli birbirimizin kemiklerini kırmaya nasıl karşı koyacağız?" diye mırıldandı.

"Biz değiliz."

"Yararlı," diye homurdandı. "Beni kuruladığın için teşekkürler."

"Ne zaman istersen." Onu yatağa yatırdım ve battaniyeleri bacaklarının üzerine çektim. Battaniyeyi çenesine kadar çekti ve yüzünü bana dönecek şekilde yan döndü.

"Ben biraz kestireceğim." Sözleri yorgunluktan o kadar ağırdı ki onu daha önce eve getirmediğim için kendimi kötü hissettim. Kayalıklara yaptığımız gezi onun fikriydi ama şu anda kendini sağlıklı tutmak için ne yapması gerektiğinden emin değildi. Ve kesinlikle benim dünyama tam olarak alışmamıştı.

"Nasıl olsa gece oldu, bari güneş doğana kadar uyuyun."

Aria rahatlamış bir nefes verdi ve kulağa hoş g e l e n bir şeyler mırıldandı,
"Çok şükür."

Onunla yatağa girme isteğimi görmezden gelmek için her şeyimi verdim ama kadının buna hazır olmadığı belliydi. Bu yüzden yataktan uzaklaştım ve yakındaki bir sandalyeye oturdum.

O uyuduktan sonra, kolundaki görmezden geldiği yarayı saracaktım. Sonra da Rayna'nın yapmamı istediği her şeyi halledecektim. Ben krallığın sorunlarıyla uğraşırken eşim sığınağımızda güvenle dinlenebilirdi. Umarım ona biraz zaman tanıdıktan sonra durumumuzdan daha az nefret ederdi.

eleven

ARIA

GÖZLERİMİ AÇTIĞIMDA, ne kadar zaman geçtiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Çok zaman geçmiş gibiydi, çünkü gözlerim kuru ve pütürlüydü ve cildim kaşınıyordu. Yuvarlanmadan sırtımdaki pulları kaşıdım, sonra düşmediklerinden emin olmak için kontrol ederken telaşla göğsüme baktım.

Eğer düşerlerse, hamile kalabilirim.

Triton'un bitkisini henüz kullanamamıştım, yani bu kötü olurdu. Gerçekten kötü.

Yerlerine sıkıca oturduklarını gördüğümde rahat bir nefes aldım.

Kaşıntı başka bir şeyden kaynaklanıyor olmalıydı.

Gürültülü bir iniltiyle yuvarlandım.

Hâlâ deli gibi ağrım vardı. Daha önce hiç olmadığı kadar ağrılıydım. Hiçbir zaman spor yapmayı sevmemiştim ama geçmişte birkaç kez spor salonuna gitmişim. Şu anda hissettiğim ağrı her zamankinden tamamen farklı bir seviyedeydi. Zar zor hareket edebiliyordum.

Başımı kaldırarak, Triton'u bir sandalyede ya da başka bir yerde otururken bulmayı umarak, donuk bakışlarla odayı taradım.

O değildi.

Alnım kırıştı ve gözlerimdeki uykuyu daha fazla kırptım. Bu doğru
olamazdı.

Ama etrafa bir kez daha bakınca bunu
doğruladı. Kral gitmişti.

"Triton?" Suyun içinde falan olduğunu umarak seslendim. Cevap gelmedi.

Kahretsin.

Paniklememek için yanağımı ısırdım.

Her şey yolundaydı. Muhtemelen kaleye falan gitmiştir. Yakında döner, değil mi?

Yeraltı odasından nasıl çıkacağımdan emin değildim, bu yüzden öyle olmasını
ummak *zorundaydım*. Teorik olarak, içinden geçtiğimiz su tûpünü kontrol
edebilirdim ama kralın yaptığı gibi onu manipüle edebileceğime dair bahse
girmiyordum.

Bir başka kaşıntı dalgası karnımı kabaca kaşımama neden oldu.

Bir şeylerin yanlış olduğu açıldı. Ve Triton gitmişti, yani bunu kendi başıma
çözmem gerekecekti.

Merrae hakkında öğrendiğim her şeyi bir kez daha gözden geçirmek için kendimi
zorladım.

Aramızdaki bağ ona zihinsel olarak bir soru yöneltebileceğim anlamına geliyordu
ama yüzerken olduğundan daha uzakta hissediyordu ve o anda düşüncelerimi
kesinlikle duymuyordu. Bir şey söyleyebilirdi. Adam rahatsız olduğum
zamanlardan nefret ederdi.

Mesafe aramızdaki bağı biraz değiştirmiş olmalı. Belki de sadece ayrıyken.

Bir cevap bulmaya çalışmaya devam ettim... Ama

evet, elimde hiçbir şey yoktu.

Yumuşak bir iç çekişle nihayet doğruldum.

Bunu yaptığımda altımda bir şey kırıştı ve yattığım yere baktım. Katlanmış bir kâğıt parçası vardı ama gerçekten buruşmuştu. Kırışıklıklar benim hatam olabilirdi.

Oops.

Elime aldım ve sayfayı açtım. Onun dilinde yazılmış kelimeleri çevirmek birkaç dakikamı aldı ama sonunda ne yazdığını buldum.

Aria,

Kalede bazı işleri halletmem gerekiyor, ama birkaç saat içinde seni kontrol etmeye geleceğim. Sadece rahatlayın ve kendinize biraz zaman ayırın. /Mağaramızdasınız.

*Adamlarım senin eşyalarınla döndü, **ben** de raflardan birinde kitapların için yer açtım. Bir şeye ihtiyacınız olduğunda bana haber vermek için bonoyu kullanın.*

Triton

Mektubu tekrar katladım ve kendimi yataktan çıkmaya zorlarken yanımda taşıdım. Her adımda tüm vücudum ağrıyordu ama bunu görmezden gelmek için elimden geleni yaptım.

Ben iyiydim.

Çok güzel.

Kitaplarımın bulunduğu rafa ulaştığımda bacaklarım titriyordu. Tahtaya yaslanarak hafifçe inledim.

Tamam, iyi, kötü durumdaydım.

Midem gurulduyordu.

Ve görünüşe göre acıkmıştım.

Yaşasın.

Şatoda yemek yemek için nereye gitmem gerektiğini bilmiyordum ama Triton'un hiçbir odasında mutfak görmemiştim. Bu yüzden bir yerlerde bir mutfak olduğunu söylemek güvenli görünüyordu.

Triton'dan yardım isteyebilirim.

Ya da kendi başıma çözebilirim.

Kulağa korkunç geliyordu. Ama aynı zamanda faydalıydı. Joa ile konuşmak kesinlikle gözlerimi neler olup bittiğine dair daha fazla açmıştı.

Odayı yalnız bırakmak, Triton olmadan kale ve merrae hakkında daha fazla şey öğrenebileceğim ve herkesin en iyi şekilde davranmasını sağlayabileceğim anlamına geliyordu.

Yani... Bunu yapacaktım.

Tabii beni mağaradan çıkaracak su borusu şeyini nasıl kontrol edeceğimi çözebilirim.

Kendimi duvardan uzaklaştırmadan önce nefesimi toparlamak için birkaç saniye daha kendime zaman tanıdım ve platform boyunca ayak sürüyerek ilerledim.

Benim gibi yüzmekten yara almadıkları belli olan balıklara imrenerek baktıktan sonra göle daldım.

Bacaklarımı kuyruğa dönüştürürken varlığımı görmezden geldiler. Büyüm tamamen yenilenmiş gibiydi ve daha önce olduğundan daha güçlü hissediyordum. Bunun iyi bir şey olduğundan oldukça emindim.

Hissettiğim kaşıntı, yer değiştirdiğimde tamamen yok oldu. Sanırım cildim insan formunda olmaktan yorulmuştu.

Triton vücudumun beni eninde sonunda değışmeye zorlayacağından bahsetmişti. Belki de bahsettiğı şey b u y d u .

Tuhaf.

Ama kıcıımı bir balık kuyruğına dönüştürebilmemden daha tuhaf değil.

Gölde yüzmek o kadar acı veriyordu ki, gözlerim gerçekten yanıyordu ama aldırış etmedim.

Şelalenin dibine ulaştığımda, beni yukarı taşıması için sihrimi kullanmaya çalışırken tam beş dakika boyunca ona baktım.

O şeye ne kadar büyü yaparsam yapayım duraksamadı bile. Yanlış yapıyor olmalıyım.

Uzun bir iç çekişle kuyruğumu tekrar bacaklarımın arasına aldım ve sudan çıktım. Parmaklarımı şelalenin yanındaki uçurumun kayalık duvarına geçirirken dizlerim birbirine çarptı. Kaygandı ve kayaların her yerinde yosun vardı ama yapabiliyordum.

Bir yolunu bulurdum.

Kendimi yerden birkaç santim yukarı çekerken kollarım titredi. Ayağım sivri bir kayaya çarptı ve ayağıma başka bir kayanın üzerine koymadan önce bir acı yarasıyla irkildim.

Evet, muhtemelen kanamam vardı.

Bir gün önce kolumu kestiğimi hatırladım ve yarayı kontrol etmeye çalışırken garip bir şekilde döndüm. Kesiğın olduğu yerde büyük, beyaz bir bandaj vardı.

Gözlerimi kırpıştırdım, yarayı temizlediğimi hatırlamıyordum. Ya da kapattığımı.

Triton bunu ben uyurken yapmış olmalı. Bu

konuda ne hissedeceğimden emin değildim

açıkçası. Minnettar mı? Evet.

Ama geri kalan her şey bir belirsizlikti.

Yaptıklarının ne kadarını beni çiftleştirmesine izin vermem için yapıyordu?

Beni hamile bırakmasına izin verirsem ne kadarı biter?

Onu eşim olarak kabul etmem için beni ikna etmeye çalışmasaydı bana nasıl davranırdı?

Tutunduğum kayalardan birinin üzerindeki yosun kaymadan önce yerden bir ayak daha tırmanmayı başardım.

O kadar hızlı ve sert düştüm ki kendimi yakalamak için hiçbir şey yapamadım. Neyse ki yerden fazla uzaklaşmamıştım, çünkü şimdi sırtüstü yatıyordum. Kıçım da fena halde acıyordu.

İnleyerek şelaleye ve üzerimdeki su borusuna baktım. Benimle alay ediyor da olabilirlerdi.

Triton kadar güçlü olsaydım.

"Triton kadar güçlüyüm," diye homurdandım suya doğru. "Ya da ona göre öyle olacağım."

Belli ki cevap vermedi.

Neredeyse her kasımdaki acıya resmen katılan kıçımdaki zonklamayı görmezden gelerek kendimi ayağa kalkmaya zorladım. Sert bir nefes vererek gözlerimi kapattım ve göğsümdeki elektriğe odaklandım.

Triton yapabiliyorsa, ben de yapabilirim. Teorik olarak.

Teori yeterince iyi olmak zorundaydı, çünkü alternatifi mağarada bir kuleye hapsolmuş bir prenses gibi oturmaktı. Ve ben Rapunzel değildim.

Elektriğe bağlanmam bir dakika sürdü ama bağlandıktan sonra kollarımdan aşağıya doğru alevlendi. Heyecan içime işledi.

Bunu

yapabilirim.

Gerçekten

yapabilirim.

Triton bana olmasını istediğim şeye odaklanmamı söylemişti, ben de öyle yaptım. Su tüpüne odaklandım ve bana doğru hareket ettiğini hayal ettim. Etrafımı sardığını ve ayaklarımı yerden kestiğini hayal ettim. Beni yukarıya, Triton'un kaledeki odasına taşıdığını.

Bir gözümü açıp kontrol ettim. Tüp

hareket ediyordu.

Gerçekten hareket ediyordu!

Gözlerimi kapattım ve daha güçlü bir şekilde odaklandım, daha vurgulu bir şekilde hayal ettim.

Elektrik büyüümün bükülmesi doğal gelmiyordu ama işe yarıyordu, bu yüzden hissi görmezden geldim.

Sonunda su beni yerden kaldırdı.

Havuzun tepesine yaklaşırken heyecandan dikkatim da ğ ı l d ı ve bir çığlık attım.

Büyü aniden bozuldu ve aşağıya, Triton'un kaledeki odasının altındaki gölete düşerken çığlık attım.

Yüzeye çıkınca tüpe baktım.

Düşmanıma.

Ama... Gerçekten yapmıştım.

Suyu kontrol etmiştim.

Sadece çok erken odaklanmayı bıraktım.

Gölet beni şelaleye doğru çekiyordu, ben de şelalenin yanına doğru yüzdüm ve kendimi büyük bir kayanın üzerine çektim. Nefes almak için bir dakika bekledikten sonra tekrar tüpe odaklandım.

İkinci sefer biraz daha uzun sürdü, çünkü büyüüm biraz daha zayıftı. Ama sonunda su beni yukarı çekti.

Beni küçük havuza çekerken ya da tükürürken kutlama yapmama izin vermedim. Bir an sonra yine kığımın üzerine düştüm ama fayansın üzerindeydim.

Kalede.

Sırtımı yere verdim ve tavana doğru sırttım. Triton haklıydı.

Gerçekten çok güçlüydim.

Suyu tıpkı onun gibi kontrol edebiliyordum.

BEŞ DAKİKA SONRA, nihayet tekrar ayağa kalkacak iradeyi kendimde buldum. Bacaklarım şiddetli bir şekilde titriyordu ve sırlsıklamdım ama hiçbir şey zafer duygumu sarsamazdı.

Yatak odasından çıkıp koridorda ilerledim ve bulduğum ilk kişiye kafeteryanın yerini soracağımı düşündüm. Ya da her ne diyorlarsa. Muhtemelen daha güzel bir kelime vardı ama bulmaya çalışacak enerjim yoktu.

Yanlış yöne gittiğimden oldukça emin olmama rağmen başka bir merra bulmam uzun sürmedi.

Triton'un odasından birkaç koridor ötedeki büyük bir kapıdan bir çift çıktı. Adam neredeyse kral kadar büyüktü, açık tenli ve beyaz-sarı saçlıydı. Sırtına serpiştirilmiş pullar parlak turuncu renkte parlıyordu. Adamın yanında oturan koyu tenli kadının neon turuncusu saçları başının üstünde dağınık bir topuzla bağlanmıştı ve giydiği deniz ipeği de aynı renkteydi.

Moralim daha da düzeldi. O da

bir insandı.

Bir insan kadınına göre uzun ve güçlü yapılıydı, bu yüzden fiziksel olarak kaleye benden çok daha uygun görünüyordu. Ama bu umurumda bile değildi.

"Hey," diye seslendim, başka ne söylemem gerektiğinden emin değildim.

İkisi de geriye doğru baktı ve adam aniden durunca gözleri büyüdü. Kadını da yanına çekti ve kadın adamın beni gördüğüne neden bu kadar şaşırdığından emin değilmiş gibi yüzüne baktı.

Döndüğünde gözlerim büyüdü.

Hamileydi.

Süper hamile gibi. Patlamak üzereymiş gibi görünmek için ne kadar hamile olmak gerektiği hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama her neyse, o yeterliydi.

"Ekselansları," dedi adam, sonunda başını hızlıca eğerek.

"Buna gerek yok," dedim aceleyle. "Benim adım Aria. Sadece bana yiyecek bulabileceğim bir yer gösterebileceğinizi umuyordum."

İstediğim son şey insanların bana doğru eğilmesiydi. Şey, belki de *En son*. Ama oradaydı ve delicesine garipti.

"Size göstermek daha kolay olur," dedi adam. "Bizimle yürüyebilir misiniz?"

Kadın ona dirsek attı ve adam homurdandı.

"Tabii ki bizimle rahatça yürüyebilir." Adamın ne kadar gülünç olduğunu belirtmek istercesine gözlerini bana doğru devirdi. Aksanı benimkiyle aynı değildi, bu yüzden Dünya'nın benden başka bir yerinden olduğunu düşündüm. "Savaşçılar her şeyi çok ciddiye alırlar. Ben Eloise."

Yanlarına gittim ve beni koridorun sonuna kadar götürdüler. "Ne

zamandır Alterrae'desin?" Ona sordum.

"Neredeyse on yıl. Bir merrae ile çiftleşen ilk insan bendim, yani bir nevi test çiftiydik. Doğurganlık dönemim başladığında bir yılımı doldurmuştum ve bu seksi piç kurusu adam, üreme sırasında işler iyice sapkınlaşmadan önce bile beni bebeğini doğurmaya ikna etti." Bana hınzırca sırtıttı ve karnını okşadı. "Bu beş numara. Diğer yavrularım şu anda bir oyun grubundalar. Dünya'dan gelen hepimiz sırayla birbirimizin çocuklarına bakıyoruz, böylece hiçbirimiz fazla bunalmıyoruz."

Arkadaşının ona bakarken gözlerinin nasıl yumuşadığını kaçıramazdım.

Eloise, "Hamileliği tavsiye ettiğimi söyleyemem, ancak çiftleşme durumunu yenmek zor ve bebekler çok eğlenceli," diye ekledi.

"Tebrikler." Küçük bir gülümsemeyle geçiştirdim. "Triton'a sürekli bu üreme olayına gerçekten katılacak birini seçmesi gerektiğini söylüyorum."

Adam homurdandı. "Eminim kral bunu iyi karşılamıştır."

Eloise bana bir sırtış fırlattı. "Dünya'da nüfusu yeniden inşa etmeye çalışmaktan gerçekten heyecan duyan sadece beş kadınla tanıştım ve hepsi de çiftleşmeden önce bebek açlığı çekiyordu. şu anda yaklaşık dört yüz kişiyiz. Bir merrae erkeğine aşık olduğunuzda ve sürekli bebeklerin etrafında olduğunuzda, ateşiniz çıkıyor."

Alnım kırıştı. "Ne ateşi?" Kimse bir hastalıktan bahsetmemişti. "Bebek ateşi."

Kaşlarını oynattı ve ben bir kahkahayı bastıramadım. "Bunun benim başıma geleceğini sanmıyorum."

"Bir merbaby ile tanıştın mı?"

"Hayır," diye itiraf ettim.

"**G ö r e c e k s i n** . Ateşi çabuk çıkar." Başsağlığı diler gibi kolumu okşadı. "Kral dövmeleerin hakkında ne düşünüyor?"

Yine kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun? Onlardan hiç bahsetmedi."

"Merrae'de dövme yapılmaz. Bir tek kralın dövmesi var, o da tahttan dolayı. Geri kalanımızın hiçbirinde yok. Dünya'dan gelen kadınlar bile." Eloise eşine tekrar dirsek atmadan önce bir duraksama oldu. "Bana ona kral hakkında soru soramayacağımı söyleme. Ben dostça davranıyorum. Burnunu sokmak arkadaşlığın b i r parçasıdır."

Zihinsel olarak iletişim kuruyor olmalılar. Belli ki bir şeyi gözden kaşırmışım.

Yine de kaşlarım çatıldı. "Dövmelerle ne alıp veremedikleri var?"

"Bilmiyorum. Kimse bana gerçek bir cevap vermeyecek. Muhtemelen Merrae kültürü hakkında hala anlamadığım tek şey bu."

"Arkadaşın bile sana söylemiyor mu?" Koridora yeniden odaklanmadan önce adama bir kez daha baktım.

"Hayır. Bana belirsiz cevaplar verip duruyor."

Adam homurdandı.

"Ne? Sen biliyorsun," dedi bana dönüp bakmadan önce. "Onlara karşı bir şeyleri olduğunu düşünmüştüm ama kral seninle çiftleştiyse, bu doğru olmamalı."

"Belki de onlardan nefret ediyordur ve hiçbir şey söylememiştir. Dün bana bir tane sordu," diye belirttim.

"Eşin vücudunun bir parçasından nefret edemez," diye itiraz etti Eloise. "Bu mümkün değil. Değil mi?" Tekrar eşine baktı.

Tekrar homurdandı.

Belli ki her iki yönde de bir anlamaya yanaşmıyordu. Triton dövmlerimden nefret edebilir.

Bundan rahatsız mı olsam yoksa heyecan mı duysam emin değildim. Belki dövmlerimden nefret ederse bebek meselesinden vazgeçerdi. Zaten bu konuda ısrarcı da olmamıştı. Teknik olarak o doğum kontrol bitkisini odasına gizlice sokmama yardım etmişti.

Belki de benden bir çocuk sahibi olmak istemiyordu.

Belki-

"Aman Tanrım, şu haline bak!" Eloise ciyakladı.

Dikkatim tekrar ona yöneldi ve onun koridor boyunca paytak paytak koşarak kahverengi tenli ve parlak kıvılcı saçlı bir Merrae kadınının yanına gidişini izledim. Teni onunkine benzer bir tondaydı ve benim bile sevimli olduğunu kabul etmek zorunda kaldığım küçük sesler çıkarıyordu.

Görünüşe göre, deniz ipekli bebek bezleri bir şeymiş. Bu sevimli olmamalıydı, ama öyleydi.

Kızıl saçlı kadın tereddüt etmeden bebeğini ona teslim etti ve Eloise onu kucağına aldı. Bebek ona mırıldandığında ve saçını çektiğinde, Eloise ona gülümsedi.

Eloise bana el sallayıp, "Heidi, bu Aria, Triton'un eşi." demeden önce kaçmayı düşünmek için sadece beş saniyem vardı. Aria, bu Heidi. Buraya benden birkaç ay sonra geldi ve bu onun üçüncü yavrusu."

Heidi bana hızlı bir gülümseme verdi. "Tanıştığımıza memnun oldum. Senin iyiliğin için, umarım siklusun yakında başlar. Herkes kralın bebek sahibi olması için can atıyor. İnsanların tek konuşabildiği şey bu."

Midem sıkıştı. Boğazım

da öyle.

"İşte, onu tutmak ister misin?" Eloise bebeği bana doğru uzattı.

"Daha önce hiç bebek kucağıma almamıştım," dedim, ona uzanmak yerine küçük yüzüne bakarak.

Çok *sevimliydi*.

O berrak, ela gözler ve sevimli, küçük sakızlı sırtı, üreme konusunda kalbimin biraz olsun erimesine neden oldu.

"Büyük bir aileden gelmiyor musun?" Heidi sordu.

"Hayır, sadece ben varım. Yine de çok tatlı," dedim.

"Mini bir Triton'un ne kadar sevimli olacağını düşünsene." Heidi Eloise'i dürttü.

Eloise homurdandı. "Sus. Hepimiz senin ve bu kaledeki diğer tüm dönüşmüş insanların ondan etkilendiğini biliyoruz. İhtiyacımız olan son şey eşlerimizden birinin kralı tehdit etmesi. Özellikle de seninkinin. O en korkutucu olanı."

Kaşlarım kalktı.

Tüm dönüşmüş insan kadınlar Triton'dan mı etkilenmiş?

Yani, evet, o muhteşemdi.

Ama bu düşünce beni hâlâ rahatlatmıyordu. O da onlardan etkilenmiş miydi?

"Eşim bazılarınız için korkutucu olabilir ama Triton'un hepimizin en güzeli olduğunun gayet farkında. Belki yeni kraliçemiz hariç." Bana göz kırptı ve yüzüm kızardı.

Herkesin Triton'u bu kadar seksi bulmasını kıskandığımdan mı yoksa arkamdan konuştukları için utandığımdan mı emin değildim.

Neyse ki midem o anda gürleyerek aç olduğumu herkese ilan etti.

Eloise gülümseyerek, "Yemek salonu şu kapıların ardında," dedi ve solundaki çift kapıyı işaret etti. "İstersen seninle gelebiliriz, böylece yalnız oturmak zorunda kalmazsın. Safkan merrae'ler çoğu zaman kendi başlarına kalırlar, bu yüzden birlikte yemek yiyecek dönmüş insanlar yoksa genellikle garip olur."

"Aslında biraz yiyecek alıp Triton'un odasına götüreceğim," dedim hemen. "Yine de teşekkürler."

"Ne zaman isterseniz. Bir şeye ihtiyacın olursa gel bizi bul," diyerek kendisini, eşini ve Heidi'yi işaret etti.

Onları nasıl bulacağımı bilmiyordum ama yine de koridoru geçmeden önce ona teşekkür ettim. Kapılar arkamdan kapandığında rahat bir nefes aldım.

Ta ki üzerimde on çift göz olduğunu fark edene

kadar. Odadaki herkes bana bakıyordu.

Mavi saçlarım saklanmamı imkânsız

kılıyordu. Bir kadın bana dik dik baktı.

Sanırım Joa'ya oy veren birini buldum.

Yanındaki adam eğildi ve kulağına bir şeyler fısıldadı. Yan masadaki iki kişi de eğilip onların fısıltılı konuşmalarına katıldı.

Başka tarafa baktım.

Aralarında üç bebek ve dört küçük çocuk olan iki yıpranmış görünümlü merrae çifti çocuklarına geri döndü.

Kesinlikle ilgisiz görünen bir adam ve bir kadın yemeklerine yeniden odaklandılar.

Yüzüm kızardı.

Belki de Eloise'in teklifini kabul etmeliydim.

Kapılar arkamdan açıldı. Uzun boylu, esmer ve yakışıklı bir kahraman yardımına koştu, yanıma geldi ve bir kolunu omzuma attı.

"Wennel bana Eloise ile birlikte seni koridorda bulduklarını söyledi. İyi misin?" Triton bana zihinsel olarak sordu.

Beni yumuşak bir şekilde odanın diğer ucuna götürürken rahatlamış bir şekilde hemen yanına yaslandım. *"Evet, sadece açım."*

"Mutfak bu tarafta. Siparişini veriyorsun, sonra çıkmasını bekliyorsun. Çok uzun sürmez," dedi zihnime.

"Teşekkürler," diye fısıldadım.

"Bir şeye ihtiyacın olduğunda beni uyandırman gerekiyordu. Mağaradan nasıl çıktın?"

"Bağımsız olmaya karar verdim ve sihrimi nasıl kullanacağımı buldum. Sadece bir kez kışımın üstüne düştüm." Durakladım. *"Tamam, iki kez."*

Mutsuzca gürledi. *"Yaralandın mı?"*

"Sadece biraz." Tabii ağrılarımı saymazsanız. O zaman, kesinlikle evet. Her yerim ağrıyordu.

"Yardım istemeliydin, tatlım." *"Kendi başıma*

gayet iyi idare edebilirim."

"Tabii ki yapabilirsin. Sen kraliçesin. Ama benim kraliçemsin. Ve bu da canının yanmasını istemediğim anlamına geliyor. Ya da mücadele etmeni."

Bir dizi menüye ulaştık ve listeyi yavaşça taradım. Yazı zarıftı ve okuma becerime rağmen yabancı bir dilde de olabilirdi.

Çevirmeye çalışamayacak kadar ağırlı ve yorgundum.

"Benim için bir şey seçebilir misin? İnsan yemeğine en çok benzeyen ne varsa?"

"Tabii ki. Tabii size menüyü okumamı tercih etmezseniz."

"Bunu bir dahaki sefere erteleyeceğim."

İkimiz için de yemek sipariş etti. Tezgâhın arkasındaki adam konuşkandı, eş bağımız için bizi tebrik etti ve Triton'a birkaç soru sordu. Ayrıntıları öğrenmek için zorlamasam da bir tür çiftlikle ilgili olduklarını anladım. Merrae'lerin hem su altında hem de adalarında yiyecek yetiştireceklerini varsaymak güvenli görünüyordu.

"Nasıl hissediyorsun? Ve tüm gerçeği istiyorum, Aria," diye uyardı Triton beni mutfaktan çıkarırken.

"Yorgunum," diye itiraf ettim. *"Ve ağrım var. Dün yüzmek beni çok yordu. Ne kadar uyudum?"*

"On sekiz saat. Güneş yakında batacak. Neren ağrıyor?"

"Daha iyi bir soru nereden kızgın olmadığım olurdu. Ve liste oldukça kısa."

Memnuniyetsiz bir ses çıkardı. *"Yemek hazır olduğunda odamıza geri götüreceğiz."*

Beni odanın uzak köşesindeki boş bir masaya götürmeye başladı ama yavaşladığında, bakışlarının daha önce gördüğüm küçük çocuklu yıpranmış çiftlerde olduğunu fark ettim.

Onlara yardım etmek istiyordu. Yüzündeki bir şey bunu söylüyordu.

"Şuraya gidebilirsin. Yalnız oturmak benim için sorun değil." Onu o tarafa doğru ittim ama gitmedi.

"Seni yalnız yemeye bırakmayacağım."

İçimden bir ah çekerek Triton'u çiftlere doğru çektim. Sosyalleşmekle ilgili bir sorunum yoktu ama şatoya çıkmadan önce bile çok yorulmuştum ve yatağa dönmek için can atıyordum.

Yine de bekleyebilirim.

Masanın etrafına tırmanan küçük çocuklar Triton'u gördüklerinde heyecanlı sesler çıkardılar. Dördü birden ona doğru atıldı, üç küçük oğlan ve bir küçük kız "Kral Triton!" diye bağırırken bacaklarına çarptılar.

Tüm sesleri doğru telaffuz edemiyorlardı, ki bu çok sevimliydi.

Triton yüksek sesle gülerek hepsini kucağına aldı. Kendimi bu duyguya karşı sertleştirmeye çalışsam da kalbim birazcık eridi.

Pek işe yaramadı.

Kralın onlarla iyi geçinmesinin ne kadar çekici olduğunu kabul etmekten kaçınmanın bir yolu yoktu.

"Sanırım yemek yemeniz gerekiyor," dedi Triton, biz kendi yerimize oturmadan önce onları yerlerine oturtarak.

"Öyleler," diye onayladı annelerden biri. Yakından bakıldığında daha da bitkin görünüyordu ve o anda kucağında bebek olmayan tek yetişkindi.

"Sihir yap," diye bağırdı küçük kız Triton'a, minik yumruğunu masaya vurarak.

Annelerden biri derin bir iç çekti.

"Yemeğiniz bittikten sonra," diye söz verdi Triton.

Dördü de şikayet etti ama yavaş yavaş yemeye başladılar.

Triton beni masadaki herkesle tanıştırdı ve çocuklar bana el sallayıp sırtıttı. Küçük çocuklardan biri tuhaf mavi saçlarımı beğendiğini söyledi. Bir diğeri kolunda benimki gibi dövme istediğini söyledi. Kız ise dövmelemin aptalca olduğunu düşündüğünü söyledi.

Açık sözlülüklerini sevmekten kendimi alamadım. Taze bir nefes gibi hissettim.

Yetişkinler de arkadaş canlısıydı ve tabaklarımız geldiğinde çocukları ve bebekleri hakkında konuşmaya başlamadan önce Dünya'daki hayatım hakkında kibar sorular sordular.

Yemekler inanılmaz lezzetliydi. Ne kadar iyi olduğunu görünce şok oldum ve Triton'ununkinden bir ısırık aldığım da onunkinin daha da iyi olduğunu fark ettim. Tabağını benimkinin yanına koydu ve masadaki sohbet devam ederken hiç tartışmadan tüm yemekleri paylaştık.

Triton aileler hakkında birçok küçük, kişisel ayrıntıyı biliyor gibiydi, bu yüzden aslında onların arkadaşı olduğunu varsaymak güvenli görünüyordu. Krallarının tüm bunları bilmesini asla beklemezdim. Ama yine de merae'lerin nasıl çalıştığını hâlâ öğreniyordum.

Triton çocuklarla dalga geçti ve her seferinde kaçmalarına fırsat vermeden onları sihirle yakaladı. Bunun çok komik olduğunu düşündüler ve yavaş yavaş yemeklerini bitirdiler.

Bakışlarım sürekli bebeklere dönüyordu.

Anne tarafından sadece bir kuzenim vardı. Aramızda sadece birkaç yaş fark vardı ama o hep üçüncü dünya ülkelerinde hizmet görevlerindeydi. Onu on iki yaşından beri görmemiştim ve tatillerde falan da konuşmazdık.

Babamın tarafında dört kuzenim vardı ama onlar da tıpkı onun gibi pislikti.

Yani aile benim için bir şey değildi. Küçük çocuklar da değildi.

Yine de sevimliydiler. Dağınık, vahşi bir şekilde.

Ve Triton açıkça onlara bayılıyordu.

Tabağımı bitirdiğimde bebeklerden biri yüksek bir ses çıkardı ve tekrar ona doğru baktım. Elindeki oyuncağı bana doğru salladı, yüzü bir çeşit yiyecek kaplanmış halde sırtıyordu. Dünya'daki mama sandalyelerinin tuhaf bir versiyonu gibi masanın üzerine yerleştirilmiş küçük bir koltuğa bağlanmıştı.

Küçük adama gülümsemek için dudağımı ısırdım.

Ben de gülümsemeli miydim? Ya

da onu görmezden mi

gelmeliydim?

Ya da... ne?

Oyuncağı bana doğru itti ve alnım kırıştı. Onu almam

mı gerekiyordu?

Triton'a baktım ama o hâlâ küçük çocuklarla oyun oynuyor, onlar kaçmaya çalışırken su dokunaçlarıyla onları masaya geri sürüklüyordu.

Umursayıp umursamadığını görmek için bebeğin babasına baktığımda, küçük, saygılı bir gülümseme ve hızlı bir baş eğme ile karşılaştım.

Sanırım oyuncağı alabilirim.

Yavaşça kabul ettim ve bebek sevinçle ciyakladı.

Sonra oyuncağı tekrar elimden çekip aldı ve babasına fırlattı. Gözlerimi

kırıptım.

Babası oyuncağı geri verdi, gülümsemesi biraz daha içtendi.

Bebek oyuncağı tekrar bana doğru itti ve talepkâr bir ses çıkararak oyuncağı salladı.

İlk seferinde aldığımdan daha hızlı aldım ve mutluluktan çığlık attı. Sonra geri çaldı ve tekrar babasına fırlattı.

Babası bu kez yakaladı ve bebek yüksek sesle güldü.

Babası oyuncağı geri verdiğiinde, ilk hareketi tekrarlayarak bana uzattı.

Ve böylece oyunumuz başladı.

Triton sonunda kalçamı sıkıp zihnime mırıldanmadan önce on dakika kadar oynamış olmalıyız, *"Sanırım çocukları yeterince kızdırdım. Hazırsan mağaraya gidebiliriz."*

Ben de kabul ettim.

Bebeği sevmiştim ama h    ağrım vardı ve bitkin düşmüştüm. Ve daha önce sihrimle mağaranın k çını tekmelemiş olsam da, kütüphaneye kendi başıma dönmek zorunda kalmak istemiyordum.

Masadaki herkesle vedalaştık - küçük çocuklar bir süre feryat etti ama ebeveynleri onları yüzme vaadiyle oyaladı - ve uzaklaştık.

Birlikte odamıza doğru yürürken Triton'un kolu belime dolandı ve ağırlığımın bir kısmını destekledi. Ona daha önce hiç olma dığı kadar yaslandım. Ve ilk kez, aramıza daha fazla mesafe koymam gerektiğini hissetmedim.

Aslında ona bu kadar yakın olmak hoşuma gidiyordu.

Bu duygu üzerinde fazla düşünmeyecektim elbette ama nefret de etmiyordum. Azıcık bile.

Ve her ne kadar kabul etmek istemesem de, çocuklardan nefret etmiyordum. Belki onları seviyordum bile.

Bu canavarın farkına varışını daha sonra inceleyebilirim.

twelve

ARIA

GROTTO'YA DÖNÜŞ Triton beni bir kitapla yatağa girmeye zorladı. Kaslarımın iyileşmesi ve toparlanması için dinlenmemi istiyordu. Artık yemek yediğime ve kaleye çıktığıma göre, bu plana kesinlikle uyuyordum.

Vücudum

acıyordu. Fena

halde.

Günün geri kalanında kitap okudum ve uyukladım, ki bu çok uzun sürmedi çünkü bir gece önce çok uyumuştum. Triton yatağın yanındaki sandalyeye yerleşmişti, devasa vücudu onu hem rahat hem de gülünç derecede çekici gösterecek şekilde yayılmıştı.

Yine de her zaman gülünç derecede çekiciydi.

Göz kapaklarının ağırlaştığını fark ettiğimde, kitabımın sayfalarının arkasından sinsice onu inceliyordum.

Suçluluk duygusu beni çok etkiledi.

O iyi bir adamdı. Ya da en azından öyle görünüyordu. Onunla geçirdiğim birkaç gün bu tespiti yapmak için yeterince uzun değildi ama bana ve onu birlikte gördüğüm diğer herkese iyi davranmıştı. Ne kadar iyi olduğundan emin değildim.

Uyandığımda gitmiş olduğunu düşünürsek, dün gece boyunca uyumuş bile değildi.

Yine de onu bir sandalyede uyutuyordum. İlk

gece, bu anlaşılabilir bir şeydi.

İkinci gece için de bir tartışma yapılabilirdi. Ama üçüncüsü?

Beni bok gibi hissettirmeyecek bir bahanem yoktu. Ya da gerçekten hak ettiğini. Yatağı paylaşmak sevişmekten daha samimi bir şey değildi, değil mi? Ve her zaman aramıza yastık falan koyabilirdim.

Triton'un gözleri bir an için tamamen kapandı, sonra irkilerek uyandı ve nefesinin altında bir küfür mırıldanarak gözlerini ovuşturdu.

Bana baktı ve bakışlarımız çarpıştı. Sanırım

gözetleme yaparken yakalanmışım.

Gülümsemesi solmadan önce dudakları biraz yukarı doğru eğildi. "Kalede bir sorun var. Rayna'nın bununla ilgilenmemi istiyor."

"Sorun nedir?" "Karışık

bir durum." "Ben

oldukça zekiyim."

Başını hafifçe eğdi. "Ejderhalar Savaşı bittikten hemen sonra çiftleşen bir Merrae çifti var. Greta ve Platt. Arkadaştlar ve ikisi de savaşçılarımızın ayrı kollarını yönetiyordu. Ailelerindeki tek savaşçı onlardı ve ikisi de sevdikleri herkesi veba yüzünden kaybetmişti."

"Türümüzün soyunun tükenme olasılığı hakkında çok konuşuldu. Yas tutuyorlardı ama ikisi de yeniden üremeye yardım etmek istiyordu. Bu yüzden çiftleştiler. Ve o zamandan beri bir kabus oldular," diye itiraf etti.

Alnım kırıştı. "Arkadaş olduklarını sanıyordum. Sorun neydi?"

"Savaşta birlikte çalıştıklarında arkadaş oldular ama ikisi de liderdi. Hiçbir zaman birlikte karar vermediler. Bana rapor veriyorlardı. Aralarındaki bağı mühürledikten bir gün sonra, yaşam koşulları hakkında bir anlaşmazlık yaşadılar. Sesler yükseldi ve takımlarındaki savaşçılar da olaya dahil oldu. Yas tutarken dikkatleri dağılmıştı ve olay hızla tırmandı. Herkesin söyleyecek bir şeyi vardı. Sonunda arabuluculuk yapmak zorunda kaldım ve ikisinin de razı olduğu bir anlaşmaya vardık. Barış yaklaşık on iki saat sürdü."

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Sadece on iki saat mi?"

"Evet."

"Lanet olsun."

Başını salladı. "O zamandan beri böyle. Dokuz ay sonra ilk çocukları doğduğunda tartışmalar daha da şiddetlendi. Ondan bir yıl sonra ikinci çocuk doğduğunda daha da kötüleşti. Altıncı çocuk aramıza katıldığında ise düpedüz düşman oldular, her biri üç çocuğunu diğerlerinden ayrı büyütüyordu. Hiç çocuk sahibi olmayan merrae'ler bir düzine yıl sonra çocuklarını evlat edinmeye başladıklarında da işler daha iyiye gitmedi."

Gözlerim kocaman olmuştu. "Üreme olayını bu kadar ciddiye mi aldılar?"

"Yaptılar. Hâlâ da öyle. Bir asır önce çiftleştiklerinden beri neredeyse seksen çocukları oldu."

"Şaka yapıyorsun."

"Ben değilim. Artık çocuklarının çoğu insanlarla ya da diğer merralarla çiftleşiyor. Çift doğum kontrolü kullanıyor, bu da işleri daha huzurlu hale getirdi. Ama görünüşe göre, başka bir bebek istediğine karar vermiş. Bu da aralarındaki tüm sorunları yeniden alevlendirdi."

"Vay canına."

"Evet. İnsanlarla çiftleşmeden önce, yeniden üreme uğruna onlar için sürekli arabuluculuk yapmaktan başka seçeneğim yoktu. Artık yeniden savaşmaya başladıklarına göre, bu konudaki rolüme bir son vermenin zamanı geldi."

"Gelip neye benzediklerini görebilir miyim?"

Triton'un kaşları kalktı. "Bunun burada daha yerleşik hissetmenize yardımcı olacağını sanmıyorum."

"Hadi ama, insanların da dramı var. Sizininki görmek hepinizi benim için daha gerçek kılacak."

İkna olmuş görünmüyordu.

Azıcık bile.

Şakağını ovuşturdu ve birinin zihninin içine konuştuğu hissine kapıldım.

"Bir anlaşma yapalım," dedim.

"Ne anlaşması?"

"O sandalyede uyumak istemezsin." Sandalyeyi işaret ettim. "Kimse istemez. Özellikle de senin kadar devasa olduklarında. O yüzden dramı görmeme izin ver, ben de yatağı benimle paylaşmana izin vereyim. Ya da tamamen kendine ait olmasını istersen sandalyeyi alırım."

Gözleri keskinleşti. "Arkadaşım asla lanet bir sandalyede uyumaz." "O zaman söz konusu olan sadece ortak yatak."

Beni inceledi.

Sonra tekrar şakağını ovuşturdu.

Biri kesinlikle onu rahatsız ediyordu. Tüm merraların zihinsel olarak konuşabilmesi biraz çılgıncaydı ama buna alışmaya başlamıştım. Ya da en azından fikrine. Kafamın içinde sürekli rastgele insanların olmasının beni kızdıracağından oldukça emindim.

"Seni rahatsız etmek istemiyorum," dedi sonunda.

"Rahat uyumakta hiç sorun yaşamadım. Birkaç santim ötemde uyuman bunu değiştirmeyecek. Aramızdaki şeyler masum değil. Dün kelimenin tam anlamıyla içimdeydin."

Gözleri karardı. "Pekâlâ, anlaşmanızı kabul ediyorum. Bir şartla."

"Dinliyorum."

"İki uyarı," diye düzeltti.

Ona pis bir bakış attım. "Sadece ortaya çık."

"Birincisi, eğer oraya gidersek, bir çift olarak gideriz. Yaşanan dramı sadece izlemekle kalmazsınız. Fikirlerinizi söyler ve katılırsınız."

"Durumu bilmediğim için muhtemelen pek bir şey s ö y l e y e m e y e c e ğ i m ama deneyeceğim," diye kabul ettim.

Birlikte çalışmamızı istemesi iyiye işaret gibiydi. Taht odasında kendim olmamı istemesi g i b i .

"İkincisi ne?" Kontrol ettim.

Hafifçe tereddüt etti.

"Tükür onu, Triton."

"Kulağa çok saçma geliyor," dedi sonunda. Hem de

isteksizce. "Açık fikirli olacağım."

"Sana dokunmak için kaşınıyordum. Bu beni deli ediyor. Eğer seni bir süre daha şatomda başkalarıyla paylaşacaksam, gitmeden önce seni öpmek istiyorum."

Vay canına.

Arzusunun iyiye mi yoksa kötüye mi işaret olduğunu bilmiyordum. Belki de değildi. Belki de sadece bir işaretti.

Belki o bile değildi.

Hiçbir fikrim yoktu. Daha önce hiç ilişki yaşamamıştım. Biriyle çıkmaya en fazla iki kez birlikte çalıştığım bir adamla yattıktan sonra bunun kötü bir karar olduğuna karar vermiştim. Hayatımda sadece birkaç kez seks yapmıştım.

Ne olursa olsun, onu geri çevirmeyecektim. Onu öpmek hoşuma gitti ve Greta ile Platt'ın nasıl olduklarını gerçekten görmek istiyordum. Bu bana yardımcı olabilirdi.

Triton'u daha iyi tanımak için, onların dramıyla o kadar zaman geçirdikten sonra onlarla nasıl etkileşime girdiğini görmem gerekirdi.

"Beni paylaşmak istemiyor musun?" Ayağa kalkarken sordum. Her yerim hâlâ ağrıyordu ama bunu biraz daha görmezden gelebilirdim.

"Azıcık bile değil." Aramızdaki mesafeyi kapatırken ve kendimi onun kucağına bırakırken gözleri beni takip etti. Bariz ereksiyonunun üzerindeki yerime yerleştiğimde bakışlarımız aynı seviyedeydi.

"Yine sertleşmişsin, Triton." Sesim hafifçe alçaldı.

"Ne zaman senin yanında olsam." Parmaklarının arkasıyla saçlarımın birkaç telini gözlerimden uzaklaştırdı, dokunuşu hafif ve nazikti.

"Neden beni paylaşmak istemiyorsun?"

Ellerinden biri çıplak kalçamı buldu ve beni kavradı. "Tahta çıktığımdan beri hayatımdaki hiçbir şey bana ait olmadı, ta ki sana kadar. Halkımın bana ait olan tek şeyin bir parçasına bile sahip olmasına izin verme düşüncesi bende akıl almaz bir öfke uyandırıyor."

"Ben kütüphanenizde saklayabileceğiniz bir kitap değilim. Eğer burada kalacaksam, arkadaş edinmeliyim. Dinamikleri anlamalı ve nereye uyduğumu bulmalıyım."

"Biliyorum." Gözlerimin önündeki saçları daha fazla taradı ve parmaklarını yavaşça başımın arkasındaki karışık saç tellerine gömdü. "Mantıklı olduğunu söylemedim. Bu sadece içgüdü. Kontrol etmeye çalışacağım."

"Öpüşmek işleri kolaylaştırıyor mu?"

Gözleri tekrar karardı. "Seni herhangi bir şekilde kendime mal etmek işimi kolaylaştırıyor."

"Demek benimle aynı yatağı paylaşmak istiyorsun." "Yarın uyanmak istediğimden daha çok." Yüzümü buruşturdum. "Bu karanlık."

Esprili bir şekilde kıkırdadı. "Bu ölümsüzlük, tatlım."

İrkilerek tekrar şakağına uzandığında yüzünü tuttum. Ve onu öptüm.

Bir an için hazırlıksız yakalandı ama çabuk toparlandı. Saçlarımı ve kalçamı sıkıca kavradı ve dili ağzımı harap ederken beni daha da yaklaştırdı.

Adam ateşliydi.

Tuzluydu.

Çok lezzetli.

Daha fazlasını istedim... ama bir an sonra hırlayarak geri çekildi. "Greta ve Platt şimdi işleri bozuyor. Rayna ve Wesson hayır cevabını kabul etmiyor."

"Sorun değil. Hadi gidelim." Kucağından inmeye çalıştım.

Parmakları daha da derine battı ve sonunda zorla bir nefes verip beni serbest bıraktı. "Pekâlâ."

Acıyan bedenimi kollarına alıp beni göle taşıırken, insanlarından herhangi birinin yataktan çıkıp çıkmadığını ya da gece geç saatlerde arkadaşlarını bırakıp ona sorunlarıyla ilgili yardım edip etmediğini merak ettim.

Pek olası görünmüyordu.

Ve bana Triton'un nasıl bir adam olduğunu biraz daha anlattı.

Biz çifte ulaşmadan çok önce kavgayı duydum. Ve çarpışmayı.

Duvara çarpan büyük bir şeyin çıkardığı ağır gümbürtü beni irkiltti.

Triton'un vücudu gerildi ve koşmaya başladı.

"Neyi kırıyorlar?" Ben sordum.

"Mobilya. Ve birbirimizi."

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. *"Kötü muamele mi yapıyorlar?"*

"Hayır. Onlar savaşçı ve kişisel çatışmalarıyla başa çıkmak için bildikleri tek yol bu. Hiçbir şekilde sağlıklı değil ama eşit derecede güçlüler. Kütle olarak eksikliğini, güç olarak telafi ediyor." Kelimeleri gıcırdatarak söyledi. Adam sinirlenmişti.

"Bir bebek daha doğurmayacağız," diye hırladı bir adam. "Nüfus artışında üzerimize düşenden fazlasını yaptık. *Bütün* nüfus artışını biz yaptık. İşimiz bitti. Ne yaptığınız umurumda bile değil-" Bir başka gürültülü çarpışma daha oldu. "Beni duvara fırlatmayı kes, Greta!"

"Vay canına, harika arkadaşlar gibi görünüyorlar," diye Triton'un zihnine seslendim. *"En iyisi."* Kelimeleri ısırarak söyledi ama alaycılığı hâlâ açıktı.

"Lütfen otur da konuşalım." Rayna'nın sesi yorgun geliyordu.

Bir süredir Triton'u rahatsız ediyordu, bu yüzden muhtemelen daha da uzun süredir bu ikiliyle uğraşıyordu.

Greta tersledi, "Hiçbir yerde oturmuyorum. Bu piç beni hamile bırakmak için benimle çiftleşti ve üzerine düşeni yapmayı reddediyor. *Zor* bir şey değil ki. Kafayı bulması sadece üç saniye sürüyor, o yüzden bir sorun göremiyorum. Çocuğu ben büyüteceğim, yani-"

"Senin yatağında üç saniye daha geçirmektense bir köpekbalığının ağzını sikmeyi tercih ederim," diye homurdandı adam.

Triton bir köşeyi dönüp açık çift kapıdan geçerken çok daha yüksek bir ses daha duyuldu.

Sonunda normal görünümlü bir alt çiftle yüz yüze geldik.

Adam yerde, parçalanmış bir kum, tahta ve cam yığınının yanındaydı. Bir zamanlar güzel bir kahve masasıymış gibi görünüyordu. Karnına saplanmış kalın cam parçaları vardı ve derisinden akan kanı görünce midem bulandı.

Kadın hemen yanındaydı ve ellerinde kan vardı. "Ne haltlar dönüyor burada?" Triton talep etti.

Yerdeki adam ona bön bön baktı. Kadın

aval aval baktı.

Triton'un, Merrae'leri savaşıla tehdit eden denizkızlarıyla nasıl etkileşime girdiğini görmüştüm. Tüm bu süre boyunca sakinliğini korumuş, sadece bana hakaret ettiklerinde hafifçe sinirlenmişti.

Bu yüzden bariz öfkesi çifti açıkça hazırlıksız yakalamıştı.

Beni yere bıraktı ve önüme geçerek onları görmemi tamamen engelledi.

Triton çenesini sıkıttı.

Rayna'ya ve yanında duran çarpıcı esmer saçlı, esmer tenli adama -Wesson olmalıydı- yan gözle baktıklarında, kavga eden çift Greta ve Platt'tan bile daha fazla şok olduklarını gördüler.

Triton hâlâ sakinleşmeye çalışarak bir daha konuşmayınca, pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirme zamanının geldiğini düşündüm. Pazarlık tam olarak benim lehime değildi ama pazarlığı teklif eden bendim.

Triton'un etrafından dolandım ve beni hemen kabaca göğsüne doğru sürükledi.

Belki de sadece görüşümü engellemeye çalışmıyordu. Belki

de beni onlardan korumaya çalışıyordu.

"Sanırım kralın söylemek istediği şey bu ilişkinin çok açık bir şekilde berbat olduğu," dedim sesimi iyimser çıkmaya zorlayarak. Kral gibi öfkeli değildim, ama işleri genellikle böyle yapıyorsa birimizin sakin ve hoş kalması gerekiyordu. "Ona küfürler ve hakaretler yağıdırıyorsun," diyerek adamdan kadına doğru elimle işaret ettim. "Sen de karşılık olarak vücudunla mobilyaları kırıyorsun." Kadından tekrar adama doğru işaret ettim. "Eğer bu Dünya'da olsaydı, polisler olaya karıştırdı ve muhtemelen hapse ya da... terapiye gidersiniz."

Onların dilinde terapi kelimesini bulamadım, bu yüzden bir süre düşündükten sonra İngilizce olarak söyledim.

Greta ve Platt bana bakakaldılar.

Belki de terapinin ne olduğunu bilmiyorlardı.

"Burada terapi var mı?" Triton'a yüksek sesle sordum.

"Ne oldu?" Sesi alçaktı. Hâlâ öfkesini kontrol altına almaya çalıştığı belliydi.

"Biriyle sorunlarınız hakkında konuştuğunuzda, sorunlarınızı çözenize yardımcı olabilir ve size daha iyisini yapabilmeniz için araçlar verebilir."

"O zaman hayır, terapimiz yok."

"Belki de insanların Merrae'lere karşı *bir* üstünlüğü vardır." Triton'dan uzaklaşmaya çalıştım ama eli demir gibiydi. "Kendinize bir bakın." Çiftin arasını işaret ettim. "Çocuklarınızın böyle kavga etmesine izin mi veriyorsunuz?"

Greta'nın yüzü kıpkırmızı oldu. Bu

açık bir hayırdı.

Platt hırladı: "Biz buyuz işte. Siz bir rahimden başka bir şey değilsiniz - merrae savaşçılarının işleyişini anlayamayan küçük bir insan dişisi."

Triton'un büyüğü bir şimşek gibi odaya çarptı.

Ben de dahil olmak üzere herkesin tüyleri diken diken olurken ve odadaki hava yoğunlaşırken herkes nefesini içine çekti.

Gerçi sırtımın kamburlaşması beni onlardan çok daha farklı etkilediğini belli ediyordu, çünkü hepsinin yüzünden kan çekilmişti. Kız kardeşinin ve eniştesinin bile.

"Devam et ve az önce kraliçem hakkında söylediklerini tekrarla." Triton'un sesindeki saf, su katılmamış öfkeyi kaçırmak mümkün değildi.

Platt arkamdaki adama baktı ve ayağa kalkmasına rağmen hiçbir şey söylemedi.

"Sadece nüfusun yeniden çoğalması için senin bir eş alman lehinde oy kullandığımızı kastediyor," dedi Greta sessizce ama eşit bir şekilde.

Eşi. Ondan sadece birkaç santim kısaydı ama onun üzerinden gayet iyi görebiliyordu. "Onu bir kraliçe olarak görmeyi hiç planlamamıştık. Kimse planlamadı."

Görünüşe göre, onu bir sehpayla öldürmeye çalışmadığı zamanlarda arkadaşını savunabiliyordu.

"O zaman belki de benim fikrimi sormalıydın." Triton'un hırıltısı geri dönmüştü, büyüğü hâlâ hepimizi öyle bir sarıyordu ki ona sürtünmemek ya da inlememek için kendimi zor tutuyordum.

Kendimi toparlamam gerekiyordu ama onun gücü bunu neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

"Son yüzyılı sorunlarınızı çözerek ve öfke nöbetlerinizle başa çıkarak neredeyse tamamen yalnız geçirdim." Triton sonunda beni serbest bıraktı ve yavaşça çifte doğru ilerlerken beni tekrar arkasına yerleştirdi.

Beni koyduğu yerde durup onu izledim.

Ve kendime dokunma dürtüsüne teslim olmamak için cehennem gibi savaştım. Onun büyüğü benim için bir uyuşturucu da olabilirdi.

"Bir asır boyunca şımarık çocuklar gibi davrandınız, sonra da onu eve getirdikten birkaç dakika sonra eşimle geçirdiğim zamanı bölerek bana karşılık verdiniz. Şimdi de ona hakaret ettiniz, bu yüzden işim *bitti*. Kendi sorunlarınızı kendiniz çözün, çünkü bu bir daha olursa sizi kendim öldürürüm." Onlardan sadece birkaç santim uzakta durdu ve kırık mobilyaları işaret etti.

Oda hâlâ onun büyüğüyle dolup taşıyordu, öyle ki destek almak için duvara yaslanabilmek için geriye doğru sendelemek üzereydim.

Onları tehdit edişini izlemek delicesine ateşliydi. Bunun zihnimin ne kadar çarpık olduğu hakkında ne söylediğini bilmek bile istemiyordum.

Yabancı bir zihin benimkine dokundu. "*Onun dikkatini biraz dağıtabilir misin? Aklının başında olduğunu sanmıyorum,*" dedi Rayna.

Deli olduğunu düşünmemiştim.

Onlarla uğraşmaktan yorulduğunu sanıyordum. Bunda da haklıydı. Ama demek istediğini anladığından oldukça emindim, bu yüzden başımı salladım.

"Odayı hemen boşaltın ve kapıyı arkanızdan kilitleyin," dedim.

O kabul ettikten sonra sihriime uzandım. Daha önce olduğundan daha kolay bulmama rağmen, erişimim hala doğal ya da anında değildi.

Kontrolün bende olduğundan emin olmak için bir an kollarımda gezdirdim, sonra odaya bir şimşek gönderdim. Tam Triton'a. Sırtının tam ortasına isabet etti ve bir zafer çığlığı attım.

Bu mermonster olayını kesinlikle çözecektim. Kral bana doğru döndü, gözleri parlıyordu.

thirteen

ARIA

Muhtemelen bacaklarımın titrediğini görebiliyordu, çünkü büyüünün bana ne yaptığını fark ettiği anda gözlerindeki sıcaklığı gördüm.

Buraya gel işareti yaptım ve o da birkaç büyük adımda odayı geçti.

Rayna herkesi dışarı çıkarıyordu ama ben onu zar zor duyuyordum.

"Kontrol bende," dedi Triton, bakışları bedenimde gezinirken hâlâ sıcaktı.

"Biliyorum. Aksini düşünen tek kişi kız kardeşin."

"Kalemi güvensiz hale getirdiler ve eşime hakaret ettiler. Her erkek bu kadar öfkeli olurdu."

"Seni bir erkek olarak gördüklerini hiç sanmıyorum, Triton. Bence seni sadece sorunlarını çözen ve terapistleri gibi davranan bir kral olarak görüyorlar. Sorunlarıyla ilgilenmen karşılığında onlardan bir şey istediğin oluyor mu?"

"Tabii ki hayır."

"Belki de başlamanın zamanı gelmiştir."

Kapılar arkamızda tıkırdayarak kapandı ve Triton beni kollarının arasına alarak göğsüne sıkıca bastırdı.

"Sen lanet bir rahim değilsin, Aria."

"Farkındayım."

"Halkıma sahip olduğum her şeyi verdim ve bir eş isteyip istemediğim konusunda bir oy hakkım bile olmadı," diye aklıma hırladı. "Şimdi de bana evlenmemi emrettikleri kadına hakaret ediyorlar."

"Duydum."

Beni tutuşu daha da sıkılaştı. "Senin kraliçe olman umurlarında değil. Kaderimize karar verirken bunu akıllarından bile geçirdiklerini sanmıyorum."

"Hayır, ama sanırım hayatlarını tehdit ettiğinizde bunu düzeltmeye başladınız."

Mizahtan yoksun bir kahkaha attı. "Öyle ummalılar."

Kalçalarımın hafifçe sallanmasına engel olamadım.

Akıl sağlığımın kalan parçaları da gitmiş olmalıydı ama umursayacak enerjim yoktu.

"Büyün gerçekten çok güçlü," diye fısıldadım. "Sen bana dokunmadan ayaklarımın üzerinde orgazm olmadan önce biraz hafifletebilir misin?"

Göğsü gümbürdedi ve eteğimi kalçalarımın yukarı itip üç parmağını içime sokacak kadar beni yana kaydırды.

Başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirip beni doğrudan doruğa çıkarırken bir küfür savurdum. Vücudum onun etrafında kenetlendi ve beni çalıştırmaya devam etti. Dokunuşu ve büyüğü arasında tamamen tükenmişim.

Kendi gücüm üzerindeki hakimiyetim çoktan kaybolmuştu, bu yüzden klitorisimi çalıştırmaya devam ederken onu örten kumaşın içinden uzunluğunu kavradım.

"Bana böyle dokunmaya devam edersen seni bu duvara yapıştırıp sikime binmene göz açtırmam," diye hırladı saçlarımın arasından, klitorisime daha sert bastırarak.

Ona tam olarak ne istediğimi söyleyerek elimi uzunluğunun üzerinde ısrarla gezdirdim.

Göz açıp kapayıncaya kadar, Triton içime girip beni tamamen doldururken ipek kaplı göğüslerim duvara yaslanmıştı. Kaygan parmakları klitorisime bastırıyor, durmaya niyeti yokmuş gibi görünüyordu.

Birkaç küfür daha savurdum, yanağım kumtaşı duvara bastırırken sırtım kamburlaştı.

Etek giyen erkekler.

Tamamen harika.

Şimdi anladım.

Triton, boyutuna alışmam için bana bir dakika verirken sert ve seksi bir kahkaha attı. "Kafanın içinde olmayı çok seviyorum."

"Karşılıklı değil. Senden çok az haber alıyorum." "Seni düşüncelerimden engelliyorum."

Çekildi ve içime girdi, ben başka bir orgazma doğru ilerlerken her şeyin dönmesini sağladı.

"Pislik," diye nefes aldım.

"Kafamın içinde mi olmak istiyorsun?"

"Tabii ki."

"Pek belli olmuyor." Çekip beni tekrar doldurdu ve ben bir küfür daha savurdum.

"Siktir, Triton."

"Bu iyi hissettirdi mi?" "İnanılmaz."

Parmaklarını klitorisimin üzerinde gezdirdi ve sert bir şekilde doruğa ulaştığımda haykırdım.

Tekrar tekrar içime girdi ve benimle kontrolünü kaybettiğinde hırıltısını duydum.

"Lanet olsun," diye nefes nefese kaldım ve gözlerimi duvara kapattım. "Kimse bu işte bu kadar iyi olmamalı. Kral olmadan önce kaç kadın siktin?"

"Geçmişlerimiz hakkında konuşmuyoruz. Ve işimiz bitmeye yakın bile değil, tatlım." Klitorisimi kabaca okşadı, kalçalarım sarsıldı ve sallandı.

"Ama sen zaten..."

"Ben insan değilim." Tekrar içime girdi, öncekinden daha yavaştı.

Sırtım dikleşti ve ayak parmaklarım kıvrıldı. "Kaç kere boşalabilirsin?" "Eşim olmadan iki kez. Bağ ile üç kez."

"Kahretsin," diye inledim, beni neredeyse işkence edercesine yavaşça doldururken.

Boğazımı ısırdı, sonra hassas derimi hafifçe emdi. "Senden önce hiç bir kadını ağzıma almamıştım. Tadın çok lezzetli. Bütün gün klitorisinin dilimin üzerinde nasıl hissettirdiğini düşündüm."

"Bu yüzden mi beni aklından çıkardın?" Ona karşı neredeyse kıvranırken nefesimi tutmak için durakladım.

Bana her ne yapıyorsa gerçek dışıydı. Gerçek

dışı, doğal olmayan ve diğer dünyaya ait.

Hiç durmayacağını umuyordum.

"Zihnime giden doğrudan bir yol istediğini

düşünmemiştim." "Sormadın ki."

"Sen mi istedin?"

İnledim, beni daha da yavaşlatırken sertçe eğildim. "Bilmiyordum. Bilmiyordum. Sen benim kafamın içindeyken ben senin kafanın içinde değilsem bu adil görünmüyor."

"Tatlım, seni bulduğumdan beri aklıma gelen her şey seninle ilgiliydi." "Beni *kaçırdı* demek istiyorsun."

"Buldum." Kelimeyi uzattı ve içime doğru bir hamleyle vurgulayarak söyledi. "Çaldı. Çiftleşti. Sahiplenildi. Evlendi. Kaçırıldı."

Yavaş, tekrarlayan hareket beni acı verici bir şekilde kenara yaklaştırdı, ancak Triton ne zaman geri çekileceğini biliyor gibiydi, böylece tamamen aşmadım.

"Adına ne dersen de, o zamandan beri seninim." Boğazımı tekrar hafifçe emdi. Saçma bir şekilde, beni istediğini herkesin görebilmesi için bir morluk bırakmasını umuyordum.

Elleri vücudumda gezindi ve üstümü başımın üzerinden kaydırırken hiç duraksamadı. Sonra da eteğimi.

"Siz olsaydınız ne oy verirdiniz?" diye sordum.

"Fark etmez. Olan oldu."

Göğsüm sıkıştı. "Benim için önemli." Kalçalarımı biraz eğip açığı hafifçe değiştirdiğinde nefesim kesildi.

Vücudum ağrıyordu ve yorgundu. Gece geç saatti.

O noktada seksle ilgilenmemem bile gerekirdi ama kral beni bir bağımlıya dönüştürüyordu.

Beni yavaşça doldurdu.

Tamamen donakaldım, mükemmel noktaya vurduğunda sendeleyerek bir nefes aldım. Göğsü gümbürdedi. "İşte oldu. Benim için tekrar boşalmaya hazır mısın, dostum?"

O noktada inanılmaz derecede yavaşça sürükleyerek çekerken benden kaçan inilti gülünçtü. Ama aynı zamanda tamamen kontrolüm dışındaydı.

"Ellerini saçlarımın arasına koy," diye emretti.

Elimi geri uzattım, o da kalçamı bırakarak saç tellerini bulmama yardım etti. Parmaklarım içeri girdiğinde, kollarımda tüylerimin diken diken olmasına neden olacak şekilde hırladı.

"Bana zarar vermekten korkma. Kontrolünü tamamen kaybettiğini görmek istiyorum."

Triton kalçamı tekrar kavradı, pozisyonumu yeniden ayarladı ve sonunda bir öncekiyle aynı hızda bir kez daha içeri girdi.

Başım arkaya doğru eğilirken sırtım lanet bir gökkuşağı gibi kıvrıldı, zevk o kadar sert bir şekilde içimi parçaladı ki kıvrılırken çığlık attım. Triton'un saçlarını çekerek, yoğun doruk noktası boyunca tutundum.

Zevk hiç olmadığı kadar tüketiyordu. *Kral* hiç olmadığı kadar tüketiyordu.

Benimle olan kontrolünü tekrar kaybetti ve ben sadece onun serbest bırakılmasıyla zonkladığı için fark ettim, kendi zevkimi daha uzun süre sürükledi.

Doruk noktasından kurtulduğumda terliyor ve nefes nefese kalıyordum. Bacaklarım biraz titriyordu. Geri kalan her yerim de öyle.

"Lanet olsun," diye fısıldadım, yüzüm duvara dönüktü ve parmaklarım hâlâ Triton'un saçlarında kilitliydi. Kontrolümü kaybettiğimde en azından birkaç telini kopardığımdan emindim ama bunun için onu suçlayacaktım.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki bayılacakmışım gibi."

Kabaca kıkırdadı. "Güzel." Triton içimden yavaşça çıkarken kalçalarımı okşadı.

Bunu yaptığında onu hissetmeyi bu kadar özlemem çok saçmaydı.

"Bitti mi? Üç dediğini sanıyordum," diye mırıldandım, omzumun üzerinden ona bakarak.

Dudaklarını benimkilere değdirip hızlı bir öpücük konduracak kadar eğildi. "Yaptım. Yatağımızdaki son öpücüğü ben alacağım. Benimle yatma şansı için bir öpücüğü takas etmiştin, hatırladın mı?"

"Belli belirsiz."

Dudakları hafifçe kıvrıldı. Adam daha önce olduğundan çok daha rahat görünüyordu, ancak gözleri hâlâ sıcaktı ve ereksiyonu hâlâ büyüktü.

Kıyafetlerini düzeltirken ve benimkileri yerden alırken kıpırdamadan izledim. Yavaşça giymeme yardım ettiğinde boğazım düğümlendi.

İstesem de istemesem de kralla ilgili duygular hissetmeye başlamıştım. "Bu, üreme olayına katıldığım anlamına gelmiyor," diye uyardım.

Homurdandı. "Tatlım, şu anda üremek umurumda değil." "*Şu an*, eninde sonunda yapacağın anlamına geliyor."

Beni duvardan uzaklaştırdı ve birbirimize bakacak şekilde çevirdi, sonra yanaklarımı avuçladı. "Ölümsüzlük gerçekten çok uzun bir süre. Bundan üç yüz yıl sonra bile olsa, eninde sonunda bir bebek istediğine karar verme ihtimalin oldukça yüksek. Herkes ister. Bu hayatın doğal bir parçası. Burada olman ve benim olman her şeyden önce önemsendiğim şey."

Ona tam olarak inandığımdan emin değildim ama bu sözler beni biraz sakinleştirdi. "Pekâlâ."

Beni nazikçe kucağına aldı, bir prenses gibi tutarak koridorun sonuna kadar taşıdı. "Aslında bir kraliçe gibi," diye mırıldandı.

"Ya zihnini bana aç ya da kafamdan çık git," diye homurdandım.

Kıkırdadı ve zihninin bana açıldığını *hissettiğim*de yumuşak bir nefes aldım. "Bu daha mı iyi, tatlım?"

"Evet. Beni bir daha engelleme."

"Yapmayacağım." Bu sözü duyduğum kadar hissettim de.

"*Çok hafif*," diye düşündü beni koridorda taşıırken. "Bunu çikolatayla düzeltmelisin," dedim yüksek sesle.

Sırıttı. "Bununla başa çıkabilirim."

"O *mükemmel*," diye düşündü.

Koridorda yürürken dudaklarım küçük bir gülümsemeye kıvrık kaldı, en yüksek sesli düşünceleri hafifçe filtrelendi.

Greta ve Platt'la işinin yakında biteceği için rahatlamıştı. Vücudunun onunkine karşı hissini seviyordu.

Halkına benim sadece onun yetiştiricisi değil, kraliçeleri olduğumu kanıtlamak zorunda kalacaktı.

Kayganlığı görebileceği uyluklarımın iç kısımlarından birleşik salınımımızı yalamak istedi.

Sessiz bir yoldaş olarak onun düşüncelerinin akışıyla biraz uyukladım. Kendi zihnim neredeyse sessiz olacak kadar yorgundum ama onunki tam tersiydi. Enerjik görünüyordu.

Heyecanlı, neredeyse.

Ve bu beni iyi hissettirdi.

Kaledeki odasına vardığımızda Rayna ve Wesson'ı dışarıda beklerken bulduk.

Rayna temkinli görünüyordu. "İnsanlar Aria'nın kraliçeleri olacağına karar vermenden memnun değil Triton."

Kapıyı açtı ve içeri girdi. "Bunu oylamaya sunanlar onlar. O benim eşim - artık her şekilde onlardan önce geliyor."

"Bu kararı öylece veremezsin, Triton. Merrae'ler hükümdarlarının tek odak noktası olmaya alışkınlar."

"Bu krallığa kendimden yeterince vermediğimi tam olarak kim ima ediyor?" Triton sesini alçaltarak ve gözlerini kısarak sordu.

Adam çok öfkeliydi.

Düşünceleri yüz ifadesinden çok daha fazlasını ele veriyordu.

Rayna ellerini kaldırarak, "İnsanlar konuşuyor," diye açıkladı. "I-"

"Dedikodu yapmak istiyorlarsa, bırakın yapsınlar. Kendim için her türlü zevkten kaçınırken onlara adadığım yüzyıllarla ilgili gerçekten bir sorunları varsa, benimle kendi başlarına konuşabilirler ve bir sonraki şikayetlerinden önce benim kadar fedakarlık yapmaları için bir yol bulabiliriz."

Rayna iç çekti.

"İyi geceler. Kraliçeme hakaret eden bir sonraki kişinin öldürdüğüm ilk merrae olacağı haberini yay," diye ısırıldı Triton ve kız kardeşi başka bir şey söyleyemeden kapıyı kapattı.

Sözünü sakınmadan odanın karşısına geçti ve havuza daldı. Büyüsüyle su tünelini değiştirdi ve ikimizi de kütüphaneye, tamamen kuru bir şekilde bıraktı.

Salgıladıklarımızın kayganlığı hâlâ kalçalarımın iç kısımlarındaydı, yani bilerek orada bırakmış olmalıydı.

"Yaptım." Beni yatağıma götürüp söz verdiği şeyi yaparken sesi hâlâ kısıktı.

Temizlenene kadar beni yaladı, sonra beni yatağa sabitledi ve tekrar becerdi, bu sefer beni çok daha hızlı boşalttı.

İşimiz bittikten sonra beni yan yatağıma yatırdı ve arkama geçip rahatladı. Çıplak bedenim onunkine yaslanmıştı ve bu inanılmaz derecede iyi hissettiriyordu.

Uykuya dalarken, "Sana söz hakkı verselerdi ne oy verirdiniz?" diye mırıldandım.

Triton bana yumuşak bir kıkırdama verdi. Dudakları kulağımı okşadı. "Bunu bir oylamaya bırakmayacaktım. Onun yerine sonuca hile karıştırdım."

Gözlerim açıldı ve uykulu bir şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. "Bunu yapabiliyor musun?"

"Ben kralım, tatlım. İstedğim her şeyi yapabilirim." Dişleri kulak mememi yakaladı, serbest bırakmadan önce oradaki tek piercingi hafifçe çekti.

"Nasıl?"

Dilini yavaşça kulağımın tepesini oluşturan halkaların üzerinde gezdirdi. "Bir öğleden sonra birinin şaka olsun diye nüfusun yeniden çoğalmasına yardım etmemden bahsettiğini duydum. Biraz düşündükten sonra kaderimi değiştirmek için elime bir fırsat geçtiğini fark ettim. Duyduklarımı en ateşli gelenekçiye açtım, konuşurken bunu çılgınca yayacağını biliyordum

zalimliklerine karşı oy kullandılar. İki günden kısa bir süre sonra oylama yapıldı ve savaşçılar tam da beklediğim gibi gelenekçilere karşı oy kullandı."

"Vay canına. Sen *tam* bir politikacısın."

Kıkırdadı. "Bu durumda, sanırım etiket geçerli." "Neden bir eş bulmayı bu kadar çok istiyorsun?"

"Tamamen yalnızdım. Kitaplar aklımı başımda tutan tek şeydi. Hayatımda ilk kez bir partnerim olma ihtimali ortaya çıktığında, bunun geçip gitmesine izin vermeyecektim." Tekrar alnımdan öptü ve ben de uyuklamaya başladım. "Bu hayat beklediğin gibi olmayabilir ama seni hayal ettiğinden daha mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım. Bu bir yemin."

Uzun zamandır hissetmediğim bir duyguyla uykuya daldım.

Aranıyor.

Eşimi kendi dünyasından geri getirdiğimden beri ilk kez mışıl mışıl uyudum. Uyandığım birkaç olayda da uykusunda bana çarpmıştı. Kadın bayginken hareket etmeyi hiç bırakmıyordu ve bu beni her seferinde sırttırtıyordu.

Sonunda uyandığımda hala uyuyordu, ben de küçük bir su şeridi ile bir kitap aldım.

O göğsümde yatarken, aslan ve kurt şekil değiştirenler arasındaki bitmek bilmeyen savaşla ilgili eski bir hikâyeye odaklandım. Kimse tam olarak nasıl başladığını bilmiyordu, ancak her iki taraf da başladığından bu yana geçen bin yıl içinde son derece şiddetlenmişti. Her iki lideri de iyi tanıyordum ve acımasızlıkları kesinlikle azalmamıştı.

Uyandığında Aria'nın eli karnımın üzerinde kayıyordu ve sikim zonkluyordu.

Vücudumu tekrar fiziksel temasa aç bırakmayacağıma ikna etmek için haftalarca sık sık seks yapmam gerekecekti. Belki de aylar. Eşimin yanında *her zaman* erekte olmadığım günü iple çekiyordum. Çünkü sertleşmediğim zaman düşünmek daha kolay oluyordu.

"Çıplağız, ha?" Aria mırıldandı.

"Evet." Sabahtan beri yapmak istediğim gibi elimi omurgasına götürüp yavaşça izini sürmedim.

"Sanırım birbirimiz hakkında bir şeyler öğrenebilmemiz için aramıza mesafe koymam gerekiyordu.

"Giyinmeden de öğrenebiliriz."

"Sanırım öyle."

Yanağı göğüs kafesime yaslanmıştı ve uzun bir iç çekişle gözlerini kapattı. Sesinde hayal kırıklığı yoktu, sadece memnuniyet vardı. "Bugün ne yapmamız gerekiyor?"

"Bir şey yok. Programı temizleyebilirim."

"Muhtemelen yapmamalıyım. Eminim insanların şimdiden senin insan rahmi tarafından nasıl yozlaştırıldığını konuşuyorlardır," diye mırıldandı.

Gözlerim kısıldı. "Bırak konuşsunlar." "Bu konuda yapabileceğimiz bir şey yok zaten."

"Kendini nasıl hissediyorsun? **M ü m k ü n s e** seni tekrar yüzmeye götürmek akıllıca olacaktır."

Biraz kıpırdadı ve yüzünü buruşturmadı. "Çoğunlukla daha iyi."

Kendimle olan savaşımı kaybettim ve elimi onun çıplak sırtına koydum. Ona bağımlıydım ve bu, kurtulmak istemediğim bir saplantıydı.

Ama benimle mutlu olduğundan emin olmak istiyorsam, onu Alterrae'ye getirmeden önce kim olduğu hakkında daha fazla şey bilmem gerekiyordu.

"Üniversitede ne okuyordun?" Ben sordum.

Başını kaldırdı, yüzünde şaşkınlık vardı. "Bunu söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Söylediğin her şeyi hatırlıyorum."

Başını salladı. "Muhasebe bölümünde okuyordum. Kişiliğime hiç uymuyordu ve her derste zorlanıyordum ama güvenli bir kariyer istiyordum. Parasızlık stresliydi, özellikle de annem öldükten ve arkamı yaslayabileceğim kimsem olmadıktan sonra."

"İş konusunda endişelenmek zorunda olmasaydınız ne okumak isterdiniz?"

Dudakları hafifçe kıvrıldı. "Edebiyat. Tanıdığım en büyük kitap züppesiydim ama sanırım beni resmen yendin. Kütüphanen Canavar'ınkinin denizkızı versiyonu gibi."

Kıkırdadım. "Canavar mı?"

"Güzel ve Çirkin'den. Bu bir insan masalı. Kişisel kütüphanemde okuyabileceğiniz birkaç yeniden anlatımı var." Esnedi ve gerindi, vücudum onun için daha çok ağrıyordu. "Kral olmasaydın nerede olurdun? Ne yapmak isterdin?"

"Hiçbir fikrim yok. Ben her zaman kral oldum."

"Çocukken değildin, değil mi?"

"Tahta sahip değildim ama yaklaşık bin yıldır mavi pullarla doğan ilk merrae bendim. Kaderim doğduğum gün belirlendi."

Kaşlarını çattı. "Vay canına. Özür dilerim."

"Doğuştan güçlü olduğum için benden gerçekten özür mü diliyorsun?"

"Hayır. Özür diliyorum çünkü kim ve ne olmak istediğine karar verme özgürlüğüne sahip olmamayı hayal bile edemiyorum. Dünya ile ilgili pek çok boktan şey var ama en azından benim geldiğim yerde kendi kaderime kendim karar verebiliyorum. Ya da en azından ben karar verebiliyordum. Önceden."

"Bu geleceği senden aldığım için bana kızgın mısın?"

Aria başını salladı. "Şoktaydım ve sonra biraz sinirlendim. Ama şimdi her şeyi kafamda toparlamaya başlıyorum, sanırım anlıyorum. Hayatımın gidişatına aşık olmamamın da yardımı oldu."

Rahatlama bir dalga gibi içime yayıldı. "Seni neden aldığımı anlıyor musun?"

"Mmhm. Özetini ister misin?"

"Tabii ki."

Boğazını temizledi. "Bir zamanlar, yalnız ve seksi bir mermonster kralı, hayatında ilk kez kendi geleceğine karar verme fırsatına sahip oldu. Bu yüzden bir oylamaya hile karıştırdı ve insan bir gelin çalmak için Dünya'ya gitti." O

kendini işaret ediyor. "Artık kendi geleceğini belirlemeye başladığına göre, halkına başından beri defolup gitmelerini söyleme gücüne sahip olduğunu fark ediyor."

Homurdandım.

"Bekle. Dahası var." Bir parmağını kaldırarak durmamı söyledi. "Kral kendisi için yarattığı kaderi benimseyecek mi, yoksa krallığı uğruna yeni gelinine üremesi için baskı mı yapacak? Her şey tehlikede
-Ama özellikle de kalbini."

"Gerçek bir yeteneğiniz var," diye takıldım. "İnsan edebiyatı dünyası siz olmadan acı çekiyor."

"Gerçekten öyle." Başını tekrar göğsüme doğru eğdi. "Sen ne düşünüyorsun?"

Açıklamadı ama buna gerek de yoktu. İkimiz de özetinden bahsettiğini biliyorduk. "Bence kralınız, gelinine çocuğunu doğurması için baskı yapmaya kalkışmayacak kadar akıllı. Hamileliği önleyecek bir bitki bulmasına yardım ederek de bunu kanıtladı."

"Kralım mı?"

"Evet, tatlım. Seninim."

"Bu kulağa hoş geliyor." "Güzel.

Yapmalısın."

"Yine de çocuk istiyor musun? Onlarla nasıl olduğunu gördüm. Onları seviyorsun."

"Onları seviyorum. Daha önce kendime ait bir evim olmasını hiç düşünmemiştim."

"Oylamaya hile karıştırırken ve beni kaçırmak için Dünya'ya gelirken bunu düşünmüş olmalısın."

"Eminim *kaçırılmaktan* daha iyi bir kelime vardır." Parmaklarımı sırtında gezdirdim ve o da memnuniyetle tekrar iç çekti. "Ama evet, artık bir seçenek olduğu için sevebileceğim bir aile fikrini arzuladığımı itiraf edebilirim."

"Oylama için onları kandırdığınızı herkesin fark etmesinden mi korktunuz?"

"Tabii ki. Alterrae'den çıkış portalına kadar tüm yol boyunca gergindim, birinin bana oylamanın yeniden yapıldığını ve yalnız kalmak zorunda kalacağımı söylemesini bekliyordum. Aslında sonunda bir eşim olacağını düşünmemiştim. Dünya'da sürekli olarak uyumlu birini bulmayı başaramamıştım. Acaba tanrıça bana işleri kendi ellerime alma şeklini onaylamadığını mı söylüyordu?"

"Herkesin önce birini bulmasını izledin."

"Çabucak," diye kabul ettim. "Benimle gelen erkeklerin geri kalanı, insanların ikinci turuna kadar bir eş buldu."

"Ve ben onuncunun sonunda mıydım?"

"Mhm."

Parmaklarım sırtının alt kısmındaki bir noktaya dokunduğunda titredi. "Benimle yetinmek zorunda hissettiğin için üzgünüm, en azından fiziksel olarak. Merrae'lerin dövmelerden hoşlanmadığını biliyorum ve savaşçılarınla çiftleşen diğerlerinin çoğu gibi yapılı olmadığım da aşikâr."

"Dövmeler geleneksel değildir. Geleneklerimize bağlıyız. Bazen bu bize yardımcı olmaktan çok zarar verir. Seninkine bayılıyorum." Parmaklarımı koluna götürdüm ve ona cevap vermeden önce bir süre öfkemle boğuşurken çizgilerden birini yavaşça izledim.

Farklı görünmesini tercih edeceğimi düşünmesi kesinlikle çileden çıkarıcıydı ama belli ki bunun farkında değildi.

"Tatlım, bir kralın bir kraliçeyi alması kesinlikle geleneklere aykırıdır. Dövmelerini görmek bana kültürümün hangi kurallarına uyacağıma benim karar vereceğimi hatırlatıyor. Asla bir eşe *razı* olmazdım ve seninle de bunu yapmadığıma eminim. Seni o sahilde sahiplendiğimde gördüğüm en seksi yaratıktın ve şimdi buradasın ve benimsin, senden daha da çok etkileniyorum. Başka türlü hissetmen ya da düşünmen için ne yapmış olabilirim bilmiyorum."

"Sen hiçbir şey yapmadın. Bu sadece bir teoriydi. Dünya'daki herkes alts'ın güçlü, kuvvetli, sağlam kadınlardan hoşlandığını düşünür."

"Görünüşünün gücünle hiçbir ilgisi yok," diye homurdandım. "Ve sana eşim demekten gurur duyuyorum. İnsanların teorisi yanlış. Alterrae'nin her yerinde dönüşmüş insanlarla tanıştım ve her şekil, renk ve boyutta olabiliyorlar."

"Huh." Sesi şaşırması gibi gelmiyordu ama bana inanmamış gibi de değildi. "Bütün o kadın gruplarının arasından geçerken kimseyi bulamayacağından mı korktun?"

Bastırdığım nefesi dışarı verdim. "Dehşete düştüm. Kendime onuncu gruptan sonra eve döneceğimi ve oylamaya hile karıştırmanın yanlış bir karar olup olmadığını düşüneceğimi söyledim. Yaklaşık üç haftadır Dünya'daydım ve uzakta geçirdiğim her gün bir riskti."

"Yani tanrıça bizi senin bekâr kalmanı engellemek için bir son dakika çabası olarak mı eşleştirdi?" Sesi hafif ve şakacıydı, bu yüzden ciddi olmadığını biliyordum.

"Hayır. O benim kararlılığımı test etti ve ben de mükemmel eşimi bulmak için aklı başında herhangi bir erkeğin yapabileceğinden daha ileri gitmeye ve daha fazla risk almaya hazır olduğumu kanıtladım."

"Risk neydi?"

"Deniz kızlarının bir saldırı planlamak için çok fazla zamanı vardı. Eminim şimdi bunu hayata geçirmek için fırsat kolluyorlardır. Eve döndüğümde ele geçirdikleri bir kaleyle karşılaşabilir ve tahtımı geri almak için onların saflarında savaşmak zorunda kalabilirdim."

"Senin için o kadar değerli miydi?"

"*Sen* benim için o kadar değerliydin."

"Beni tanı mıyordun. Hâlâ da tanı mıyorsun."

"Önemsediğim şey seni tanıma şansıydı." "Yalnızlık o kadar

kötü müydü?"

Sırf tekrar ürperdiğini görmek için omurgasındaki hassas noktayı okşadım. "Beş yüzyıl boyunca tek başıma yaşadığım mutlak kasveti anlatacak kelime yok. Savaşımızdan gerçekten keyif alan tek kişiyken kendimi bir canavar gibi hissettim-

Çünkü bu, halkımın ve diğer kralların arasında yaşadığım, onlardan biriymişim gibi etkileşimde bulunduğum anlamına geliyordu."

"Özür dilerim."

"Rolün olmayan bir şey için özür dileme, Aria."

Bana gözlerini devirdi. "Bu empati kurmanın bir yolu, göt herif. Keşke bununla uğraşmak zorunda olmasaydın diyorum."

"Çok daha kötü olabilirdi. Ben savaşırken arkadaşımı vebadan kaybedebilirdim."

Aria kaşlarını çattı. "Yapma bunu. Kendi cehennemini başkalarınıninkiyle kıyaslama. Acı çekmek bir yarışma değildir. Kazananı yoktur."

"Sanırım değil."

"Sizce selkiler planlarını uygulayacaklar mı?"

"Yapacaklarından eminim. Öyle olmasaydım seni çoktan kaleden uzaklaştırmış olurdum. Yeni çiftleşen çiftlerin çoğu birkaç haftayı kuzeydeki adalarda yalnız geçirir."

"Gerçekten mi? Neden?"

"Sanırım bu bizim insan balayı versiyonumuz. İlk merrae bir insan dişisiyle çiftleştikten sonra başladı. Bu süreyi onun değişime ve yeni büyüüne alışmasına yardımcı olmak için kullandı ve daha sonra gelen herkes de aynısını yaptı."

"İlki Eloise'di, değil mi?" "Evet."

Onunla tanıştın mı?"

"Evet, yemek odasını ararken."

"Sana iyi davrandı mı? Dönüşen insanların bir kraliçeye sahip olmayı nasıl karşılayacaklarından emin değildim."

"Kraliyet meselesini diğer merrae'ler kadar önemsediklerini sanmıyorum ama evet, havalıydı." Aria saçlarını sırtından tutup çekerek

Omurgasını tekrar izlemeye başladığımda daha iyi erişebilmem için onu uzaklaştırdım. "Sence selkiler nasıl saldıracak? Ve ne zaman?"

Bir omzumu kaldırdım. "Bunu söylemek zor. Onlarla yaptığımız toplantıda yeterince etki bıraktık, henüz bir şey yapmadılar. Aynı zamanda, seni eğitmeme ne kadar uzun süre izin verirlerse, o kadar güçleneceğini ve bizi alt etmenin o kadar zor olacağını anlamış olmalılar."

"Yani yakında olacağını
düşünüyorsun." "Onların yerinde
olsaydım, beklemezdim." "Hemen
şimdi mi saldırırdınız?"

İtiraz etmeyen bir ses çıkardım. "Eve döndüm ve onlardan daha güçlü olduğumuzu biliyorlar. Ben buradayken, doğrudan bize karşı harekete geçerlerse bir kaybın kaçınılmaz olduğunu biliyorlar. Planları her neyse, onu değiştirmiş olmalılar. Şimdi en iyi seçenekleri seni benden uzaklaştırmaya çalışmak olacak."

"Beni de mi kaçıracaklar?"

"Çok değil. Kaçırma yaptığım şey için hâlâ yanlış bir kelime."

Homurdandı. "Pekâlâ. Ama beni almaya çalışacaklar."

"Ya da seni öldürürler. Tahtın büyüünün yarısını elde etmenin tek yolu bu ve beni alt edemeyeceklerini biliyorlar."

"Çok hoş."

"Seni almalarına izin vermeyeceğim." O hassas noktaya biraz daha baskı uyguladım ve bana yumuşak bir inilti verdi.

"Ama yapmazsanız, plan yapmaya devam edecekler, değil mi?"

"Muhtemelen. Ve istedikleri kadar plan yapmalarına izin vereceğim. Umarım onlar bunu yaparken biz de neden şimdi daha fazla güç talep etmeye çalıştıklarını anlarız. Ne olursa olsun, hayatını riske atmayacağım."

"Tamam." Başını tekrar göğsüme doğru indirdi. "Kalbin hızlı atıyor."

"Arkadaşım birinin onu öldürmek istediğinden bahsediyor. Tabii ki kalbim hızlı atıyor." Konuşurken sesimi dengede tutmak için mücadele ettim ama başarısız olduğumdan oldukça emindim.

"Sanırım bu izler." Elini karnıma koydu ve bacağına sikimin üzerine koydu. Aralarındaki çizgileri takip ederken kaslarım gerildi. "Bütün merrae'lerin böyle kasları var mı?"

"Evet. Genetik."

"Güzel olmalı."

Gözlerimi kapattım, ereksiyonumun bacağına çarpmasını engellemeye çalışıyordum. "Benim halkım dış görünüşe sizinki kadar değer vermez. Çiftleşmiş erkek merralar, dişilerinin başkalarını çekici bulmaktan bahsetme şeklinden yakınırlar."

"Eloise ve Heidi tüm dönüşmüş insanların sizden etkilendiğinden bahsetti."

"Bu sana nasıl hissettirdi?" Sesim gergin çıkıyordu. Karnımın alt kısmında gezinmeye devam ederken eli ereksiyonuma yaklaşıyordu.

"Sahiplenici, aslında."

İçimdeki tatmin duygusunu bastıramadım. "Ben sana aidim." "Bunu söyleyip duruyorsun ama yapmadığımız bir sürü şey var." "Ne gibi?"

"Seni elimle boşaltmadım. Ya da ağzımla."

Sikim o kadar sert zonkluyordu ki neredeyse kontrolümü kaybediyordum. "Eşlik bağı bunların hiçbirini gerektirmez."

"Artık mühürlü olduğuna göre bir şey gerektiriyor mu? Sadakat dışında?"

"Hayır."

"Bu, ne istersek yapabileceğimiz anlamına geliyor, değil mi?" "Evet."

Parmakları tekrar karnıma doğru ilerledi ve kendimi kontrol altında tutmak için mücadele ederken gözlerim kapandı.

Kahretsin, onu istiyordum.

"Yani çocuk istiyorsun ama beni hemen çocuk sahibi olmaya zorlamayacaksın," dedi.

"Doğru."

"Tamam. Ama hala seks hakkında konuşmadık."

"Konuşacak ne var ki?" Sesim hâlâ zorlanıyordu.

Bana böyle dokunmaya devam ederse beni delirtecekti.

Sikim kalçasında o kadar sert zonkluyordu ki canını yaktığımdan endişelendim. "Acımıyor," dedi.

Kahretsin. Bir gece önce ona zihnimi açmıştım.

"Sakın bir daha kapatma," diye uyardı. "Eğer sen benim utanç verici düşüncelerimi duyarsan, ben de seninkileri duyarım."

"Tamam."

"Çoğu çift cinsel dürtülerinin birlikte nasıl çalıştığını anlayabilir evlenmeden önce, değil mi?"

"Sizin dünyanızda evliliğin nasıl işlediğine dair tüm detayları bilmiyorum."

"Evet, öyle. En azından çoğu. Bazı insanların dürtüleri yüksektir, bazılarınıninki düşüktür. Bazıları da ikisinin arasındadır. Tarihsel olarak ben oldukça düşük güdülüyüm, ama biri başlatırsa tahrik olmakta hiç zorlanmadım."

"Onları öldürmemi istemiyorsan birlikte olduğun insan erkeklerden bahsetme tatlım."

"Bir nokta var." Aria tekrar iz sürmeye başladı. "Cinsel dürtülerini soruyordum."

"Her iki yönde de tarihsel bir kanıtım yok. Kral olmadan önce sadece diğer krallıklardan kadınlarla yattım ve bu birkaç insan

O zamandan beri yaşamlar."

"Yani şu anda, tabiri caizse, oldukça tıkanmış durumdasın. Cinsel olarak kabızsın." Bir kahkaha attım. "Kaba bir tabir ama doğru."

"Yani cinsel dürtünüzün yüksek mi yoksa düşük mü olduğunu anlamak istiyorsak, çok fazla sevişerek bunu sisteminizden çıkarmamız gerekecek. Yeni bir ilişkinin balayı evresinde insanların yaptığı gibi."

"Buna *gerek* yok."

"İstemiyor musunuz?"

"Elbette istiyorum. Sadece kendini baskı altında hissetmeni istemiyorum. I-"

"Triton, senden iğrenç bir şekilde etkileniyorum. Kendimi tekrar kontrol altına alabilmek için bunu da sistemimden atmaya çalışmak istiyorum."

Elim kendi isteğiyle omurgasından aşağı kayarak arka tarafını kavradı. "Bu işe yaramayacak."

"Hâlâ deneyebiliriz." Aria bacağını kucağımdan kaydırıp ve parmaklarım kıkına girdi. "Ne diyorsun?" Bakışlarımla buluştu ve gözlerindeki hınzır bakış onu daha çok istememe neden oldu.

"Siktir, evet."

Triton'u hazırlıksız yakalamak ve kontrolün bende olmasını İSTİYORDUM. Bir gece önce beni duvara yapıştırmasından sonra, teknik olarak sıra bendeydi.

Bu yüzden ereksiyonunu yakaladım ve arkamı döndüm, bir dizimi onun üzerine kaydırarak kendimi sikine bakacak şekilde konumlandırımdım.

Adam beni ne kadar çok istediğini hiç gizlememişti. Ya da bana bakmaktan, bana dokunmaktan ve beni tatmaktan ne kadar hoşlandığını. Onu ağzıma alırken vücudumun hareketlerini izlemek isterdi.

Hırıltısı beni daha da ateşlendirdi ama zaten kalçalarımın arasındaki kayganlığı görebildiğinden emindim.

Onunla seks hakkında konuşmak beni azdırıyordu. Hatta onunla genel olarak konuşmak bile beni azdırıyordu. Bir erkekle konuşmak daha önce hiç bu kadar kolay ya da doğal gelmemişti ve söylediklerimi gerçekten dinledi.

Bu yüzden ondan etkilenmemek çok zordu. Ve tabii ki

diğer her şey yüzünden.

İlk hamleyi yapmaya fırsat bulamadan öne doğru eğildim ve dudaklarımı devasa sikinin başına doladım. Tüm uzunluğunu sığdırmamın bir yolu yoktu, bu yüzden onun yerine tabanını kavradım.

Acımasızca küfretti, üst uyluklarımı kavradı ve onları daha da ayırdı.

Yavaşça sallandım, onu biraz daha içime aldım, biraz daha derine.

Bir küfür daha savurdu, parmakları bacaklarıma o kadar sert batıyordu ki derimi kırıp kırmayacağını merak ettim. Eğer kırarsa muhtemelen bir zafer gibi hissedecektim.

Oral seks konusunda tam olarak profesyonel değildim - bu sadece ikinci oral seksimdi - ama daha önce hiç oral seks yapmadığını düşünürsek, onu etkilemek konusunda endişeli değildim.

Ve adam açıkça bundan zevk alıyordu.

"Dur," diye hırladı ve ben durakladım.

Arkama dönüp baktığımda göğsünün kabardığını, gözlerinin vahşileştiğini ve tırnaklarının kesinlikle tenimi kestiğini gördüm. "Çok mu fazla? Çok mu sert? Ya da-

"Hayır. *Evve tah.*" Triton'un sözleri keskin ve tereddütsüzdü. "Eğer devam edersen, serbest bırakıldığımda boğulacaksın."

Göz kırptım.

Ve tekrar göz kırptı.

"Ağzıma boşalmaman için durmamı mı istiyorsun?"

"Bunun hoş olacağını hayal bile edemiyorum. Benim salıverilmem sizinkinden çok daha şiddetli."

Ciddi olamaz.

Ama bir dakika daha ona baktım ve şaka yaptığına ya da yalan söylediğine dair hiçbir işaret görmedim.

Adam bana gerçekten durmamı söyledi çünkü zevkini tatmamdan endişe ediyordu. Erkeklerin kadınlarını yutmaya *zorladıkları*, zorlamasalar bile en azından bunu yaptıkları için onlara *iyi kız* dedikleri kitaplar okumuştum.

Triton bir lokumdu. Kocaman, muhteşem, seksi bir lokum. Ve ben kesinlikle onun için buradaydım.

"Sen gerçek misin?" diye sordum.

Alnı kıırıştı. "Evet?"

Güldüm. "Sesin pek emin gelmiyor."

"Bu garip bir soru."

"Bu garip bir durum."

"Sanırım." Elleri kalçalarımda daha da yukarı kaydđ. "Sadece seni tatmin etmeme izin ver, tatlım."

"Ağızıma boşalmanı istiyorum, Triton." Yüzümü tekrar sikine doğru indirdim ve dudaklarımı tekrar etrafına doladığımda kalçaları şiddetle sarsıldı. *"Benim için endişelenmeyi bırak. Eğer sen benim orgazmlarımla başa çıkabiliyorsan, ben de seninkilerle başa çıkabilirim. Sen benimsin, unuttun mu?"*

Zihnine konuşurken, yavaşça sallanıyordum, onu daha derine götürüyordum ve elimle ereksiyonunun tabanını alıştırıyordum.

Tekrar hırladı ve salıverilmesi boğazımı doldurdu.

Parmakları doruk noktası boyunca kalçalarımı zedeledi, kalçaları sarsıldı ve siki şiddetle zonkladı.

Tadı da kokusu gibi tuzlu ve baharatlıydı ve kendi ihtiyacım arttıkça kalçalarımı sallamaktan kendimi alamıyordum.

"Arre vah," diye nefes nefese kaldı, doruk noktası sona erdiğinde.

Ağızımı ereksiyonundan çektim ama hâlâ tabanını tutuyordum. Adamın işi bitmemişti. İçinde iki orgazm daha vardı, bu benim için hala ılgıncaydı.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordum. "Birkaç kez söyledin ve ben çevirisini bilmiyorum."

Göğsü ağır bir şekilde inip kalktı ama kulakları kızardı. Sanki utanmış gibiydi. "Denizimizdeki belli bir balık türünü yerseniz yakalandığınız bir hastalık var. Ateşinizi hezeyan noktasına kadar yükseltir. Hastalıktan kurtulana kadar günlerce en derin arzularınız hakkında halüsinasyon görürsünüz.

ya da ölür. Hastalık ve geçici delilik dönemine *arre vah* diyoruz."

Ohh.

Kahr
etsin.

Yani bunu söylediğinde... bana en derin arzusu diyordu. Aklının
alamayacağı kadar çok istediği ateşli rüyası.

Ne diyeceğimi bilemedim.

Ben de ağzımı tekrar ereksiyonuna doğru indirdim ve onu tekrar ağzıma aldım.

Homurdandı, beni vücuduna doğru sürüklemek için kalçalarındaki tutuşunu
kullandı. Aleti serbest kaldı, ama beni yüzüne oturtup dilini klitorisimin üzerinde
gezdirirken onu kavramaya devam ettim.

Nefesim kesildi ve beni tekrar yaladı, daha yavaş.

Çaresiz bir sesle ağzını parçalayana kadar beni neredeyse acı verici bir yavaşlıkla
çalıştırdı.

Ben kendimden geçerken onun büyüğü de diline katıldı. Benimkini yüzeye
çıkardım ve onu mastürbasyon yaparken çekirdeğime vurarak küfretmesini
sağladım.

Dakikalar sonra birlikte kontrolümüzü kaybettik ve Triton ben daha doruk
noktasından kurtulamadan beni sırtüstü yatırdı.

Kralım üzerime eğildi, bakışları yoğun ve elleri kalçalarımda sıcaktı.

"Beni tekrar arkadan almak istememene şaşırdım," diye nefes nefese kaldım.

"Dün çok ateşliydi."

"Bu sefer seni boşalttığımda gözlerini görmek istiyorum."

"Kulağa yoğun geliyor."

"Olması gerektiği gibi." Triton ağzımı yakaladı ve öpüşürken birbirimizin
zevkinin tadı birleşti.

Aletini girişime hizaladı ve kalçalarımın birini sırtına sarmak için kaldırdıktan sonra beni yavaşça doldurdu.

Her şeyi hissettim.

Her sırtı.

Her zonklama.

Her hareket.

Mutluluktu.

Saf, su katılmamış zevk.

Dillerimiz birlikte hareket ediyor, okşuyor, keşfediyor ve o çekilip içeri girdikçe zevki daha da artırıyor.

Sevişiyormuş gibi hissetmedim.

Sanki... neredeyse sevişmenin nasıl bir şey olduğunu hayal ediyormuşum gibi hissettirdi. Birbirimize karşı böyle hissetmemiz için çok erken olduğu açıktı ama o anın yoğunluğu inkar edilemezdi.

Bedenlerimiz bir bütün olarak çalıştı, aynı anda paramparça olana kadar birbirimizi zevkin doruklarına çıkardı, doruğa ulaştığımızda sihrimiz havada karıştı.

Yüksekten birlikte indiğimizde, beni yakın tutan Triton'un boynuna alnımı bastırırken nefesimi tuttum.

Belki de denizler kralı tarafından kaçırılmak konusunda haklıydı. Belki de başıma gelebilecek en kötü şey bu değildi.

Hatta belki de en iyisiydi.

Günün geri kalanını okyanusta sihrimi uygulayarak geçirdik. Bu da kaçınılmaz olarak daha fazla sekse yol açtı, tabii ki.

Ve ertesi gün daha fazla ağrı, çünkü yüzme beni hala mahvetti.

Ertesi gün de aynı şekilde geçti; sabah seksi, ardından antrenman, daha fazla sevişme ve daha fazla yüzme.

Ertesi gün, yiyecek bir şeyler bulmak için kaleye geri dönmek zorunda kaldık. Kendimizi bir grup dönüşmüş insan ve onların arkadaşlarıyla sohbet ederken bulduk. Yemekten sonra birisi bir konuda yardım istedi ve bir şekilde Triton bir su ağı ve küçük bir çocuk ordusuyla oyun oynarken ben de hayatımda gördüğüm en şirin bebeği kucağıma aldım.

Oyun sona erdiğinde ve ben (biraz isteksizce) bebeği annesine geri verdiğimde, mağaramıza gitmeden önce taht odasının yakınındaki bir ofise uğradık.

Triton'un casusları ne yazık ki selkilerin planları hakkında daha fazla bilgiye sahip değildi, ancak önümüzdeki haftalarda ters gidebilecek bir avuç şey bulmaya ve bunlara hazırlanmaya çalışarak biraz zaman geçirdiler.

Toplantıdan sonra Triton bana bir saldırı olması durumunda neler olacağını adım adım anlattı. Önümüzdeki birkaç gün boyunca bu süreci tekrar tekrar uygulayacaktık ve ben bu fikre hiç karşı değildim.

Uğraşacak başka bir sorun yoktu, bu yüzden işimiz bittiğinde sahile gittik ve daha fazla eğitim için okyanusa geri döndük.

Biz yüzerken Triton bana kalenin etrafındaki her şeyi gösterdi. Adanın yakınındaki okyanusun zihinsel bir haritasına sahip olmamı istedi, böylece ihtiyacım olduğunda eve nasıl döneceğimi her zaman bilecektim.

Kaleyi bu şekilde düşünmek garipti ama gerçekten öyle hissetmeye başlamıştı.

Navigasyon hiçbir zaman yeteneklerimden biri olmamış olsa da, su altında hangi yönün hangi yön olduğunu anlamaya başladım ve beni kaleden çok uzağa götürdükten sonra bile nasıl döneceğimi buldum.

GÜNLER HIZLA GEÇTİ ve haftalara dönüştü. Sihrim yabancı hissetmek yerine benim bir parçamış gibi gelmeye başladı.

Dönüşen insanlarla çok zaman geçirdik ve ben her zaman bir ya da iki bebeği kucağıma aldım. Ya da dört.

Diğer eski insanlar çok da gizli olmayan bir şekilde beni ateşlendirmeye çalışıyorlardı... ve bu işe yarıyordu.

Bir çeşit.

Bir ay selkilerle herhangi bir sorun ya da drama olmadan geçti. Sonra ikinci bir ay.

Ve bir üçüncüsü.

Denizkızlarının denizi kontrol edememeyi sorun etmediklerini düşünmeye başlamıştım ama Triton durumun böyle olmadığından emindi. Onları benden çok daha iyi tanıyordu, bu yüzden onun temkinliliğine karşı çıkmadım.

Üreme konusunu bir daha açmadı, belli ki ben de açmadım. Henüz hamile kalamamıştım, bu yüzden zaten pek de önemli değildi.

Ama yatağa her kıvrılışımızda kendimi bunu düşünürken buluyordum.

Benim gözlerime ve onun gülüşüne sahip bir bebek.

Sevilecek, üzerine titrenecek ve sarılıp yatılacak yumuşacık bir baş belası.

Çocuk sahibi olan o kadar çok çift vardı ki, Merrae toplumunun yeniden nüfuslanmasıyla kişisel olarak ilgilenmiyordum. Ama bebeklerle ne kadar çok vakit geçirirsem, onları o kadar çok seviyordum.

Ve yüksek sesle itiraf etmemiş olsam bile bir tane istediğimi düşünmeye başladım.

Neyse ki, bu kararı vermek zorunda kalmadan önce hala zamanım vardı. Umarım *çok* zamanım vardır.

sixteen

ARIA

Yavaş, tembel seks, yatakta birlikte kitap okuma, en lezzetli gözleme kahvaltısı ve çocukları eğlendirdiğimiz birkaç saatle dolu sakin bir sabahın ardından, bir başka öğleden sonra eğitimi için okyanusa açıldık.

Herkes ertesi gün verecekleri büyük partiye hazırlanırken şatoda büyük bir heyecan vardı. Gelgit Değişimi adını verdikleri yıllık bir tatildi, çünkü sözde her yıl o gün sualtı gelgitleri biraz değişiyordu.

Sadece kutlama yapmak istediklerinden emindim, çünkü su altı gelgitlerinin bu kadar belirli bir zaman çizelgesinde değişmesi pek olası görünmüyordu.

Birkaç saatlik eğitimden sonra tatil için hazırlıklara yardımcı olacaktık ama yine de selkilerin bize saldırıp saldırmayacağını bilmiyorduk. Bu yüzden neredeyse tam zamanlı olarak eğitime devam ediyorduk.

"Kontrollerinizi yapın," diye talimat verdi Triton, yavaşça ilerlerken elimi tutarak.

İkimizin de acelesi yoktu. Tembel sabahımızın kanıtladığı gibi, ikimiz de tatil için bir gün izin almayı dört gözle bekliyorduk. Oldukça lanet olmaya başlamıştım.

Sihrimde iyiydim, bu yüzden artık her gün kendimi yormama gerek yoktu.

Zaman, gelişmeme gerçekten yardımcı olacak şeydi.

"Bir şeyler farklı geliyor," dedim kaşlarımı çatarak etrafıma bakınırken. Triton'un elini bırakarak olduğum yerde durdum ve gözlerimi kapatıp suyun içinden gönderdiğim büyüye odaklandım.

Kalenin etrafındaki okyanusu kontrol etmek, sihrimi kullanmak için en zor şeydi. Çılgınca bir odaklanma gerektiriyordu ve Triton bu konuda ustalaşmasının onlarca yılını aldığını söylemişti.

Kesinlikle henüz o noktada değildim ama çalışmaya devam ettim.

"Nasıl farklı?" diye sordu. Sabah, öğleden sonra ve gece kontrollerini yapıyordu, bu yüzden gerçekten yanlış bir şey olsaydı, bunu hissedeceğini varsaydım.

"Bilmiyorum." Sanki bana denizden daha fazlasını söyleyebilecekmiş gibi ufku tarayarak daha da açıldım.

Olamaz.

Sadece bir cevap arıyordum.

Bir şey göremeyince suyun altına girdim ve gözlerimi kapatıp kumun üzerine oturdum. Dalgalar etrafımda durgunlaştı, sakın su isteğime karşılık verdi.

"*Ne hissediyorsun?*" Triton sordu ve dikkatinin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum.

"*Emin değilim. Hiçbir şey hissetmiyor musun?*"

"*Hayır.*"

"*Hmm.*" Neyin kapalı olduğuna odaklandım.

"*Bu his nereden geliyor?*" Triton sordu. "*Hangi yönden?*" "*Emin değilim. Belki de gelgitler değişiyordur.*"

"*Bu sadece tatil için bir bahane. Aslında değişmiyorlar.*"

Biliyordum.

"Muhtemelen bir şey yoktur," dedim.

"Aria, denizi biz yönetiriz. Eğer seni uyarıyorsa, dinlemeli ve nedenini bulmalıyız."

"Neden seni değil de beni uyarsın ki?"

"Çünkü sen kraliçesin. Ya da belki de mükemmel eşim tarafından çok fazla tüketildiğim için."

Ona gözlerimi devirerek homurdandım. Bana küçük bir sırıtış fırlattı.

Bir şey bilincimi dürttü ve gözlerimi kapattım. Zihnimde tanıdık, rahat bir büyüünün küçük bir kıvılcımı vardı ve durana kadar kendi gücümle onu takip ettim.

Durduğu yerde suyu taradım.

Orada bir şey vardı ve hızla hareket ediyordu. Gizlice.

"Deniz kızları geliyor," diye fısıldadım Triton'un zihnine. "Yanlarında büyük bir şey var. Ne olduğundan emin değilim. Canavarlar, yaratıklar ya da-"

"Nerede?"

"Şu anda kayalıkların içindeler."

Triton hiddetle küfretmeden önce bir an sessizlik oldu. *"Mürekkep balıkları getiriyorlar. Hâlâ tahtı istiyorlar."*

Merrae'lerin korktuğu tek bir tür mürekkep balığı vardı, o da deniz kızlarının genellikle kontrol altında tuttuğu zehirli olanlarıydı. Merrae savaşçıları mürekkep balıklarını kendileri öldürebilirdi ama bunu gereksiz bir risk olarak görüyorlardı. Zaten bu tür mürekkep balıkları okyanusun bizim yaşadığımız kısmına hiç gelmemişti. Onlar da deniz kızları gibi daha sıcak suları tercih ederlerdi.

Triton'un bakışları benimkilerle buluştuğunda karanlıktı. *"Kaleyi kilitlemeni istiyorum. Sen ve Rayna güvenliği sağlarken ben de savaşçıları toplayacağım."*

Triton'a yardım etmeyi tercih ederdim ama ben bir savaşçı değildim. Kendimi öldürtmeden zehirli bir kalamarı nasıl öldüreceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Kralıma yardım etmenin en iyi yolu tam olarak onun istediğini yapmaktı. Bu beni çok korkutsa bile.

"Çalıştığımız gibi Rayna'yla çalışacağım. Sen hayatta kalmaya odaklan. Sakın Seni öldürmelerine izin ver," dedim Triton'a.

"Seni sahiplendikten hemen sonra ölmeye hiç niyetim yok, tatlım. Güvende ol." Sesindeki endişe beni korkutuyordu ama bunu ona söylemenin bana bir faydası olmayacaktı.

Rayna ile zihinsel olarak konuşurken sahilde koşabilmek için etrafımdaki suyu hareket ettirdim. Sihrimi neredeyse hiç çaba gerektirmeyecek kadar çalışmıştım.

"Deniz kızları saldırıyor. Dışarıda mürekkep balıkları var. Triton onlarla savaşmak için savaşçılar topluyor ama kaleyi kilitlememiz gerekiyor," diye ısrar ettim.

"Siktir," diye tısladı Rayna.

Binayı kilitleme konusunda onlarca kez alıştırma yapmıştık, o yüzden bu konuda endişelenmedim. Bu zor değildi.

Ancak kalenin dışındaki okyanusu kontrol etmek bizi korumanın tek gerçek yoluydu.

Ve bunu yapabilecek tek kişi Triton ve bendim. Zor

değildi ama çok fazla enerji gerektiriyordu.

"Ben güney ve batı girişlerini alacağım, aşağıdan başlayıp yukarı doğru ilerleyeceğim. Sen kuzey ve doğu kapılarını alabilir misin?" diye sordum.

"Tabii ki. Üst katta görüşürüz." Rayna'nın onayı sessiz ama sağlamdı. Kraliçe olarak görev yapmam onu hâlâ heyecanlandırmıyordu ama bu konuyu açmayı bırakmıştı ve birbirimize karşı nazıktık.

Kaleye ulaştığımda kapılardan koşarak çıkan savaşçılar vardı. İçeri girerken yanımdan koşarak geçtiler. Kapıları onlar için açık bırakmamam gerekiyordu, bu yüzden başka bir çıkış yolu bulmaları gerekecekti.

Savaşçılardan biri "Kraliçe solda!" diye bağırdı ve binaya girmem için bana bir yol açtılar.

Gruptaki son kişinin geçmesini bekledim, sonra duvardaki kolu çektim ve çalışmasını sağlamak için içine büyü yaptım. Kapılar kapandı ve yeni bir grup savaşçı köşeyi döndü.

"Batı tarafını kullanın," diye seslendim ve o yöne doğru koşmaya başladılar. Arkamda bir başka adam dalgasıyla ben de peşlerindeydim.

Savaşçılardan biri yanımdan koşarak geçerken, "Sahildeki selkilerden bir iz var mı?" diye seslendi.

"Henüz değil."

"Bu şekilde kalmaya çalışın, Majesteleri."

"Mürekkep balıklarının eşimi öldürmesine izin vermediğin sürece," diye karşılık verdim. "Anlaştık."

Triton'un sesi zihnime girdi ve etrafımızdaki diğer savaşçılarla da konuştuğunu hissedebiliyordum. *"Tek seçeneğiniz bu olmadığı sürece selkileri öldürmeyin," diye emretti. "Onları bağlayın. Bu işi bitirdiğimizde mümkün olduğunca çok tutsak istiyoruz."*

Anlaşmaları tıpkı onun sözleri gibi zihnime aktı. Beni sahiplendiği günden beri her şeye dahil ettiği gibi bu konuşmaya da dahil etmişti.

Başkaları ne düşünürse düşünsün, ben onun kraliçesiydim. Çünkü Triton daha azını kabul etmezdi.

Batı kapısına ulaştık ve ben kolu tutarken savaşçılar içeri doluştu. Sonuncusu dışarı fırladı ve ben de kapıları arkalarından kapattım.

Rayna zihnime seslendiğinde ikinci kattaki ikinci kapı setini kapatıyordum, *"Doğu tarafındaki sahilde ilk selkie'yi görüyorum. Birinci ve ikinci kat kapıları kapalı ama buranın kuzeyinde de daha fazla selkie görüyorum."*

"Ben çatıya çıkıp onları kontrol altında tutacağım. Geri kalan kapıları sen halledebilir misin?"

"Tabii ki."

Merdivenleri koşarak çıktım, kalbim şiddetle çarpıyordu.

"Kaleye yaklaşan herkesi öldürün," dedi Triton sadece bana. Sesi karanlık ve ölümcüldü.

"Mahkumları tutmaya ne oldu?"

"Senin için gelmeye çalışan herkes ölür," diye hırladı. "Bu hedefli bir saldırı. Etrafta başka savaşçılar olsa bile mürekkep balıkları bana odaklanmış durumda. Deniz kızları taht için burada."

"Eğer hepsi senin peşindeyse, çok dikkatli olsan iyi edersin." "Olacağım."

"Sahili temiz tut, tatlım. Ben-"

"Eğer şu anda bana ilk kez beni sevdiğini söylersen, tanrıçaya yemin ederim ki hayatına kendim son veririm."

Kıkırdadı. *"Pekala. Kendine iyi bak." "Sana da."*

Kalenin en üst katına ulaştığımda onu kafamdan attım. Sahili temiz tutmak için dikkatimin her zerresine ihtiyacım vardı. Kendini hayatta tutmak için onunkine ihtiyacı vardı.

Kalenin en yüksek kubbesinin üzerinde, bir saldırı durumunda kral ya da kraliçenin yapının her tarafını görmesine yardımcı olmak için inşa edilmiş düz bir platform vardı. Bu sayede işimi yapmak gerçekten çok kolaydı.

Şu anda sahilde sadece birkaç selkie vardı ama aralarında liderleri Eila'yı tanıdım.

Denizin beni uyardığı mürekkep balıklarının olduğu grubun önünde olmalıydılar.

Triton ve ben ne yapmam gerektiğini çalıştığımızda, ben ön savunma hattını kontrol ederken, kendisinin ve diğer savaşçıların arkadan saldıracağını açıklamıştı. Şu anda onlar mürekkep balıklarıyla meşguldü, yani ben tek başımaydım.

Lanet olsun, umarım bizi güvende tutacak kadar gücüm vardır.

Denize ulaştığımda, sihrimin kucaklamasını memnuniyetle karşıladı. Daha önce hissettiğim gücün okyanusun kendisi olduğunu inkâr etmek mümkün değildi.

Küçük selkie grubu kaleye doğru koşuyordu ama ben okyanusa odaklanmıştım. O kadar yoğun çalışmıştım ki, büyük bir dalganın yükseldiğini hayal etmek sadece bir kalp atışı sürdü ve bir kalp atışı sonra, o dalgayı sahile doğru, onu temizleyecek kadar güçlü bir şekilde koşturdum.

Dalga kaleye çarptı. Suyu kapalı kapılarda durdurdum - gerçi muhtemelen biraz çatlaklardan sızmıştı - ve dalgayı sert ve hızlı bir şekilde okyanusa geri ittim. Triton bana kimsenin ya da hiçbir şeyin kalenin duvarlarına ya da kuma tutunmasına izin vermeden bunu nasıl yapacağımı öğretmişti, ben de tam olarak onun gösterdiği şekilde yaptım.

Enerjimdeki düşüş önemliydi ama idare edilebilirdi.

Dalga selkileri sahilden sildi ama su çekildiğinde bir tane kaldığını gördüm.

Eila. Liderleri.

Kumun derinliklerine gömülü devasa bir mızrak tutuyordu, yontulmuş kasları gergindi. Mızrağı yerinden söktü ve tekrar ileri doğru koşmaya başladı.

Kahretsin.

Onları uzaklaştırdığım kadar hızlı bir şekilde, diğer selkiler de tekrar kumun üzerine çıkmaya başladılar.

Kraliçeye odaklanarak bir dalga daha topladım. Neredeyse kaleye varmıştı. Kapılar kilitli olsa da, bu kaslarla tırmanabileceğinden oldukça emindim.

Eğer tırmanırsa, bana ulaşabilirdi. Onun aksine, kendimi güvende tutmak için koca bir mızrağım yoktu.

İkinci dalgam ilkinden daha sert çarptı.

Mızrak geri yuvarlandığında, kraliçenin mızrağı tekrar kuma gömülmüştü, omuzları kamburlaşmıştı ve sahip olduğu her şeyle tutunmaya çalışıyordu.

Kadın tam bir baş belasıydı.

Beni ve Triton'u öldürmek istemesi gerçekten talihsizlikti, çünkü onun gücüne büyük saygı duyuyordum.

Daha fazla yer kaplamasına fırsat vermeden ona üçüncü bir dalga gönderdim. Yeterince odaklanmış enerjiyle onu tamamen alt edebilecek olsam da, bunu yapmak için yakmam gereken büyü miktarı konusunda endişeliydim.

Onu sahilden bir kez uzaklaştırmak için kendimi yıpratırsam, çabucak ele geçiriliriz.

Bir alternatif bulmakta zorlanarak dördüncü bir dalga gönderdim. Gittikçe güçleniyor olsam da, denizde Triton gibi ustalaşmam için önümde uzun bir yol vardı. Sahili Eila hariç herkesten temiz tutmak için her şeyimi vermem gerekecekti.

Dördüncü dalga onu indirmeyince beşinci dalgayı da gönderdim.

Göğsüm hızla inip kalkıyor, kalbim göğsümde çılgınca atıyor ve ben nefes nefese büyüünün etkisinden kurtulmaya çalışıyordum.

Kraliçe kımıldamıyordu. Biz-

"Eila kaleye ulaşacak." Rayna'nın sesi keskindi ve kafamın yerine kulağımın içindeydi. Kapıları kapatmayı bitirmiş ve planladığımız gibi benimle çatıda buluşmuştu. "Devam edebilir misin?"

"Sahili temiz tutabilirim ama onu hareket ettiremem. Çok güçlü," diye itiraf ettim. "Triton'un mürekkep balıklarıyla işi bitene kadar hem onu ortadan kaldıracak hem de diğer herkesi geri çekilmeye zorlayacak enerjim yok."

Ne de olsa hâlâ antrenman yapıyordum.

Eninde sonunda Triton'dan daha güçlü olacaktım ama henüz o noktada değildim.

"Onunla ben ilgilenirim. Suyun beni alıp götürmesine izin verme." Rayna'nın eli omzuma dokundu. "Dikkatli ol."

"Sen de."

Beni serbest bıraktı.

Ve tek bir yumuşak hareketle binanın kenarından atladı.

Yuvarlanmasını, takla atmasını ya da kuma güvenli bir şekilde inmek için her ne yapıyorsa onu izlemek istedim.

Ama selkiler çoktan sahile doğru ilerlemeye başlamıştı. Bu da odaklanmam gerektiği anlamına geliyordu.

Kumu temizlemek için bir dalga daha kullandım ve Rayna ona ulaşmadan önce Eila'yı bir kez daha dururdum.

Rayna'nın elinde bir silah belirmişti; sudan yapılmış gibi görünen büyük bir mızrak. Ama ucu sadece tek bir keskin metal uçtan ibaret değildi.

Üç tane vardı.

Lanet olası bir trident kullanıyordu.

Küçük Denizkızı'na gerçekten girmiştim.

Rayna, Eila ile çarpıştı ve kadınlar boğuşurken kumda yuvarlandılar. Hareketleri güçlü, pratik ve yeterince hızlıydı ki tam olarak neler olduğunu takip edecek ne zamanım ne de enerjim vardı.

Tanıdığım bir adam, şimdi daha büyük olan selkie grubuyla birlikte sudan çıktı.

Sahildeki Owin'di.

Beni baştan çıkarmak için sihrini kullanmaya çalışan kelpie.

Jackass.

Owin doğrudan bana doğru yönelmişti ve etrafındaki diğerlerinden daha hızlı hareket ediyordu. Bir sonraki dalgam bir öncekinden daha büyük olduğunda arkasına bakmadı bile - ama güçlü bir çarpışmayla o ve diğerleri sahilden kopup okyanusa geri atıldılar.

Rayna ve selkie lideri hariç, onlar hâlâ savaşıyorlardı.

Hiçbir zaman intikam almaktan hoşlanan biri olmamıştım ama dalgam Owin'in kışını tekmelerken tatmin hissetmemek zordu.

Sudan çıkan bir sonraki grupta yoktu. Ya da ondan sonrakinde.

"Nasılsın?" Triton sordu.

Bir sonraki dalgam kumu süpürene kadar ona cevap vermedim. *"Hayatta kalmak. Mürekkep balıkları nasıl?"*

"Öldü. Şimdi selkie'lerle ilgilenmeye gidiyoruz. Savaşçılarımızdan birkaçı ciğer dolusu mürekkep aldı ama diğerleri panzehir için onları kaleye geri götürüyor. Rayna onlar için kapıları açabilir mi?"

"Şimdi olmaz. Sahilde Eila'yla dövüşüyor. Eila beklediğimden çok daha güçlü ve onu yere serip kumsalın geri kalanını temiz tutamadım."

"Kapılarla ilgilenmesi için birini göndereceğim. Kumsalı daha ne kadar tutabilirsiniz?"

Başka bir selkie grubunu yıkarken bir duraklama oldu. Artık sayıları çok daha fazlaydı ve bu pek de iyiye işaret gibi görünmüyordu.

"Bilmiyorum. Bunu daha önce hiç yapmadım," dedim sonunda.

"Enerjin nasıl?"

"Soluyor. Ama bunu yapmam gerektiği sürece devam ettireceğim."

Ya da ben bayılana kadar. Ama bunu söylemek Triton'un kendini hayatta tutmasına yardımcı olmayacaktı, bu yüzden sessiz kaldım. Neyse ki, her düşüncemi sadece birbirimize çok yakın olduğumuzda duyabiliyordu.

"Biz diğerlerini arkadan hallederken Rayna Eila'yı halledebilir mi?"

Bakışlarım dövüğe geri döndü.

Kimin kazandığı hakkında hiçbir

fikrim yoktu.

İkisinin de kanaması vardı ama hâlâ o kadar hızlı hareket ediyorlardı ki iyi olduklarından oldukça emindim.

"Sanırım öyle, ama tam olarak söyleyemem. Şimdilik iyi görünüyor. Sadece biraz kan görüyorum."

"Eğer normal hareket ediyorsa, hayatta kalacaktır. Birazdan orada olacağım. Güvende ol, tatlım."

"Sen de."

Zihinlerimiz ayrıldı ve ben sahile bir dalga daha vurdum.

Büyüm her kullanımda çok yoğun hissettirmeye başlayacak kadar azalıyordu ama bunu düşünmeme izin veremezdim.

Sadece birkaç dakika daha devam etmem gerekiyordu. Sonsuzluk gibi geliyordu ama üstesinden gelebilirdim.

Riskler çok yüksekti.

Saçlarım tuzlu su ve terden yüzüme yapışmıştı, bu yüzden onları hızlıca topuz yaptım ve yolumdan uzak tutmak için büyük bir düğüm attım. Bunu yaparken elim kulağımdaki halkalara değdi ve tenim sihirle öylesine aydınlanmıştı ki tepki olarak bir karıncalanma hissettim.

Kuma dalga üstüne dalga gönderip Rayna ve Eila'dan suyu uzak tutarken burnum kanamaya başladı ama duramıyordum.

Neyin tehlikede olduğunu biliyordum.

Sadece benim hayatım değil, kaledeki tüm dönüşmüş insanların hayatı. Arkadaşlarımla. Değer verdiğim insanlar. Onların çocukları.

Ne olursa olsun, duramazdım. *Durmayacaktım.* Gözümün

ucuyla Rayna'nın sertçe yere düştüğünü gördüm.

Sahile gelen her grupta daha az selkie vardı ama yine de çok fazlaydılar. Triton'un işi bitmemişti.

Eila Rayna'yı dizleriyle sıkıştırıp mızrağını Rayna'nın boğazına doğru tutarken bir şeyler homurdandı.

Sikeyim.

Hiç düşünmeden hareket ettim ve Rayna'nın yaptığı gibi kendimi kalenin çatısından aşağı fırlattım. Bir su sütunu denizden kıvrılarak beni kumsala taşıdı ve sayıları azalan selkie'lere bir dalga daha fırlatırken kumsal boyunca koştum.

Başımın üstünde bir şey sallandı ve hayal meyal büyüünün ürpertisini hatırladım. Tacım ortaya çıkmış olmalıydı. Topuzum onu yerinde tutmak zorundaydı, çünkü onu gönderecek enerjim yoktu.

Dövüşürken yapabileceğim pek bir şey yoktu ama en azından Rayna'ya Triton'un bize ulaşmasına yetecek kadar zaman kazandırabileceğimi umuyordum.

Beş dakikasının sonuna yaklaşmış olmalıydık.

Kalp atışlarım o kadar yüksekti ki, kumu çok yavaş geçerken okyanusun kendisinin kulaklarıma vurduğuna yemin edebilirdim. Eila mızrağını Rayna'nın boğazına sapladı ve çılgılımla denizi tepki vermeye ittim.

Su, ahşap kabzayı keserek mızrağın ucunu baldızımı kesmeden çıkardı.

Bir dokunaç okyanustan fırladı ve Eila'yı geriye doğru çekerek onu bıçağı saplamak yerine sendeleyerek uzaklaşmaya zorladı.

Kumsalı temizlemek için bir dalga daha kullandım ve Rayna'yı onunla birlikte gönderdim, onu içine attığım selkie grubunda kendi başına savaşabilecek kadar iyi olduğunu umuyordum.

Bu durumda ona verebileceğim en iyi şanstı.

"Benim için buradasın," diye seslendim Eila'ya, kumda önünde durarak. Atıştan sonra delicesine hızlı toparlanmıştı. Üstü başı tuz, kum ve kan içindeydi ama onu orada, kumsalda, merralara saldırmaya iten her neyse tüm varlığı alev alev yanıyordu.

Nefeslerim sığ ve hızlı geliyordu, kalp atışlarım hâlâ sahildeki diğer sesleri bastırıyordu.

Eila'yı başka bir dalgayla göndermeye çalışmadım.

Enerjim hızla azalıyordu ve onu bu şekilde alt etmeye çalışırken harcayacak daha fazla sihrim yoktu.

Mızrağı hâlâ elinde tutuyordu ve şimdi ucundaki uç sudan yapılmıştı.

Bu işime yarayabilir. Ya da

yaramayabilir.

Bunu sadece zaman gösterecek.

Kadın sonunda, "Tahta ihtiyacım var," diye bağırdı.

"Beni öldürmeden onu alamazsın," diye karşılık verdim ve kollarımı iki yanına açarak ona bu işi bitirmesini söyledim.

Ne kadar erken saldırırsa, o kadar erken engellemeye ya da misilleme yapmaya çalışabilirdim. Ve ne kadar enerjim kaldığını düşünürsek, bunu çabucak atlatmak çok daha iyi olurdu.

Kaç tane selkie indirmem gerektiğini görmek için arkama bakmadan kumun üzerine bir dalga daha gönderdim.

Sihrimin mevcut sınırlarının sonuna yaklaşıyordum. Burnumdan daha fazla kan damlıyordu ve başım dönmeye başlamıştı. Gücümün sınırına geldiğimi hissedebiliyordum, tıpkı o gün kayalıklarda olduğu gibi. Eğer zorlamaya devam edersem, kopacaktı.

Ama biraz daha dayanabilirdim.

Triton neredeyse bitmiş olmalıydı.

Eila sonunda bir savaş çılgılığı attı ve mızrağını havaya fırlattı. Bana doğru uçtu ve mükemmel bir şekilde döndü. O an o kadar gerçeküstüydü ki, sanki bir filmde çıkmış gibiydi.

Ucundaki suyu kullanarak onu yanımdan uçurdum ve sudan çıkmakta olan bir selkie'ye saplanırken korkunç bir ses duydum.

Mızrak yere düşmeden önce Eila bana doğru hamle yaptı.

Ben de koştum ama ona doğru değil, suya doğru koştum. Yakınlarda bulunan birkaç fok balığını suyun derinliklerine atmak için fazla çaba sarf etmeme gerek kalmadı.

Deniz ayak parmaklarımı yıkarken bana ulaştı ve bir kalkan hayal ederek suyu üzerime attım.

Suyuma çarpıp kuma dūřerken acımasızca kűfretti.

Ona doęru geri dűndűm. Etrafımda her řey o kadar çok dűnűyordu ki neredeyse dengemi kaybediyordum.

Bűyűm bozulursa bayılırım. Ve eęer bayılırsam Eila beni ۆldűrebilir.

Bu yűzden tehdidi nasıl sona erdireceęimi bulmam gerekiyordu. Hızlıca. Ve savařmak hakkında hiçbir řey bilmedięimi dűřűnűrsek, bu imkűnsız gűrűnűyordu. Savařlar ve muharebeler hakkında okuduęum tűm fantezi kitapları beni ۆlmemi isteyen ۆfkeli, belalı bir kadının gerçeklięine hazırlanamıřtı.

Ayağa kalktı ve omzuyla kalkanıma vurdu. Onu dik tutmak için

gereken bűyű miktarı alevlendi.

Yine sahilde kořan ű denizkızı gűrdűm. ۆnemli ۆlűde daha az. Triton'un iři neredeyse bitmiřti.

Peřlerinden bir dalga daha gűndermekten bařka çarem yoktu ama bunu yaptım, dik durmak için yarattım kalkandan destek almak zorunda kaldım.

"Bu krallığın yarısına ihtiyaımız var!" Eila bağırdı, kalkanıma tekrar vurmaya hazırlanırken gűzlerinde ۆfke ve çaresizlik birbirine karışıyordu. Daha ۆnce beni ne kadar kűtű etkilediğini fark etmiş olmalıydı. "Kendimizi senin kadar iyi koruyamayız. Lanet olası tahta ihtiyaımız var!"

Geri çekildi ve tekrar kalkanıma çarptı. Sarsıldı ama onu dik tutmayı başardım.

"Beni ۆldűrűrsen ne olacaęını dűřűnűyorsun?" Geri aradım. "Merrae'ler seni *mahvedecek*. Bizimkiler katledilirken senin halkın zaten gűven içinde oturuyordu. Triton beni çoktan kraliçesi yaptı. Beni řimdi ۆldűrmek sadece bařka bir savař bařlatır. Eęer tehlikedeyseniz, size yardım edebilmemiz için bize sűylemelisiniz!"

Kadın tekrar kalkanıma doğru umadan ۆnce bir ۆfke çığlığı daha attı. atladı ve bana çarptı. Kuma akıldık.

birlikte, göğsü benimkine karşı kabarıyordu. Her şey hala dönüyordu, ama gözlerinin içine baktım.

O lanet taş hâlâ topuzuma yaslanmıştı ve kuma doğru kayarken saç tellerime baskı yapıyordu. Bir mucize eseri, yerinde kalmıştı.

Kendi mızrağımı fırlatacak kadar gücüm kalmıştı ama beni gerçekten öldürmeye çalışana kadar kullanmayacaktım.

"Merrae bizim için savaşmayacak," diye hırladı ama gözlerindeki panik açıkça görülüyordu.

Söylediklerimi duymuştu ve haklı olduğumu biliyordu.

Ya da en azından kısmen haklıydım. Ölürsem ne olacağından tam olarak emin değildim ama Triton'un isterse selkileri yok edebileceğinden emindim. Ve eğer beni öldürürlerse, bunu kesinlikle isteyecekti.

"Neredeyse yarımız eskiden insandı. Geri kalanlarla aynı kine sahip değiliz. Ailelerimizin hayatını riske atmak yerine sizinle çalışmayı tercih ederiz," dedim. "Safkan merrae'ler bile savaştan yoruldu Eila. Sadece iyileşmeye çalışıyorlar."

Haklı olduğuma karar verdiği anı gözlerinde gördüm.

Devasa bir su dokunacı onu benden koparıp geriye fırlatmadan önce orada bir şey titredi.

Bir kalp atışı sonra Triton'un kolları belimdeydi ve beni ayağa kaldırdı.

seventeen

ARIA

CİLDİMİN ÜZERİNDEN SU AKIYORDU ve Triton'un beni herhangi bir yaralanma belirtisi olup olmadığını kontrol etmek için kullandığını biliyordum. Sadece biraz morarmıştım, o yüzden bir şey bulamayacaktı. Burnumdaki kanama aşırı efordan kaynaklanıyordu, gerçek bir yara değildi.

"Ona zarar vermeyin," dedim çabucak.

Tacımı kafamda ortalamak için düzeltti, gözlerinde öfke yanıyordu. "Seni öldürebilirdi."

"Biliyorum. Ama onu öldüremezsın."

"Kesinlikle öldüremem."

Yüzünü tuttum ve gözlerinin içine baktım. "Kraliçe olduğumu söyledin, Triton. Bana güveniyor musun?"

Çenesi sıkıştı.

Uzun bir süre sonra nihayet başını sallayarak onayladı.

Arkamı döndüğümde, elleri onunla birlikte olduğum ilk günkü gibi belime gitti. Beni yine korumaya çalışıyordu ve boğmak doğal olarak gelen şey olsa da beni boğmamaya çalışıyordu.

Denizkızlarının liderini kumun üzerinde, Triton'un etrafına sardığı su tüpünün içinde sıkışmış halde buldum. Tamamen hareketsizdi, sadece başı dışarıdaydı.

Artık kızgın görünmüyordu.

Korkmuş görünüyordu.

"Şu anda iki se eneğ n var Eila," dedi Triton, sesi alçak ama kontrollüydü. "Seni bunu yapmaya iten şeyin ne olduğ nu bana söyleyebilirsin ya da seni ve halkının geri kalanını kalemin hapishanesine atıp adalarını tamamen korumasız bırakabilirim. Zaten hepinizi büyüyle bağlamış durumdayım, bu yüzden hiç çaba sarf etmem gerekmez."

Gözlerinde gerçek bir korku parladı.

Selkie'lerle ilgili ciddi bir sorun olmalıydı.

Eila sert bir nefes verdi. "Denizde bu kadar çok merra olmayınca, derinliklerdeki canavarlar daha da cesurlaştı. Çocuklarımızı spor olsun diye avlıyorlar. Sadece geçen yıl iki düzineden fazla çocuğumuzu kaybettik."

Kahretsin.

Vay

anasını.

Midem bulandı.

"Neden daha önce yardım istemedin?" diye hırladı.

"Halkınız bizden nefret ediyor. Kendimizi koruyabilmemiz için tahtın büyüsünün yarısına sahip olsak daha iyi olur," diye homurdandı Eila.

"Şu anda geçmişin bir önemi yok. B y m  almak için beni  ld rmeyeceksiniz, bu yüzden yardımımıza ihtiyacınız var," dedim.

"Var." Kelimeleri dişlerini sıkarak söylemek zorunda kaldı.

"Sizi serbest bırakırsam, tüm savaşçılarınızı adalarınıza geri g t rmenizi bekliyorum. Gelgit Değişiminden sonraki gün, halkınızdan bir grupla müzakere etmek için geri dönebilirsiniz. Çocuklarınıza yaptıklarından dolayı canavarları yok etmek için bir plan yapacağız. Kabul ediyor musunuz?"

Başını salladı. "Evet."

Triton beni tutuşunu bıraktı ve aralarındaki mesafeyi kapattı. Eila'ya birkaç santim kala durdu ve alçak bir sesle şöyle dedi: "Savaşçılarınızdan biri *bile* eşime karşı bir harekette bulunursa, anlaşmamız bozulur ve hepinizi kendim öldürürüm. Anlaştık mı?"

"Evet," diye fısıldadı kadın.

"Harika." Triton'un su dokunacı ortadan kayboldu ve Eila onu bıraktıktan sonra sorunsuzca ayaklarının üzerine indi. "Yaklaşık on dakika içinde hepinizi denizin derinliklerine atacağım. O zamana kadar herkesi bize karşı hareket etmeleri halinde bunun sonuçları hakkında uyarmanız gerekiyor."

"Teşekkür e d e r i m ." Bu sözleri söylerken Eila'nın bakışları üzerimdeydi. "Majesteleri."

Sonunda saygı gösterircesine çenesini bana doğru indirdi.

Karnım gerildi.

İkimiz de Triton'un beni kıştırdığını görür görmez onu öldürmek istediğini biliyorduk. Eğer onun için konuşmasaydım, muhtemelen ölmüş olacaktı.

Onun için ne yaptığımı biliyordu ve Triton'un en başından beri olmamı istediği kişi olduğum için bana saygı duyuyordu.

İstemedен olduğum şey. Sadece onun

kraliçesi değil, kraliçesi.

Başımı salladım ve Eila kumun üzerinde koşmaya başladı. Suyu girmesi ve derinlere dalması sadece bir dakikasını aldı.

"Canavarlardan haberin yok muydu?" Sessizce sordum.

"Hayır," diye itiraf etti Triton. "Keşke yapsaydım. Halkımın selkilere karşı bir kini var ama tüm türlerin çocukları değerlidir. Müdahale olmadan bunun devam etmesine asla izin vermezdik."

"Canavarlarla başa çıkabilir misin?"

"Tabii ki. Okyanustaki en korkunç şey benim, unuttun mu?"

Homurdandım, sözleri beni tanıştığımız ilk güne geri götürdü. "Elbette."

Triton kıkırdadı, beni kollarının arasına aldı ve sıkıca sarıldı. Ben de ona sarıldım. Olan biten her şeyin stresi ve ağırlığı bir anda üzerime çökerken gözlerim doldu.

"Rayna'yı selkilerle birlikte denize atmak zorunda kaldım. Sence o iyi mi? I-"

"Wesson onu çoktan aldı. Onun hayatını kurtardığını söylediler."

Rahatlamış bir nefes aldım. Gözlerim daha şiddetli bir şekilde acıdı. "Sanırım belki de yaptım."

"Evve tah, tatlım." Sen mükemmelsin.

Sulu bir kahkaha attım. "Bir ateş rüyasından daha mı mükemmel? Gerçek olduğuma ikna oldun mu?"

Dudakları önce alnımı, sonra omzumu okşadı. "Hayal edebileceğim her şeyden çok daha iyisin, ateşli bir fantezide bile."

"Sen de öylesin," diye itiraf ettim.

"Ben denizlerin kralıyım."

Bir kahkaha attım ve beni hâlâ göğsüne bastırıldığı için sırtına vurdum. "Kendini çok beğenmişsin."

"Hâlâ bu ayrıcalığa sahip olan tek kişi sensin." Boğazımı ısırdı

Bir kahkaha daha atarak onu ittim. Bunu yaptığımda her şey döndü.

-Triton beni tekrar yakaladı, endişeyle kaşlarını çattı. "Kendini çok

mu zorladın?"

"Sadece birazcık."

Hırladı ve beni ayaklarımdan çekip kollarına aldı. Tacım saçlarımı tekrar çekti ve irkildim.

"O şeyi tekrar saklamak için sihrin var mı? Biraz ağır ve ben dışarıdayım."

"Bilmiyorum, seni bunu takarken görmek hoşuma gidiyor." Şakacı davranıyordu ama eli hemen kulağıma değdi ve onu tekrar halkalarımın içine yerleştirdi. "Dinlenmen gerek."

Beni şatoya geri götürmeye başladığında, "Beni odamızda saklamadan önce her şeyi halletmemiz gerekiyor," diye karşı çıktım. İyileşmem için beni ara vermeye zorlamayı planladığını biliyordum ama zamanlama doğru değildi.

"Bekleyebilir," dedi.

"Hayır, bekleyemez."

"Sen benim için her şeyden önce gelirsin, Aria. Sen mücadele ederken başka hiç kimse umurumda değil."

"Onları önemsiyorum. Beni dinlenmeye zorlamadan önce herkesin iyi olduğundan emin olmalıyız. Bir şeyler yersem başım daha az döner."

Muhtemelen.

"*Muhtemelen* duydum," diye homurdandı ama onu ikna ettiğimi söyleyebilirdim.

Günün geri kalanını merrae'lerle konuşarak ve herkesin iyi olduğundan emin olarak geçirdik. Savaşçılardan birini her gördüğümüzde sırtıyor ve Triton'u kızdıracak şekilde bana beşlik çakıyorlardı.

Onlar için savaştığımı gördüler. Onlarla *birlikte*. Ve sanırım bu beni onlardan biri yaptı.

Triton'un eş almasına karşı oy kullanan yargılayıcı, acımasız merrae bile bir kez olsun benden nefret ediyormuş gibi davranmadı. Ters ters bakmadılar. Hatta birkaçı bana iltifat bile etti. Joa bizzat bana Triton'un iyi bir seçim yaptığını söyledi ki bunu ondan duymak gerçekten şok ediciydi.

Odamıza döndüğümüzde, birlikte yatağa yığılmadan önce mağaraya inecek enerjimiz bile yoktu.

Arkadaşım beni kollarına aldı ve ben uykuya dalarken bana tatlı sözler fısıldadı.

En çılgın hayallerimde bile kendimi denizler kralıyla evli olarak hayal etmemiştim.

Yine de öyleydim.

Ve her nasılsa, bu başıma gelen en iyi şeydi.

"BU KELLER BÜTÜN GÜN BENİ DELİRTTİ," diye fısıldadı Aria, Gelgit Değişimi kutlamasını sona erdirmek için sadece yetişkinlerin katıldığı son partiye doğru yürürken bir şeridin altını kaşıyarak. Koridorda tek başımızaydık, bir saat önce bir grup çocuğu oyalamak için başlattığımız bir oyunu bitirmek için geride kalmıştık. Oyun bittiğinde aileleri onları odalarına götürdü ve bizi yalnız bıraktılar.

Arkadaşıma göre, herkesin tatil kıyafetlerine dikilmiş dekoratif deniz kabuğu şeritleri sayesinde yürürken hepimiz rüzgâr çanları gibi ses çıkarıyorduk.

Kaşındığı noktaya baktım. Eşimin vücudunu, pullarından birini kaşındığını anlayacak kadar iyi ezberlemiştim.

Ve genellikle dişi bir merraenin pulları sadece bir nedenden dolayı kaşınırdı. Bir ya da iki gün suya girmemişse tüm vücudu kaşınabilirdi ama uyandıktan sonra birlikte düş almıştık.

"Bana tuhaf bakıyorsun. Neyi kaçırıyorum?" diye sordu.

Bakışlarımı tekrar koridora çevirdim.

Ona söyleyeceklerim hoşuna gitmeyecekti, bu yüzden konuyu açmamıştım. O gün seks yapmamıştık, bu yüzden daha önce bilmesini gerektirecek gerçek bir neden yoktu. Onunla üreme ve bebekler hakkında konuştuğunu biliyordum.

Diğerleri de defalarca insana döndü, ben de işaretleri bir araya getireceğini düşündüm.

Söylememişti, o yüzden haberi ben vermek zorunda kalacaktım.

"Yanındaki dövmede ne yazdığını bana hiç söylemedin," dedim onun yerine. "Seni hamile bırakmadan bağımızı mühürlemiştik ve bunun senin şartın olduğunu hatırlıyorum."

"Eğer sana söylersem, bana neden garip garip baktığını söyleyecek misin?"

"Evet."

Ona zaten söyleyecektim. Sadece benden önce dövmesi hakkında konuşmanın onu neşelendireceğini umuyordum. Dövmeleri hakkında konuşmayı severdi ve ben de bilmek istiyordum.

Bana küçük bir gülümseme verdi. "Bu anneme bir övgü. *'En çok seni seviyorum'* diyor. Bazı insanların dünyadaki ailelerine söylediği aptalca, tatlı bir şey. Ben gençken annem beni sevdiğini söylerdi ve ben de alaycı bir şekilde onu daha çok sevdiğimi söylerdim. O da en çok beni sevdiğini söylerdi. Dövmeyi o öldükten sonra yaptırdım ve sanırım bu bana onun her zaman benimle olacağını hissettirdi."

"İşe yaradı mı?"

Başını salladı, uzaklara bakarken gözlerinde duygu vardı. "Evet. Öyle oldu."

Yürümeyi bıraktım, onu kollarıma çektim ve sıkıca sarıldım. Bana sıkıca sarıldı ve ben de onu yanağından hafifçe öptüm. "Dün bana söyleme demiştin tatlım ama artık beklemek istemiyorum. Senin bağımsızlığını, kararlılığını ve kişiliğini seviyorum. Sihrini kullandığında gözlerinin ışıldamasını seviyorum ve benimle çekinmeden ya da korkmadan konuşmanı seviyorum. Hayal edebileceğimden çok daha fazlasısın ve benim tüm dünyam oldun. Seni seviyorum."

Gözyaşlarının tuzu burnumu yaktı.

Dudaklarımı kulağına yaklaştırdım. "Ayrıca doğurganlık dönemine giriyorsun. Bu gece muhtemelen pulların dökülecek."

Bir anlık sessizlikten sonra benden uzaklaştı, gözleri irileşmiş ve panik içinde pullarına bakıyordu. "Bekle, ne?!"

"Seni rahatsız ediyorlar ve renklerin açılmaya başladığını görebiliyorum. Bu gece ya da yarın sabah başlayacak."

"Vay anasını. *Vay* anasını," diye tekrarladı ve bir elini saçlarının arasından geçirerek yüzüne doğru çekti. Bakışları tekrar benimkilere kaydı ve endişeli bir hal aldı. "Ne düşünüyorsun?"

"Ne demek istiyorsun, ne düşünüyorum?"

"Sence bebek sahibi olmayı denemeli miyiz?"

"Bir doğum kontrol bitkisi bulmana yardım etmiştim, hatırladın mı? Kurumuş cesedi hâlâ mağarada asılı duruyor ve bizi bekliyor."

Elini tekrar saçlarının arasından geçirdi. Yumuşak dalgalar halindeydi ve tatil için özenle şekillendirilmişti. "Doğru. Ama bu daha önceydi."

"Neyden önce?"

"Bebekleri sevdiğimi fark etmeden

önce." "Herkes bebekleri sever, tatlım."

"Joa sevmiyor," diye belirtti. "Tamam,

neredeyse herkes bebeklerden hoşlanır."

Aria başını salladı, elini tekrar saçlarının arasından geçirdi. Onu inceledim.

Heyecanlı görünüyordu. Ve gergin.

Çoğunlukla gergindi, ama kesinlikle alttan alta bir heyecan akımı vardı. "Aria, gerçekten bu gece seninle çiftleşmemi *istiyor* musun?" diye sordum.

Fikrini bu kadar çabuk değiştireceğini düşünmemiştim ve bu fikir vücudumdaki tüm kanın aletime akmasına neden oldu.

"Sanırım öyle." Dudağını ısırdı.

Ellerim bir kalp atışı içinde kalçalarındaydı ve kıcı duvarla buluşana kadar onu geriye doğru yürüttüm. Başını geriye eğdi ve bakışlarımla buluştu. "Bu *öyle* bir durum değil. Kesinlikle emin olmalısın, çünkü emin olmazsan bunu yapmayı düşünmem bile. Pişmanlığın ilişkimizde yeri yok."

"Düşüncelerimi toparlamak için daha fazla zamanım olur diye düşünmüştüm," diye itiraf etti çenesini indirip göğsüme bakarak. "Bir bebeğimiz olursa nasıl olacağını hayal ediyordum ve bunu istiyorum. İstiyorum. Sadece korkuyorum, anlıyor musun? Kendini adamak için çok fazla. Ve eğer bunu yaparsak, ben senin *doğurganın* ya da *rahmin* olacağım, ki bu kulağa rahatsız edici geliyor ve-"

Elimi yanağına koydum ve bana bakması için başını tekrar geriye doğru eğdim. "Şu anda kaledeki herkes senin kraliçe olduğunu çok iyi biliyor. Bebek sahibi olmak seni daha güçlü gösterir, daha zayıf değil, o yüzden bunu kafandan çıkar. Çocuk sahibi olup olmama kararımız, şu anda ailemizi büyütmek isteyip istemediğimize bağlı olacak."

"Bunu bu kadar çabuk yapmak delilik olurdu, değil mi?" diye sordu bakışlarını süzerek.

Bir omzumu kaldırdım. "Belki de. Ama şu anda herkes yeniden nüfus oluşturmaya çalışıyor, yani bolca destek var."

"Ve bir krallığın liderleri nüfusun yeniden çoğalması için üzerlerine düşeni yapmalı, değil mi?" "Eğer liderleri bebek istiyorsa, yapmalılar."

Dudakları kıvrıldı ve ellerini göğsümün üzerinde gezdirdi. "Boktan bir anne olacağımdan korkuyorum ama yine de anne olmak istiyorum. Eloise ateş konusunda haklıydı."

"Çabuk yakalıyor gibi görünüyor." Dudaklarımı dudaklarına indirdim ve onu hafifçe öptüm. "Kararını vermek için birkaç saatin daha var. Terazinin ilk kefesi düştüğünde bunu hissedeceksin ve bir karar vereceğiz."

"Eğer bir tane istediğime karar verirsem..." diye devam etti.

"Çocukları sevdiğimi biliyorsun. Ne zaman hazır olursan, seninle birlikte bir çocuk büyütmekten daha büyük bir zevk duymam."

Yüzü ısındı ve başını salladı. "Karar verdiğimde sana söylerim. Ve tartı düştüğünde."

"Doğurganlığın başladığında kesinlikle anlayacağım, tatlım." Alnı

kırıştı. "Nasıl?"

"Diğer kadınlarla çocuk sahibi olma konusunda konuştuğunuzu sanıyordum."

"Şey, evet, ama gerçek üreme kısmı hakkında değil. Onlara henüz bebek istemediğimi söyledim."

Dudaklarını hafifçe öptüm. "İnsanların çocuk istemediklerinde çekimser kalmak yerine doğum kontrol hapı kullanmalarının bir nedeni var. Partide onlara sor."

Yüzü kızardı. "Sadece bana söylemeyecek olman tuhaf görünüyor." "Önce onlarla konuşursan daha kolay inanırsın."

"Bu kulağa uğursuz geliyor."

"İyi ki fikrini değiştirmek için zamanın var." Onu tekrar öptüm, o da ben çekilmeden önce bir anlığına karşılık verdi.

Her ne kadar onunla bütün gece orada sevişmek hoşuma gitse de, düşünmek için zamana ihtiyacı vardı ve partiye gitmezsek bizi özleyecekti.

Biz de koridora yöneldik.

Partinin düzensizliği devasa balo salonuna vardığımızda Aria beni bir kez daha öptü ve uzaklaştı. İkimize de birer kadeh şarap doldurdum ve onu belli belirsiz tanıdığım birkaç eski insan dışının sohbetinde buldum. Onların Aria'yı eve getirdikten sonra sahiplenilen yeni kadınlardan bazıları olduğundan oldukça emindim.

Ona bir bardak verdikten sonra Rayna'yı odanın kenarında, Wesson'a yaslanmış halde buldum. Yaralıydı ama gayet iyi iyileşiyordu.

"Nasıl hissediyorsun?" Yanlarına yaklaşarak kız kardeşime sordum.

"Yorgunum. Ve bir insan beni bir selkie'den kurtarmak zorunda kaldığı için biraz utandım ama sanırım artık bu konuda yapılacak bir şey yok."

Wesson homurdandı. "Eila çocuklarını kurtarmak için savaşıyordu. Bu kadar kararlı birine karşı kaybettiğin için utanmamalısın."

"Ve açıkça görülüyor ki, Aria bu noktada insan olmaktan çok uzak." İçkisini yudumlarken bakışlarım eşimi takip etti, sohbet ederken arka planda çalan müzik eşliğinde kalçaları hafifçe sallanıyordu.

"Arkadaşın etkileyici," diye itiraf etti Rayna. "Sadece birkaç aylık eğitimle sahili bu kadar uzun süre kontrol edebildiğine hâlâ inanamıyorum. Birkaç yıl içinde gücünün nasıl olacağını bilmek istediğimden emin değilim."

"Ya da birkaç on yıl," diye gürledi Wesson.

"Benden çok daha güçlü olacak." Sesimdeki gururu bastırmak mümkün değildi ve ben de bastırmaya çalışmadım.

"Joa geçen gün aklımdan bir türlü çıkaramadığım bir soru sordu," dedi Rayna. "Nasıl oldu da senin bir eş alıp almayacağın konusunda oylama yaptık? Biz gelenekçiler bunun bizim lehimize sonuçlanmayacağını bilmeliydik. Şu anda mutlu bir şekilde hamile olan bu kadar çok dönüşmüş insan varken olmaz. Birisi durup dururken bundan bahsetti ve biz de sadece birkaç gün sonra oylama yaptık. Hiçbirimiz onun seninle aynı güç seviyesine sahip olduğu gerçeğini düşünmedik bile."

Dudaklarım kıvrıldı. "Belki de hepiniz kaderimi benim yerime belirlemenin sonuçlarını daha derinlemesine düşünmeliydiniz."

Kimse çıkıp da bana oylamada bir rolüm olup olmadığını sormamıştı ama kız kardeşimin sorduğu soruların aynısını ben de duymuştum. Aria'yı sadece *yetiştiricim* değil, kraliçem olarak ilan ettikten kısa bir süre sonra başladılar.

"Çocuklarınızdan biri tahta geçmeden önce perhiz yasasını değiştireceğini düşünüyor musunuz?" Rayna sordu.

Bu düşünce onu üzmüş gibi görünmüyordu. Sıkı bir gelenekçi olmasına rağmen, daha önce beni tüketen yalnızlığın kanıtlarını gerçekten gören birkaç kişiden biriydi.

"Bence pek çok şeyi değiştirecek," dedim. "Ve her birini dört gözle bekliyorum."

Wesson iç çekti. "Burası eskiden olduğu gibi değil."

Hepimiz onun Ejderhalar Savaşı'ndan önceki durumdan bahsettiğini biliyorduk.

"Ve bir daha asla olmayacak," diye onayladım. "Ama on yıl öncesine göre çok daha iyi. Yeni bir normal geliştiriyoruz."

"Sanırım." Rayna gözlerini kapadı ve uzun bir nefes verdi. "O lanet bitkiyi birkaç ay önce gizlice içeri soktuğunun hepimiz farkındayız, bu yüzden eşin nihayet çocuk sahibi olmaya karar verdiğinde bana haber ver. Ailemizin yeniden büyümesini izlemek için en az onun o pulları kaşımaya kadar can atıyorum."

"Eminim dedikodular seni benden daha iyi haberdar edecektir," dedim, Aria'nın hafifçe dans edişini izleyip gülerken, hâlâ içkisini tutuyordu. "Şu anda kalemizi yeniden dolduran pek çok kişi var."

Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi.

"Sanırım." Kız kardeşim arkadaşını dürttü. "Hadi odamıza dönelim. Uyumam lazım ki küçük kardeşimin kendine bir eş bulmak için hepimizi manipüle etmesine akıl sır erdirebileyim."

Güldüm. "Asla yapmam."

"Eskiden böyle düşünmezdim." Koluma vurdu, sonra bana hızlıca, sıkıca sarıldı. "Aria ile tatilin tadını çıkarın. İkiniz de bunu hak ediyorsunuz."

"Teşekkürler."

O ve Wesson sıvışıp gittiler. Aria onların ayrıldığını gördü ve Rayna'ya sarılacak kadar uzun bir süre eski insan grubunu terk etti. Ne dediğini duyamadım ama sahilde olanlarla ilgili olduğunu tahmin ettim.

Ayrıldıklarında ikisi de gülümsüyordu.

Aria eski insanlardan oluşan grubuna katılmadan önce bana el salladı. Kalabalığın arasından geçtim. Benim için hareket ettiler, bu yüzden geçmem çok zor olmadı.

Onun boş bardağını aldım ve ikimizi de yakındaki bir tepsiye koydum. "Ne yapıyoruz biz?" Müzikten beni duyabilmesi için sesimi biraz yükselterek seslendim.

"Dans! Haydi!" Aria kalçalarını sallayarak beni de kendisiyle birlikte çiftlerin oluşturduğu kalabalığın içine sürükledi. Kimse bize çarpmadı ama ben yine de etrafımızdaki herkese baktım.

Eğer adamlardan biri arkadaşşıma dokunursa.

"Gevşe biraz," diye takıldı bana, zihnimin içine konuşarak. "Bu bir tatil. Tadını çıkarman gerekiyor."

"Başka biri dişıme sürtünmeden tadını çıkarmayı tercih ederim."

Bana gözlerini devirdi, arkasını döndü, böylece insanlar gibi dans edebildik, kışını sikime dayadı.

Ereksiyonumun ona tepki vermesini engelleyemedim.

"Bana tutunursan kimse bana dokunamaz. Ölmek istemiyorlar. Okyanustaki en korkunç şey sensin, unuttun mu?"

"Şaka yapıyormuş gibi söyleme." Birlikte sallanırken şakacı bir şekilde boğazını ısırdım.

"Bunun doğru olması seninle dalga geçemeyeceğim anlamına gelmiyor."

"Yeterince makul. Ama sanırım gelecek yıl okyanustaki en korkunç şey sen olabilirsin."

"Evet, ben ve mavi saçlarım tüm köpekbalıklarını, kelpeleri ve selkileri korkutacağız. Dikkat et, dünya."

"Sizin için uyarılar göndereceğim."

"Birinin yapması gerek."

Kıkırdadım, hareket etmeye devam ederken onu yakınımda tuttum.

O gece hakkında ne karar verirse versin, ben zaten Alterrae'deki en şanslı piçtim.

nineteen

ARIA

BİR DANS İKİ OLDU, sonra üç, sonra on.

Herkes nihayet ayrılmaya başladığında biz hâlâ balo salonundaydık. Birkaç şarkı önce Triton'un kollarında dönmüştüm, bu yüzden sallanırken önlerimiz birbirine bastırılmıştı. Hâlâ sertti ve kalçalarımın arası kaygandı. Onunla bu şekilde hareket etmek çok iyi hissettiriyordu, bu yüzden gitmeye hazır olup olmadığını sormamıştım.

O olsa bile, ben değildim.

Ve beni acele ettirmek gibi bir planı yok gibiydi.

Pullarımdaki kaşıntı çok şiddetlenmişti, bu da her an başlayacağı anlamına geliyordu.

Ve şimdi bu konuda bildiklerim beni hem sıcak hem de gergin yapıyordu.

Eloise parmağını batırdığı şarapla bana peçete üzerinde bir diyagram çizmişti. Diğer kadınlar da bu konudaki deneyimlerinden bahsetmişlerdi.

Yani, üreme.

Sadece üreme değil, sadece üreme sırasında olan türden bir seks. Garip, sapıkça, mermonster seksi.

Bunu açıkladıklarından beri yüzüm kızarmıştı.

Birkaç şarkı daha söyledikten sonra Triton'un elleri sırtımdan aşağı kaydı. Parmakları pullarımdan birine dokundu ve ben şiddetle ürperdim.

"Çok yaklaştın tatlım," diye mırıldandı. "Diğer kadınlarla konuştuktan sonra kendini nasıl hissediyorsun?"

"Azgın."

Kıkırdadı.

"Bir bebek istediğimden eminim," diye itiraf ettim. "İlk tartım düştüğünde vücudunun nasıl değişeceğinden daha az eminim."

"Hangi kısmı için endişeleniyorsun?"

"Hepsi için."

"O zaman bunu konuşalım."

Odaya hızlıca bir göz atınca yakınlarda sadece birkaç çiftin olduğunu gördü. İkisi birbirine sokulmuş, müzik eşliğinde sallanıyordu.

Başka bir çift yemek yiyor ve konuşuyordu.

Bir grup sohbete dalmış, hep birlikte gülüyorlardı.

Zihinsel olarak konuşuyor olmamıza rağmen Triton'a yaklaştım, böylece başka kimsenin duyamayacağını biliyordum. *"Çift penis olayı biraz bunaltıcı."*

"Tamam. Bir taneyle başlayabiliriz ve eğer bunu denemek istemiyorsan çift penetrasyon olmadan da hamile kalabilirsin."

Kızlar bunun isteğe bağlı olduğundan bahsetmişlerdi ama Triton'dan duymak yine de rahatlatıcıydı.

"Peki ya dikenler? O kısımdan kaçınmanın bir yolu yok, değil mi?"

"Yok. Eğer hamile kalmak istiyorsan, bunlar kaçınılmaz. Sadece zevkinizi artırmaları gerekiyor, ancak acı varsa, bir kez yaptıktan sonra durdurabiliriz."

"Bu doğru."

Elleri kıcıma doğru kaydı. Etrafımızdaki herhangi birinin PDA hakkında ne düşünebileceğini umursamadığını biliyordum. *"Endişelendiğin başka bir şey var mı?"*

"Pek sayılmaz. I-"

Nefesimi içime çektim, sırtımda bir sıcaklık hissederken kalçalarım hafifçe kamburlaştı.

Tartım gevşekti.

Kesinlikle loo-

Düştüğünü hissettiğimde dudağımı ısırarak inledim. Triton onu yakaladı, elini o noktaya götürüp hafifçe okşamadan önce cebine soktu.

Delicesine hassastı, tüm vücudum zevkten kasıldı. *"Sana ihtiyacım var."*

"Ben seninim, tatlım." "Bunu

hissediyor musun?"

"Sen söyle."

Ona biraz daha yaslandım ve şişkinliğini hissettiğimde tepeden tırnağa kızardım.

Lanet olsun, gerçekten oluyordu.

Tekrar ölçeğimi kaçırdığım noktayı okşadı ve neredeyse o anda doruğa ulaştım.

İçimden yumuşak bir inilti çıktı ve beni kendine doğru daha sıkı çekti. *"Seni banyoya götürüyorum. Odamıza gidemeyeceğiz."*

Onaylar gibi bir ses çıkardım.

Beni kollarının arasında döndürdü ve dans pistinde yürüttü. İnsanlar izliyorsa bile ben onları fark etmemiştim. Sırtıma yasladığı ereksiyon hissine odaklanmışım.

Ereksiyonlar.

Kesinlikle boyumdan büyük bir işe kalkışmıştım. İyi ki su soluyabiliyordum.

Banyoya gitmemiz sonsuzluk kadar uzun sürdü. Sonunda kapıyı arkamızdan kilitlediğinde ve eteğimi belime kadar çektiğinde rahatlayarak ağlayabilirdim.

Beni tezgâha, lavaboya ve aynaya doğru götürdü. Güzel taşlar parıldıyordu ama ben fark etmedim bile.

"Benim için ne kadar ıslaksın, tatlım?" diye sırtıma doğru gürledi ve beni inletti.

"Sırılsıklam."

"Göster bana."

Bu emir beni ateşlendirdi.

Elimi kalçalarımın arasına soktum ve parmaklarımı merkezimin üzerinde gezdirdim. Kayganlık tenimi ıslattı.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Çok iyi."

"Dokunuşun değil, tatlım. Amcığın. Bana nasıl hissettirdiğini söyle."

"Islak. Sıcak. Şişmiş. Muhtaç."

"Göster bana," diye tekrarladı, parmaklarımı göbeğimden uzaklaştırırken beni tezgâhın üzerine eğdi.

Triton'un eli bileğime dolandı ve parmaklarımı ağzına götürerek tenimdeki zevki yavaşça yaladı. "Lezzetli."

Bileğimi bırakarak elini göbeğime doğru indirdi. Parmaklarını klitorisimin üzerinde kaydırды ve ben yüksek sesle inledim.

Dokunuşu çok geçmeden kayboldu ve parmaklarını ağzıma bastırdı. "Beni ne kadar istediğinin tadına bak."

Ohh.

Dudaklarımı araladım ve parmaklarını dudaklarımın arasından geçirdi. Kendi ihtiyacımın tuzluluğu ağzımı doldururken onun sertliğine karşı koydum.

"Triton," diye inledim onun etrafında. "Sana ihtiyacım var."

"Hazırlanmak için önce parmaklarımı alacaksın." Dişleriyle boğazımı ısırды ve ona daha fazla erişim sağlamak için başımı yana yatırdım.

Elini ağzımdan çekip tekrar göbeğime indirdi ve parmaklarını klitorisimin üzerinde gezdirmek için etrafıma uzandı.

Üç parmağıyla içimi doldururken başparmağıyla oynadı. Beni yavaşça becerirken diğer eli zevk çığlıklarımı bastırmak için ağzımın etrafını sardı.

Baş döndürücü bir hızla boşaldım ama bu yeterli değildi. Vücudum ihtiyaçtan adeta vızıldıyordu.

Parmaklarını serbest bıraktı ve beni tezgahın üzerine kaldırdı. Avuçlarım denge için taşın üzerine yayıldı ve kaygan eli kıkımın altına daldı.

Bir an sonra sikinin başı girişime doğru bastırdı.

"Acıtmayacağından emin misin?" Hâlâ ağzımı kapatan eline karşı sordum.

"Olumlu. O kadar uzun süre zevk çığlıkları atacaksınız ki balo salonundaki herkes ne yaptığımızı tam olarak anlayacak."

İhtiyaçtan o kadar bunalmışım ki, sözlerinden utanmadım bile. "O zaman acele et."

Yavaşça içime sokmadan önce bana sert bir kahkaha attı. Aleti kesinlikle farklı hissettiriyordu.

Daha sert ve daha yumuşak. Bu his gerçek dışıydı.

İçimi doldururken eline karşı bir küfür savurdum, daha derine inerken kulağıma küfrettim. "Kahretsin tatlım, bu gece benim için çok ıslak ve sımsıkısın."

İçimde dibe vurduğunda birlikte inledik.

Ayak parmaklarım kıvrıldı, ondan daha fazla almaya çalışırken tüm vücudum kamburlaştı, ama her şey buydu.

Birden diğer kadınların, hiç kimsenin üreme sırasında sadece bir horoz istemediğini söylediklerinde neden bahsettiklerini anladım.

Her nasılsa, daha fazlası için can atıyordum.

"Bu şekilde uzun süre dayanamayız. Geldiğimizde gevşek kalın, yoksa dikenler daha yoğun hissedilecek" dedi.

Daha yoğun hissetmek *istedim*, ancak düşüncelerim o anın sıcaklığı ve hormonlarım y ü z ü n d e n açıkça karışmıştı.

Dışarı çekti ve hafifçe itti. Bir kere.

İki kere.

Üçüncü kez.

Parmakları klitorisime dokundu ve avucuna karşı bir çığlıkla paramparça oldum. Kulağıma doğru hırladı, siki zonkluyor ve şişiyordu.

Sertliğinden çıkan kalın çıkıntılar onu içime hapsederken zevk çığlığım daha da yükseldi. Beni kesmiyorlardı ama hareket etmemem gerektiği konusunda beni uyaran bir şekilde son derece keskindiler.

Onların baskısı doruk noktamı hayal edebileceğimden daha uzun süre uzattı.

Durmadı.

Sadece. Devam etti. Devam etti.

Triton omuzlarımı ve boğazımı öptü, ben boşalırken tenimi okşadı, boşaldı ve boşaldı. Gözlerim acıdan değil, ezici zevkten yaşardı.

"Ne kadar sürecek?" Boğuk bir sesle söyledim.

"Sadece birkaç saniye daha, tatlım. Gevşemeye başladıklarını hissedebiliyorum." İnledim.

Boğazımı tekrar öptü, hâlâ yavaşça kollarımı ve göğüslerimi okşuyordu.

Dikenler bir an sonra nihayet hafifledi ve ereksiyonunun içinde tamamen kaybolup orgazmımı sona **e r d i r d i k l e r i n d e** şiddetli bir şekilde nefes alıyordum.

"Vay anasını," diye nefes nefese kaldım ve kısık bir kahkaha attım. "İyi hissediyor musun?"

"İyiden çok daha fazlası."

"Seni mağaraya geri götürmem gerekiyor, bu yüzden geri çekilmek zorundayım."

İtiraz eder gibi bir ses çıkardım, o da kıkırdadı. "Biliyorum tatlım, ama seni bir daha bu banyoda almayacağım. Seni çiftleştirirken zevk çığlıklarını özgürce duymak istiyorum."

"Bu ne kadar sürecek?"

"Son ölçeğin düşene kadar." Başparmağını sırtımda bir tanesini kaybettiğim yerin üzerinde gezdirdi. "Bütün gece bizim."

Beni ereksiyonundan kurtardı ve acı dolu seslerime engel olamadım. O içimde olmadan kendimi çok boş hissediyordum.

Ona ihtiyacım vardı.

Kıyafetlerimizi düzeltti ve beni banyodan çıkarırken göğsüne bastırdı. İnsanlar muhtemelen bakıyordu ama ben onları fark etmedim.

Triton gördüğüm tek şeydi. Önemseydiğim tek şey. Tek istediğim.

Bu gece bana tamamen sahipti ve başka türlüünü istemiyordum.

Odamıza varmamız sanki sonsuza kadar sürmüş gibiydi. Triton'a karşı hareket etmeye devam ettim, rahatlamaya çalıştım, ama koridordayken bana istediğimi vermedi.

Göleti ve gölü tamamen atlayarak mağaradaki platforma iner inmez, kıyafetlerini aşağı itiyordum.

"Etekler erkeklerde bu kadar güzel durmamalı," diye mırıldandım, kumaşla boğuşurken. Ellerim çok fazla titriyordu. Hatta tüm vücudum titriyordu.

Kıkırdadı, ellerini benimkilerin üzerine koydu ve kumaşı indirmeme yardım etti. Daha yere düşmeden, dudaklarımı ayırmış, göğsüm hızla inip kalkarak bakıyordum.

Eloise'in diyagramı doğruydu.

İki penis, üst üste yığılmış gibi. Biri diğerinin üstünde. İkisi de sert ve hazır, dimdik duruyordu. Alttaki daha inceydi, bu yüzden hangi parçam için yapıldığına dair hiçbir şüphem yoktu.

"İkisi de hassas mı?" Ben sordum.

"Çok." Elimi kaldırdı ve alttaki ereksiyonu okşadı, gözlerini kapattı ve başını arkaya eğdi.

Parmaklarımı en üsttekinin etrafına sardım, hala salgılarımızla yapış yapıştı. Benim kadar yapışkan değildi ama yine de.

Yumuşak bir ihtiyaç sesi çıkardım, kayganlık içlerinden aşağı damlarken kalçalarımı birbirine sıkıştırdım.

"Daha fazlasına ihtiyacın var," diye gürledi.

Kabul etmek istemedim ama evet. Kabul ettim.

Üstümü başımın üzerinden sıyırdı ve ellerini göğüslerimin üzerinde gezdirdi. Meme uçlarımla oynamasını ve göğüslerimi yavaşça okşamasını izledim, nefesim tekrar hızlandı.

"Sadece... otur." Onu en yakın sandalyeye doğru ittim. Sadece bir adım kadar sağımdaydı.

İsteyerek gitti, otururken eteğimi aşağı çekti.

Hiç duraksamadan kucağına tırmandım ve o da beni kendine çekerek ağzımı kendi ağzının içine aldı. Hareket ettikçe dillerimiz savaştı, sikleri altımda zonkluyordu.

Üsttekini tekrar yarığıma hizaladı ve beni yavaşça ereksiyonunun üzerine çekti. Ağzının içine doğru inledim, ona karşı hafifçe sallandım.

Öncekiyle aynı his beni vurdu.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Ve bana verebilirdi.

"İkisini de istiyorum," diye dudaklarına doğru nefes aldım.

Hırladı. "Henüz değil, tatlım. Hazır değilsin."

"Cehennem gibi hazır değilim."

Parmaklarını bağılandığımız yerin etrafındaki kayganlıkta gezdirdi ve kıcıma doğru kaldırdı. Hassas yarığı hafifçe okşadı ve ben daha yüksek sesle inleyerek ona karşı sallandım.

"Burada sikimi almak istiyorsan, önce parmağımla başa çıkabileceğini kanıtla," dedi.

"Tamam."

Ben onun sikinin üzerinde hareket etmeye devam ederken, kalçalarımı döndürerek ve yavaşça ona binerken parmaklarından birini serbest bırakmamızla kapladı. Diğer ereksiyonu arka girişime karşı zonkluyordu ve beni çıldırtıyordu.

Parmağının ucu içime girdiğinde aniden paramparça oldum.

Bir zevk çılgılığı dudaklarımı yırttı ve zıplayıp sertçe sallandım. Triton küfür etti, dikenler büyüdükçe aleti tekrar şişti, beni gerdi ve sahiplendi.

Parmağı daha derine kaydı ve zevk o kadar tüketkendi ki sessizliğe gömüldüm.

Bakışlarım ona kilitlenmişti, dudaklarım ayrılmıştı ve bedenim aldığım zevkten o kadar **e t k i l e n m i ş t i** ki hiçbir şey söyleyemiyordum.

Zevk devam etti. Ve

devam etti.

Ve devam et.

Tenimi okşadı ve banyodaki gibi doruk noktam boyunca bana tatlı sözler mırıldandı, ama parmağı içimde gidebildiği kadar derine gömülü kaldı.

Bittiğinde destek için Triton'un göğsüne yaslandım. Parmağını bedenimden kurtardı ama ben nefesimi tutarken siki sıkıca içimde gömülü kaldı.

"Umarım bu senin için de iyidir," diye nefes nefese kaldım ve Triton bir kahkaha attı.

"Tatlım, seni tekrar tekrar tohumlarımla doldururken, sikimin sana o kadar çok zevk vermesini izliyorum ki, bununla başa çıkmakta zorlanıyorsun. Birazdan seni öyle bir dolduracağım ki, bir sikim içinde boşalırken diğerinin de aynı şeyi yaptığını hissedebileceğim. Bunu benim için daha iyi yapabilecek hiçbir şey yok. Anladın mı?"

Başımı salladım ve beni sertçe öptü.

İhtiyacımın tekrar yükselmeye başlaması ve kalçalarımın sallanmaya başlaması çok uzun sürmedi. Triton homurdandı, beni biraz kaldırdı.

İkinci sikinin başı arka girişime değdiğinde nefesimi içime çektim.

Sert, kalın ve pürüzsüzdü ve tam da ihtiyacım olan şeydi.

Beni yavaşça doldurdu, vücudumu hayal bile edemeyeceğim şekilde gerdi. Her iki ereksiyonla içimde dibe vurduğu an, bir kez daha zevkten kayboldum, sertleştim ve onu benimle birlikte uçurumun kenarına götürdüm.

Bütün gece bitmek bilmeyen bir orgazm hissiyle birbirimize kilitlenmiştik - ve orgazm sona erdiğinde, eşimin sabit, açık kollarında uykuya dalmaktan başka yapabileceğim bir şey yoktu.

Ertesi sabah geç saatlere kadar uyuduk, Rayna kafamıza girip selkilerin orada olduğunu haber verene kadar kalkmadık.

"Nasıl hissediyorsun, tatlım?" Triton bana sordu, göz kapakları uykudan ağırlaşmış olsa da gözleri sıcacıktı.

Cevabı bulmaya çalışarak biraz gerindim. "Ağrım var ama onun dışında normal."

"Güzel." Bir elini sırtımın kıvrımlarında gezdirdi.

"Sen nasılsın? Her şey normale döndü mü?" Battaniyeyi şakacı bir şekilde üzerimizden kaldırdım ve sikini kontrol ediyormuş gibi yaptım.

Beklediğim gibi, sadece bir tane vardı. Ve onunla tanıştığım dan beri ilk defa bu kadar zor olmadı.

Kıkırdadı. "Evet, gelecek yıla kadar temel şeylere geri

dönüyoruz." Gelecek yılın düşüncesiyle göğsüm ısındı.

Triton ile uzun bir zaman geçirdim ve ona sahip olacağım için delicesine mutluydum.

"Deniz kızlarıyla buluşmadan önce duş almalıyız," dedim. "Tabii artık beni çiftleştirmene izin verdiğim için bana farklı davranmayacaksan."

"Evet, kısırağımı kilit altında tutmalıyım," diye söylendi.

Ben homurdandım, o da sıırttı. "Hadi tatlım. Bu güzel, yumuşak tenden döllerimi temizleyelim ki toplantılarımıza gidebilelim."

"Tamam."

Beni yataktan kaldırdı ve sihrini kullanarak bizi şatoya taşıdı. Suyu çalıştırıp beni içine çektikten sonra, akıntının altında göğsüne yaslandım.

Başımı kaldırıp ona baktım, sabunu ve parmaklarını saçlarında gezdirmesini izledim. Birden aklıma bir düşünce geldi.

"Triton," dedim.

"Hmm?" Bakışlarımla buluştu, saçları hâlâ sabunluydu.

"Dün beni sevdiğini söyledin ama ben karşılık vermedim."

Dudakları kıvrıldı. "Söylemene gerek yoktu. Düşüncelerinden anladım." Şakağıma hafifçe dokundu.

"Seni seviyorum."

"Biliyorum." Beni yavaşça öptü, ben geri çekilip saçını yıkamayı bitirmesini sağlayana kadar.

TRITON VE İKİ KOMUTANI-PLATT ve Greta

Belli ki yıllar önce görevden alınmışlardı ve o gün selkilerle birlikte derinliklerdeki canavarlarla başa çıkmak için detaylı bir plan yapmışlardı. Deniz kızlarının savaşçıları onlara yardım edecekti, bu yüzden kalede kalan bizlere karşı bir hamle yapma şansları yoktu.

Bana oldukça basit geldi ve merrae'lerin hiçbiri bu çabanın gerektirecekleri konusunda endişeli görünmüyordu.

Triton'un beni kalede bırakması gerektiğini fark ettiğimde biraz endişelendim ama aynı zamanda bunu bekliyordum.

Ne de olsa kralla evli olmanın *bazı* dezavantajları olmalıydı. Neyse ki bunun gibi durumlar pek sık yaşanmıyordu.

Triton ve diğerleri ertesi sabah ayrıldılar ve ben de bütün günü çatıda geçirdim. Kral yokken selkilerin bize saldırmak için başka bir planları olmadığından emin olmak için bir yandan sahile göz kulak olurken bir yandan da sihrimi geliştirdim, onunla pratik yaptım.

Arkadaşlarım bana hamile olduğumu üremeden sonraki bir ya da iki gün içinde anlayacağımı, çünkü kendimi hasta hissetmeye başlayacağımı söylemişlerdi. Çatıda otururken mide bulantısı başladı ve o dönene kadar eşime söyleyemeyeceğimi fark ettiğimde daha da kötüleşti.

İhtiyacım olan son şey, bir kavganın ortasında onun dikkatini dağıtmaktı.

TRITON ve savaşçılar güneş battığında dönmemişlerdi. Bir saat önce platformumun çıkıntısına kusmuştum ve onu temizlemek için sihrimi kullanmıştım ama yine de dostumun zihnine ulaşmaya cesaret edemedim.

Hava kararmıştı ama bana eve gittiklerini söylediğinde çatıdan ayrılmamıştım. Onlar geri dönerken ben de birkaç saat boyunca olduğum yerde kaldım.

Arkadaşım ve savaşçılarını sudan çıkıp kumsala doğru ilerlediklerinde, ben de nihayet platformdan atladım. Deniz beni güvenli bir şekilde kumsala taşıdı ve Triton'un beni bekleyen kollarına doğru koştum.

Bizi sahilde bırakırken savaşçılara teşekkür etti. Elleriyle yüzümü kavradı ve gözlerimle buluşmak için başımı geriye doğru eğdi.

O an bana tanıştığımız ilk günü hatırlattı ama daha iyisini. Çok daha iyisini.

"Merhaba, tatlım." Dudakları kıvrık, gözleri parlaktı. *Mutluydu.*

Ve bunun gerçekleşmesini sağlayan da bendim.

"Hamileyim," diye nefes aldım.

Beni öpmeden önce gözleri p a r l a d ı ve ağzı geniş bir sırıtışa dönüştü.

Dudakları sıcak ve rahattı, tadı bana evimi hatırlatıyordu. Triton benimdi.

Ve lanet olsun, Dünya'ya döndüğümde o kumsalda beni kendine ait kıldığı için çok mutluydum.

epilogue

TRIT EI HTON—GMON THS LA TER

Elimi eşimin kıvrımlı, şiş karnının üzerinde gezdirdim. Aria kollarımda hafifçe uyurken çocuğumuz dokunuşumun altında kıpırdandı ve bana bunu hissettiğini belli etti.

"Beni yine delirtmeye mi çalışıyorsun?" diye mırıldandı. "Senin için hep böyle hareket ettiğini biliyorsun."

"Biliyorum. Dayanamadım." Hareket ettirdiği noktaya hafifçe bastırdım ve o da karşılık olarak avucuma birkaç kez tekme attı.

Aria güldü. "Olduğu yerde kalamayacak kadar büyüyor."

"Orada uzun süre mahsur kalmayacak." Boğazını öptüm ve başını hafifçe çevirdiğinde dudaklarını yakaladım.

Biz öpüşürken oğlum elimi tekmeledi, ta ki eşim bir iniltiyle benden uzaklaşana kadar. "Yeter, Triton. Onu kızdırmayı bırak."

"Pekâlâ." Kollarımı göğsüne doladım ve onu kendime doğru çektim.

"Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum," diye itiraf etti, bugünlerde zorlukla kıpırdayan gülümsemesini gizlemek için dudağını ısırarak. İnanılmaz derecede rahatsızdı ve hamileliğin eşsiz bir cehennem olduğuna karar vermişti ama mutluydu.

Çok mutluyum.

İkimizin dünyasındaki en şanslı piç gibi hissettirdi.

Aria benim her şeyimdi. Birlikte kurduğumuz hayat hayal edebileceğimden çok daha fazlasıydı ve bu hayatı onunla kurmaya devam etmek için sabırsızlanıyordum.

Sonsuza kadar.

afterthoughts

Bu kitabın daha uzun ve dramatik olacağını düşünmüştüm. Gerçekten öyle düşünmüştüm! Aslında kitabın adını *Tuz ve İpek'in Gelini* koymak istemiştım, ki bunu hala seviyorum- ama yüksek fantezi başlığı romantizm ve üreme merkezli kitabıma uymadı.

Dürüst olmak gerekirse, bu şekilde gitmesine biraz bile şaşırmamalıyım. Şimdiye kadar dersimi aldığımı düşünebilirsiniz ama görünüşe göre almamışım.

Birkaç ay önce hayatımın en karanlık, en dramatik kitaplarını yazıyordum (aslında o kadar da karanlık ya da dramatik değillerdi - sadece genellikle sadık kaldığım şekerleme festivaline kıyasla karanlık ve dramatik ;P). Sanırım başa çıkmama yardımcı oluyorlar ve duygularımı yönlendirebileceğim bir şey veriyorlardı. Oldukça karanlık bir yerdeydim, sonunda ikincil kısırlık ve bununla birlikte gelen tüm boktan duygularla uğraştığımı kabul ettim. Ve sonra hamile kaldım. O kadar şoktaydım ki gerçek gibi gelmedi. Heyecanlı değildim ve bunun için kendimi çok kötü hissediyordum. Bir şeylerin ters gideceğine o kadar inanmışım ki. Şimdi bile, on yedi haftalıkken olasılıklar ezici bir şekilde benim lehimdeyken, gerçekten işe yarayacakmış gibi hissetmiyorum. Birisi "kaygı sezgi değildir" demişti ve ben şu anda bu söze sıkı sıkıya bağlı yaşıyorum.

Genelde oldukça umutlu bir insanımdır, ama sanırım bazen yaşadığımız şeyler bizimle kalıyor ve gitmeyi reddediyor. Her neyse, bunu size anlatmamın nedeni, bu kitabın neden daha uzun ya da daha dramatik olmadığını anlamanız.

Çünkü şu anda daha fazla endişeyi kaldıramıyorum. Şu anda kısa, tatlı bir romantizmin umuduna ve eğlencesine ihtiyacım var.

İşte buradayım. Belki bir sonraki daha dolambaçlı olur. Belki sonunda o karanlık yere geri döneceğim. Belki de dönmem. Orada yazdığım kitapları çok sevdim, o yüzden umarım dönerim ama akıl sağlığım için emin değilim lol. Yani, bu kitap beklediğim gibi değil, ama ben onu olduğu gibi seviyorum.

Umarım siz de seversiniz!

Muhtemelen gelecekte birkaç bağımsız kitap için daha bu dünyaya geri döneceğim, ancak bir süreliğine başka kitaplarla bağlantısı olmayan gerçek bağımsız kitaplar yazarak yeni bir şey deniyorum. Yani, bu dünyadaki sonraki kitaplar henüz tanışmadığımız farklı tipteki karakterleri takip edecek.

Hava durumundan daha fazla değiştiğimde bile beni desteklediğiniz için çok teşekkür ederim. Bu kitapları sizin için (ve benim için, yalan söylemeyeceğim) yazmak mutlak bir ayrıcalık ve bunu yaptığım için kendimi inanılmaz derecede şanslı hissediyorum.

Bir dahaki sefere kadar!

Sevgilerimle,
Lola Glass <3

stay in touch

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu
bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)

[GOODREADS](#)

all books by lola glass

Lola'nın hangi serilerinin aynı dünyalarda geçtiğine dair bir rehber için web sitesine göz atın! <https://www.authorlolaglass.com/where-do-i-start>

Gerçek Bağımsızlar:

Deniz Kralının Gelini

Bağılantılı Bağımsız Seri: Ayın

Altında İşaretlenmiş Kralla

Çiftleşmiş

Cub Lake Romanları

Çiftleşen Eşin Hayatta

Kalması Mountain

Wildwood

Aldatma ve Bağlılık

Kurt Tarafından

Sahiplenilen Yasak

Eşler Vahşi Av

Felaketin Kralları

Gecenin Laneti

Outcast Paketi

Feral Paketi

Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı

Şekil Değiştiren Kraliçe'ye

Kurban Edildi

Kurtboğan

Şekil

Değiştiren

Şehir

Doğaüstü Yeraltı Dünyası

Canavarların Ayı

Reddedilen Eş Sığınağı

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşk tutkusu olan bir kitap aşığıdır. Özellikle şımarık kadınlar ve kocaman, büyülü erkekler arasındaki aşk;) Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda kocası ve iki küçük oğluyla takılıyor ya da muhtemelen yememesi gereken (ama yiyeceği) şekerli bir şeyler pişiriyor.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

